

μιτατεύω (*in Händlerunterkünften*) *einquartieren*: VAlex 47,11 (pass.). EpBib 4,8 (pass.). μετ. *beschlagnahmen*: μηδεις τας των Ιουδαίων μετατευέτω συναγωγάς Bas A 7,7.— μητ. L.

μιτικαριώνιν, τό *Grundstück, auf dem Lutzerne angebaut wird*? AVaz 45,3. μητ. 7 (ca.1260-70); 112,15 (s.XIII).— DöDipl 358, AVaz p.CXLV (Toponym); s. μηδικάριον.

μίτλος, ό (lat. mitulus) *Miesmuschel*: Athen. Deipn. 3,31 (Kaibel).

μιτουργία, ή *Gespinst, Gewebe*: άραχων -ία LChoerChil 541. σερική ProdRhod 9,321.— Vgl. μιτοεργός LS.

μιτρίδιον, τό *Querbalken, Stützbalken*: Arm-Hex B 4,39 (= ήμιτρίδιον JulAsc 32,6).— Vgl. μιτρίον LS.

μιτρομίλος ? ή άρα DelAn II 335,27.

μιτροφόρος *ein Stirnband tragend*: EustII I 718,1. EustOd I 382,21.— μιτροφ. Somav, Stam; LS, TLG.

μιτρώδης *einem Stirnband ähnlich*: Tzetz-Hist schol. I 236.

μίτρωσις, ή (< μιτρώω) *Gürtung, Anlegen der Rüstung*: μ., ή καθόπλις LudwAnek 68,7.

μιπτεντάριος, ό (lat. mittendarius) *Abgesandter, Kommissar*: Bas A 285,18; μπενδ. 286, 8.— DucLat.

μιτύλη, ή (an potius μιστύλη ?) LudwAnek 64,14.— Vgl. μίτυλος LS, LSSup, AndrArch, GianKypr ?

μίτωμα, τό *Schnüre am Webstuhl zur Befestigung der Kettfäden*: ScholOd 331,1. EustII I 241,17. *Faden*: PachF IV 423,13.— TLG, AndrArch, Stam.

μιτωτή, ή *Gewebe*: Suda κ 1418. μιλ. (sic falso) LudwAnek 198,12.

μιτωτής, ό *Inspektor der (Seiden)fäden*: EpBib 8,3.

μιχαηλάτος (mit dem Bildnis) *des Kaisers Michael* (IV. bzw. VII.): νομίματα AIV 26,18 (a.1042). id. TheophylEp 60,41 (cf. p.64). Trinch 511 (a.1112) etc. λογάριον TypGregPak 41,383. χαραγή AnnaR 421,85. θατερισται -τοι ? TzetzAr I 73,11.— Car, Kr, TM 3 (1968) 369-374; michalatus NovGloss, Nierm; michaelitae DucLat.

Μιχαηλικώς *wie Michael* (der Erzengel): ScriptMax 123,553 app.

Μιχαηλιτικώς *wie Michael* (der Erzengel): ScriptMax 123,553.

μίφαλον, τό ? μελίμηλα -λα DelAn II 328,24.

μιῶριν, τό *halbe Stunde*: ποιήσαντες ὡσεὶ μιῶριν LGram 359,6 (an ὡς ήμιῶριν scrib. ?).— ήμιῶριον LS.

μνᾶς, ή (= μνᾶ) *Mine* (= 100 Drachmen): τας μνάδας EugPan 17,13.

μνειάζω *erwähnen, Erwähnung tun*: τι Neoph-Syng II 410,6; περί τιος 413,2.

μνηματισμός, ό *Erinnerungsmal*: ThStud-Iamb 105e,2.

μνηματοφυλακία, ή *Aufsicht über den Friedhof*: KayInscr 24,5 (a.120).— LS, PHI (Class. Inscr.).

μνημήιος *des Gedenkens*: τύμβος InscrOcc nr. 28.— LS, PHI (Chr. Inscr.).

μνημοθέσιον, τό «*Gedenkstätte*», *Grabmal*: ScriptOr 214,6; 288,8.10.— TLG.

μνημονάριος s. **μνημοριάλιος**

μνημονεῖον, τό *Grabmal*: HalkInHag 36. μνημόνιον PassPhilet 325C.— (LS), L, (KumN).

μνημονευτέος *zu erwähnen*: EustDam 532B.— LS, TLG, Tgl -έον; Stam.

μνημονευτικῶς *sich erinnernd*: ἔχειν Jo-ApokBees 60,24. *nach der Erinnerung*: προφέρειν Aevum 42 (1973) 412, XVII 3.— LS, LSSup, L, TLG, Tgl, Stam -ός.

μνημονικόν, τό *das Gedächtnis stärkendes Medikament*: PselPhil I 32,9.— VolkPsel 210, (LS, LSSup, L, Stam).

μνημόνιον s. **μνημονεῖον**

μνημόνος *in Erinnerung*: ἔχειν EustMin 221,41.

μνημοποιός, ό *Veranstalter einer Gedenkfeier*: NeophSyng III 124,224; 284,644; 346,312; 453,454 etc.

μνημοριάλιος, ό (< μνήμα + memor[i]alis) *Errichter der Grabstätte, Friedhofswärter*: LeontJo XVII 5 (cf. p.569). μνημοράλιοι LGram 120,20 = ChronMur 765D. μνημονάριοι Ioel 1016.— Psaltes 82f.; vgl. μνημόριον Kr.

μνησιζάκημα, τό *Unversöhnlichkeit, Rachsucht*: EustOp 117,47.

μνησιζάκως *unversöhnlich, rachsüchtig*: EustOd I 228,12.— LS, Stam -ος.

μνησίκαλος *des Guten eingedenk*: EustOp 262,25.

μνήσις, ή *Gedenken*: GregNazPG 37,773A. EustOd I 293,38.— LSSup, (PB).

μνήσκομαι (< μμνήσκομαι) *gedenken*: Barsan 490,8; 494,8 etc. PitAn I 617,10,3. CIG 9801. PassIrenar 53. AASS Nov I 103B.— LS, PHI, Kr, AndrArch; TLG, Tgl (auch μνήσκω).

μνηστεῖον, τό *Grabmal*: ScholDem II 383, 6.— (LSSup).

μνηστεῖον *man muß gedenken*: τινός PhotBib 370a27.— LS.

μνηστευτήρια, τά *Heirat*: GregAntKam 393.

μνηστήριον, τό *Verlobung*: AASS Nov III 37E (V. Galactionis et Epistemes).

μνηστήριος *des Freiers*: δῶρα AP II 68.— Stam.

μνηστηροκτονία, ἡ *Ermordung der Freier*: ScholII K 260; O 56. ScholOd II 576,15.— LS (Eust.), Tgl, TLG.

μνηστηροκτόνος *die Freier ermordend*: ScholLyc 73,17.— LS, TLG.

μνηστικὸς *der Braut: κάλλος* MethTheoph 7,25.

μνίζουρις ein Stein: Orac. Chald. fr. 149 (de Places). NGregEp 23,109. μνούζιρις PselPhil II 144,29; 145,4.— Lapid 56.

μνοῖος, ὁ ? ὁ ἵππος CramOx II 29,24 (Theognost. can.).— (LSSup).

μογγία, ἡ *Behinderung im Sprechen*: Eust-Dam 529B.— KukLao II 49.

μογγίζω *summen*: PsAmph 26,14.

μογγιλάλέω s. **μογιλάλέω**

μογερότης, ἡ *Mühsal*: NChonOr 56,28.

μόγημα, τό *Mühe, Drangsal*: EustOd II 69,11; 318,26. NChonHi 351,52. NChonOr 145,13.— TLG, AndrArch.

μογηρός *mühselig*: GregNazPG 37,661A. 755A. ScholIII Ψ 225b.— TLG; μογερός LS.

μογητός *mühselig* ? LudwAnek 125,18.

μογιλάλέω *stammeln*: GermIIPG 713D. μογγ. ProdTetrast 234 A,4. id. EustEsp 98,27.— L, Tgl; vgl. μογγιλάλος L, TLG.

μόγκωσις, ἡ *Heiserkeit*: PselPoem 9,920.— Vgl. μογγός LS, L.

μογοστοκέω *mit Mühe gebären*: ChristPas 13.— Vgl. -τοξία, -τόκος LS.

Μοδερατιανός *des Moderatus*: ἡ τάξις (= Legio XII Moderatiana) VEutych 62,1907.— TIB 2, 144.

μοδεράτωρ, ὁ (lat. moderator) *Statthalter*: FontMin III 300,173; IV 154,596; 155,601. Zacos I 2830; II 974. SealsDo III 86,36 (s.XI). Bas A 224,3; 225,28.— LSSup, L, TLG, AvotinsNov, TriantLex, REIndex, PMBZ.

μόδιος, ὁ (< μόδιος) ein Hohlmaß: θαλάσσιος SchilMet 127,2; βασιλικός 139,26.— Kr, GianKypr.

μοδιαῖος *einen μόδιος groß*: -α γῆ JoMaurBar 45a.

μοδιακός *auf den μόδιος bezüglich*: SchilMet 58,1.

μοδιατικόν, τό *Gebühr für das Messen in μόδιοι*: SchreinProst 209,20.— modiatium/-us DucLat, NovGloss, Blaise II.

μοδίζω *in μόδιοι messen*: GeomFisc 58,3; 88,22; 102,12; 174,20.— Kr.

μοδιολογέω *in μόδιοι messen*: PK 253.

μοδιόλον, τό *Krone*: TheophCont 18,16.— Vgl. modiolum DucLat.

μοδιόλος, ὁ (lat. modiolus) *Kopfbedeckung*: SymStylJ 15,5; 23,3. *Krone*: χρουσοῦς DeCer I 414,17; -ον (ἦτοι στέφανον) χρουσοῦν 432,15. Jo-

Gen 5,67. βασιλικός JoScyl 8,65. id. NChonOr 43,15. NikMesEthop 107.— (LS), ODB 1387, JÖB 38 (1988) 339, TM 14 (2002) 499-510.

μόδιον, τό ein Flächenmaß: GeomFisc 86,2,3; 90,20. GuillCorp IV 312sq. AMess 1,9 (a.1076/7); 104,12 (a.1168/9). eine Uhr in Kpl: τὸ λεγόμενον Μόδιον ὄρολογεῖον ἦν ScriptOr 27,10.— L, TLG, PHI, Tgl, Kr, Car, JaninCpl, Somav, Stam.

μόδιος, ὁ (lat. modius) ein Flächenmaß: PselPoem 58,296 = GeomFisc 169,40. *Korb* (am Mast): EustEsp 98,18. Turm des Schachbretts: τὸν τε πύργον αὐτὸν τὸν λεγόμενον μόδιον IsaacPorphPraeter 82,1.— LS, L, TLG, Kr, Stam, RBLG+Sup, SchilMetrol 279f., ODB.

μοδισμός, ὁ *Messung nach μόδιοι*: NomRhod 3,7 = Bas A 2465,9. DöBeitr 115,4.10. GeomFisc 40,26 etc. EngPatm 50,255 (a.1073). PselPoem 58,41 etc. TheophylEp 96,144. AIV 50,68 (a.1101) etc.— LS, TLG, Tgl, Kr.

μοδοπούλιον, τό „kleines μόδιον“, ein Flächenmaß: TypKechar 151 app. A 63.64. APan- tel 17,19 (a.1407).

μοδόπουλον, τό „kleines μόδιον“, ein Gewichtmaß: SchreinFin 14,8.9.— Kr.

μόδος, ὁ (lat. modus) *Art*: Bas B 377,12.15.— Kr, Somav, Pankal, GianKypr, KontLeuk.

μοῖρα, ἡ *Anteil*: (gen.) τῆς μοῖρας AMess 8,17.29.36 (a.1152).— (LS), μοῖρ Car.

μοιραγενής s. **μοιρηγενής**

μοιράδιον, τό *Anteil*: GuillCorp I 3,5 etc. (a.1042). Trinch 120 (a.1122). 142 (a.1130) etc. Cusa 601 (a.1155). 672 (a.1192). -iv KalopInser A 21,21 (a.1278).— Kr, Car, MenasGlos, Dem; vgl. μοιρίδιος LS.

μοιραδογράφιν, τό *Teilungsurkunde*: AVaz 126,2 (a.1408); 131,2 (s.XIV).— S. μοιρογ- ράφιον,

μοιράζω (*ver*)*teilen, zuteilen*: GuillCorp III 25,10 (a.1053); V 1,36 (a.1054) etc. PhilMon 29. ScholSoph 189,1; 327,28.— LS, Tgl, TLG, Car, Somav, Stam.

μοιράρχης, ὁ *Regimentskommandant*: MaurD I 3,13; 4,13; II 2,14 etc. LeoProb II 12.47. LeoTact I 68,923; II 19 app.; 51,3922 etc. Naumach III 2.— TLG.

μοιραρχία, ἡ *Regimentskommando*: MaurD XII B 21 v.l. LeoProb XII 45.— Stam.

μοιρασία, ἡ *Teilung*: Trinch 48 (a.1051). 489 (a.1277). GuillCorp III 5,5 (a.1051/2); V 1,32.40 (a.1054). AVaz 39,22 (a.1264); 108,66 (s.XIII).— Kr, Tgl, TLG, Dem, Somav, Stam (-ιά).

μοιρασμός, ὁ *Teilung*: PAphe 1356,10.18 etc. (a.710); 1436,114 (a.718/9). GuillCorp V 1,16 (a.1054).— Kr, Somav; s. μοιριασμός.

μοιραστής, ὁ *Verteiler*: τῶν χρημάτων Schol-Aesch II 2,317,7; 318,18. *Teilhaber*: GuillCorp II 2,13 (a.1181).— Kr, Car, Somav, Stam.

μοιραστικῶς *anteilmäßig*: Mansi XXII 1001A (a.1215).— Somav -ός.

μοιρατάρις, ὁ (= lat. feudatus) *Lehensträger*: μηρ. MerSynth 213; sed cf. Athena 14 (1902) 320.— Vgl. μοιράδιον (= φέουδο) Kr 2γ.

μοιρέω *teilen*: -εῖν Cusa 336 (a.1185).— LS, Tgl -άω.

μοιρηγενής *zum Glücke geboren, glücklichgeboren*: Hesych μ 1550sq. LudwAnek 68,26. μοιρογ. καὶ μοιριγ. CramOx II 84,17 (Theogn. Can.). μοιριγ. JoArokBees 46,15. μοιραγ. Etym-Gud 396,44. μοιρογ. PsHerod 89.— LS, Tgl, TLG, RBLGSup; (Μοιραγένης PB).

μοιρηγέτης, ὁ *Regimentskommandant*: PselOr 20,43. PselPhil I 7,136.— (μοιραγ. LS, PB).

μοιρήχρατος *vom Schicksal begünstigt*: VassisII 228,182.

μοιρήλογχος, ὁ *Verteiler*: -ου οἱ τὰ κοινὰ διαιοῦντες Hesych μ 1552.— Vgl. μοιρόλ. LS, Tgl, TLG.

μοίρησις, ἡ *Teilung*: GuilCorp II App. II 18 (a.1189/90).

μοιρητός (< μοιράω) *vom Schicksal bestimmt*: Ammon., CAG IV 5,38,14.

μοιρία, ἡ *Abschnitt*: HephTheb II 280,7. KamAst 464.

μοιριασμός, ὁ *Teilung*: PaulAl schol 103, 16.— S. μοιρασμός.

μοιριγενής s. μοιρηγενής

μοιρίδιον, τό (= μερίδιον) *kleines Stück*: ThMetSem 1,2,1; 10,3,4.— (LS -ος).

μοίρινος *vom Schicksal bestimmt* ? τὸν μύρινον (sic) βίον InserBulg 110,6 (s.V).

μοιρίτζα, ἡ *Abschnitt*: τοῦ Κριοῦ KamAst 3073.

μοιριχ. s. μυριχ.

μοιρογενής s. μοιρηγενής

μοιρογνωμόνιον, τό *Gradmesser, Zeiger*: SullSieg 146,18 etc.— LS, Tgl, TLG, Stam.

μοιρογραφία, ἡ *Schicksalsschrift, Bestimmung des Schicksals*: -ίαν καὶ εἰμασμένην NByzIsl 104,11.— (LS); vgl. -γράφημα(v) usw. Kr.

μοιρογράφιον, τό *Teilungsurkunde*: Trinch 114 (a.1121).— S. μερογρ. / μοιραδογράφιν.

μοιρολέκτης *das Schicksal verkündend, weis-sagend*: τοὺς -τας χρησμούς PlanOvP 15,436.

μοιρολογέω *das Schicksal erzählen, das Horoskop stellen*: τινά Philog 204 (coni.). (med.) *lamentieren, wehklagen*: Melit 57.2779.2791 (ms. ubique μρρ.). μαεῖται (?) μρρολογεῖ Hesych μ 57.— LS, Kr, Somav, Andr, Stam.

μοιρολογία, ἡ *Lamentation, Lamento, Wehklage*: MelGal 523,325.

μοιρολόγιον, τό *Wehklage*: LangeTexts 170,38.— Kr, Somav, LexPont, Stam -ι(v).

μοιχαλία, ἡ *Ehebruch*: ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς -λίας EphrSyrP V 217 = VI 49 (= μοιχαλίδος 2 Petr. 2,14; sed cf. ibidem app. crit.).— Tgl.

μοιχαλίδα, ἡ *Ehebrecherin*: BoissAn IV 393, 532.— Somav, LKN; LS, TLG, Kr, Stam -ίς.

μοιχαλίδιος *eines Ehebruchs*: παιδίον GMon 185,16.

μοιχάλιος *ehebrecherisch*: γάμοι JoChrysPG 51,202,57. ἀνήθρ Hesych κ 4106.

μοιχαλώδης Miller: Collectanea seu contacia XXXII ascetica, cod. Par. 1143,68v.

μοιχειανισμός, ὁ *Verteidigung des Ehebruchs*: ThStudEp 358,16.— Vgl. μοιχειανίζω L.

Μοιχειανοί, οἱ den Ehebruch Konstantins VI. duldende Anhänger des Priesters Joseph: MichelHumb 248,19. Anhänger eines unrechtmäßigen Bischofs: τοὺς Φωτιανούς, μᾶλλον δὲ Μοιχιανούς Mansi XVI 456D (a.869/870).— L, TLG.

μοιχείως *unehelich*: TzetzTheog 351.— S. μοίχιος.

μοιχεογάτης, ὁ *Ehebrecher*: JoGeoPant 604.

μοίχευμα, τό *Ehebruch*: Longib 125,12 schol.— Somav; s. μοίχημα.

μοίχευσις, ἡ *Ehebruch*: AnBoll 105 (1987) 331.

μοιχευτικός *ehebrecherisch*: -ῆ διάθεσις Theophyl I 360A.

μοίχημα, τό *Ehebruch*: DidascPatr 154 v.l. VEudociae 879 c.20 (μοίχημα ed.).— Somav -εμα; s. μοίχευμα.

μοίχιος *ehebrecherisch*: ὀφθαλμοὶ Theophyl IV 209A v.l. μοίχειος *unehelich*: υἱός LGram 73,20 = GCedr I 449,13 = ChronMur 544A.— LS; s. μοχείως.

μοιχογενής *im Ehebruch gezeugt, unehelich*: Bas B 2386,31.— Vgl. -γέννητος L.

μοιχοεργός *Ehebrecher hervorbringend*: αἰρεσις MichelHumb 248,20 (male -όεργος) = ArsenDokim 231.— L -ουργός.

μοιχοζεύκτης, ὁ *der ehebrecherisch verbindet*: VThStud 269A. DarDoc 358,33.— L, Tgl, TLG.

μοιχοζευξία, ἡ *ehebrecherische Verbindung*: VThStud 265D.268A. SynVet 153,9. Mansi XVI 293A (a.869/70). VNStud 892C. VEuth 139,28. VNikMed 299.— L, Tgl, TLG.

μοιχοζευξίας, ὁ *Verbinder von Ehebrechern*: VThStud 273A.

μοιχοῖστωρ, ὁ *Beurteiler des Ehebruchs*: ἀναθεματίζουσιν οἱ μοιχοῖστωρες ThStudEp 555,56.

μοιχοκύρωτος ? *den Ehebruch billigend*: τῆς -ρώτου συνόδου ThStudEp 37,49 = 53,103. τῶν -ρώτων ib. 43,55.— L -κυρώτης.

μοιχοπαιδοδουλοσκανδαλεργάτης *der durch Unzucht mit minderjährigen Sklaven Ärgernis erregt*: KonstRhodMatr 625,24.

Μοιχοπόλις, ἡ *Stadt der Unzucht*: TzetzIamb 147,10.

μοιχοσπορία, ἡ *Saat des Ehebruchs*: PsChrys-PG 55,615,39.

μοιχοστάσιον, τό *der Ort, wo man Ehebruch begehrt, Bordell*: VAndR 3478 app. 3509 app. 3765 app.

μοιχοσύνοδος, ἡ *den Ehebruch duldende Synode*: ThStudEp 36,146; 38,21 etc. PG 140, 956B (Arsen. Autor).— L, TLG, Tgl.

μοιχοφθόρος, ὁ *ehbrecherischer Verderber*: XanthCarm 618B.

μόκλιον s. **μούσκιον**

μόλα s. **μοῦλα**

μολένω (= μολύνω) *beflecken*: ApocAnast 13,8 v.l.— Kr s.v. μολύνω.

μολεύω *gehen, kommen*: ProdGed LXVIII 12.— (LS).

μολέω *gehen, kommen*: Rom 16 β' 2. Carm-Christ 169 III 25 (Cosm.). GabHym 10 ε' 14.— LS, TLG, Tgl, Shipp, RBLG.

μολιβ(δ)- s. a. **μολυβ(δ)-**

μολιβδάσημος, ὁ *Legierung von Blei und Silber*: Alchim 425,12.

μολιβδικός *aus Blei*: πέταλον Alchim 387, 17.— μολυβδ. LS.

μολιβδινός *aus Blei, bleiern*: AthanPG 28, 889C. GregNazPG 36,296C. SynaxCpl 83,26; 745, 1; 799,2. μολυβδίνη τό ψμύθιον DelAn II 335, 20.— LS, L, TLG, Soph, (PB, RE XVI 33f.).

μολιβδιον, τό *Blei*: PaulAeg I 388,6. Psel-Poem 6,375. -iv Ps.-Galen XIV 541. id. DelAn I 553,28.— TLG, RBLG; μολύβδιον LS, TLG, RBLG.

μολιβδόγειον, τό *Bleiweiß*: = ψμύθιον DelAn II 380,16; -γιον 328,12; μολυβδόγειον 292 app.; id. 365,6; -γινον 370,13; -γιον 453,1. -γενον DelLex 79,23. -γανον DelAn II 353 app.

μολιβδολιθώδης *wie aus (dem Metall) Blei*: Κρόνος PoemAstr I 53.— S. μολυβδόλιθος.

μολιβδομέλανος *bleigrau*: ScholNicTher 238,18.

μολιβδοσκέπαστος *mit Blei gedeckt*: κουβούκλιον AnonHier 976A. ναός 984A.— μολυβ(δ)οσκ. Kr, Tgl.

μολιβδοῦς *aus Blei, bleiern*: EustII IV 450, 28.— TLG, Tgl; LS μολιβοῦς, μολυβοῦς, μολύβδεος/-οῦς.

μολιβδοχαλκόχρωος *blei- und kupferfarben*: Μαχητάρης Mazaris 36,29.— PLP 17532 Anm.

μολιβδόχρους *bleifarben*: PaulAeg I 40,7. ScholNicTher 115,20.— TLG; μολυβδ. LS.

μολιβδώδης *wie Blei, bleifarben*: Oribas VIII 24,61. Eriphan., PG 43,477D. AelProm 77,28. SynesFeb 150,260.— TLG, Tgl; μολυβδ. LS.

μολίβιον, τό *Blei*: -iv DeCerTM 227,129.132. -ι DelAn I 575,16. μολήβη CatAlch VIII 330. μολύβιον Oribas XLV 10,4.— LS, TLG, Kr, Somav, Dem.

μολιβίς, ἡ *Bleiriemen, Peitsche mit Bleikugeln*: SynaxCpl 589,52; 906,38.— μολυβ(δ)ίς LS, L.

μολιβόβουλλον s. **μολυβδόβουλλον**

μολιβόσκουρον, τό *Bleischlacke, Bleioxyd*: Matthaei, Lectiones Mosquenses I 50 (cf. Sonderkamp, Theophanes Chrysobalantes 128-130) = μολύβδου σκορίας (gen.) TheophNonn I 310 c.95 (v.l. μολιβοσκόρου). Miller: μολιβδόσκουρον cod. Par. 2091,109v (cf. Sonderkamp 145).— Vgl. σκορία LS, σκουριά Dem.

μολιβόχομαν, τό *Bleierde*: = μολύβδου χῶμα Duc 946: Nic. Myreps., de Antidotis c.91.

μολόβριον, τό *junges Wildschwein, Frischling*: Hesych μ 1570. EustOd II 141,6.— LS, TLG.

μόλος s. **μῶλος**

Μολόσσιος *molossisch*: οἶνος Hippiatr II 58,13.— Vgl. Μολοσσός PB.

Μολοσσιουργής *von den Molossern gemacht*: EpitAthen II 2,60,21. EustII III 400,16.— Vgl. Μίλησιουργής LS, TLG (Μελισσιουργίς, Μηλισιουργίς Suda).

μολοσσοδάκτυλος, ὁ *Versfuß aus Molossus und Daktylus*: CramOx III 307,22 (Tzetz.).

μολοσσοπυρρήχιος, ὁ *Versfuß aus Molossus und Pyrrhichius*: CramOx III 307,19 (Tzetz.). StudAnecd 234,9.— LS -πύρρηχος.

μόλουρος, ὁ *eine Schlange*: Eriphan II 398,5. PselPaneg 6,158.— LS, TLG, RBLG-Sup, (PB).

μολογάριον, τό *Malvenbeet* ? Achil 68,3 (a.1321).

μολόχι(ο)ν, τό *Malve*: DiethLex 105,6 (s.VII). DelLex 90,14,19. DelAn II 480,22. -iv *Malve*: Geopon XII 1,6,7. CorpGloss. Hieroph II 206. μολόχιον Suda μ 1322.— LSSup, Kr, KodGem 54f., LexPont, Karan, Tzitzilis 336.

μόλοχος, ὁ *Malve*: CorpGloss. DelAn II 386,14. ein Stein: Lapid 168,31,1.— LS; Heldreich -χος.

μολτεύω s. **μουλτεύω**

μολυβ(δ)- s. a. **μολιβ(δ)-**

μολυβδιάω *wie Blei aussehen*: ὀλίγοι οἱ χροσοειδεῖς, τῶν ἀπάντων σχεδὸν -ιώντων ThStudEp 355,14.— LS.

μολυβδίζω *bleifarben (grau) sein*: AChiland 14,24 (a.1294). ADoch 20,50 (a.1341). μολιβδ. AChiland 1,17 (a.1018). id. ADoch 19,32 (a.1338). Alchim 371,16.— LS.

μολυβδόβουλλα, ἡ *Bleisiegel*: Cusa 19 (a.1141). 27 (a.1145). 424 (a.1182). μολιβδόβ. Trinch 70 (a.1091). id. DarPit 64,21sq. v.l.— Kr.

μολυβδόβουλλον, τό *Bleisiegel*: Trinch 182,185 (a.1145). DarPit 64,21 v.l.; 66,79 v.l. μολιβδόβ. ib. 39 app. 64,21.22.26; 66,79.— Kleis, KumN, Stam.

μολυβδόλιθος, ὁ (*das Metall*) *Blei*: Alchim II 122,12.— S. μολιβδολιθώδης.

μόλυβδον, τό *καμνίτης τὸ μ.* DelAn II 424, 5.— LS ὁ -ος.

μολυβδοποδοδέσμητος *an den Füßen mit Blei gefesselt (beschwert)*: Τύχη Melit 1841.

μολυβδόστακτον, τό *Bleiglätte ?* μολύβδανα ἦτοι μ. DelAn II 390,25; μολυβίστακτον 316,3.

μολυβδόχαλκος, ὁ *Blei-Kupfer-Legierung*: Alchim 5,14 etc. μολιβδ. ibid. 425,14 etc. id. Cat-Alch VIII 40,178 etc. μολιβδόχ. Alchim 431,11.— LS, Tgl.

μολυβίδιν, τό *bleierner Dochthalter*: Goar 346.— Somav -ι; (μολυβίδιον LS).

μολύβινος *aus Blei, bleiern*: Soranus 156,15 (Ilberg). Oribas XIII ψ 1. PachF I 187,14; III 189,1.— μολίβινος, μολύβδινος LS.

μολυβουργός, ὁ *Bleiarbeiter, Bleigießer*: PSorb II 69, nr.100 A 9.— LS, PHI, OrITraul.

μολυντήριον, τό *Stätte der Befleckung*: αἰμάτων Χριστιανικῶν AttalP 192,6.— (Stam -ι).

μολυντικός *beschmutzend, befleckend*: -ῆ τῶν ψυχῶν ἀνισότης PselPG 669C. νοήματα GermII 316,26. -κωτέρα ... ἑεῖσις PapVar 244,22 (Leo VI.). αἰ -καί (app. corr. μολυτικαί ?) τῶν ἐμπλάστρων Alchim 411,3.— Stam.

Μολφίνος, ὁ *Bewohner von Amalfi*: EphMetr 347,4. Μελφ. 355 versio M.— Μαλφηνός Car, (PLP); Ἀμαλφινός Car, PLP.

Μολφιτιάνος *Amalfitaner*: EphMetr 355 versio L, Μολφιτιανοί versio P.— Vgl. Μαλφιτᾶνος Car.

μολγάμιον, τό (arab. mulham) ein Gewebe: βηλάριον DeCer I 607,10.11. τὸ ἱμάτιόν μου τὸ μ. τὸ πράσινον AIV 47,43 (a.1098). μεγλάμιον ArethKug 83.— DeCer II 716; μαγλάμιν Kr.

μομεντᾶριος (lat. momentarius) *augenblicklich, vorübergehend*: νομή Bas A 464,11. μωμ. ib. 344,6 app.— Vgl. μομέντο KontLeuk.

μόμιον, τό ? CatAlch VIII 380.1117.

μόναγνος *einzig rein*: γόνος θεοῦ (= Christus) SophrAn XIII 38.

μονάργιον, τό *einsames Feld*: Sozom 26, 10.— LS, TLG.

μοναγρότης *allein im Feld lebend*: σῦς TheophylOp 363,23. id. PoemMor 74.

μοναδελφία, ἡ *Besitz eines einzigen Bruders*: HephTheb I 161,4; II 227,5.— LS, (KumN, Stam).

μοναδίζομαι *eine Einheit bilden*: ProclTim III 1,24.

μονάδιον, τό *kleines Kloster*: BCH 98 (1974) 780,1.4 (s.V/VI).— (μοννάδιον ? PHI: Pap.).

μοναδόν *einzeln*: ScholNicTher 148,17.— LS.

μοναδόομαι *eine Einheit bilden*: JoGeoProg 30,22.

μοναζεύομαι (pass.) *alleingelassen werden, allein sein*: TheophCont 697,16.— Vgl. μονάζω LS, L, Kr, Stam.

μοναθλία, ἡ *Einzelkampf, Zweikampf*: NChonHi 23,1.

μονάμπελον, τό *einzelner Weinberg*: Heuz-Jug 310.314.— (BZ 8 [1899] 486,1.6; PHI: Christ. Inscr.).

μονανδρέω *nur einen Mann haben*: GCedr I 35,16. Melit 1680.— LS, L, TLG.

μονανδρία, ἡ *das nur einen Mann Haben, Monogamie*: EphrSyrP II 379. JoAnt III 387,2; 390,2. Phys 285,6. Kyran III 43,2.— L, TLG, KumN.

μονάνθρωπον, τό ein Gegenstand: SB XVI 12628,55 (a.329-331).

μονάξ *einzeln*: EustII II 479,7; III 340,12. EustOp 250,80.— μουνάξ LS.

μοναξία, ἡ *Einsamkeit*: DelAn I 581,5; 628,26.— LS, Kr, Somav (-ιά), Stam; vgl. Μονάξιος PB.

μοναξικός *einsam*: DelAn I 425,21.— Kr.

μοναπλός *einfach*: VAndR 3337 v.l. τὸ -όν *einfaches Gewand*: SathasMB V 561. -ό Trinch 80 (a.1097).— Kr, AmantMel 266, Somav, Andr; vgl. μονάπλωμα Car.

μοναπλοῦς *einfach*: VAndR 3337. SubGron IV 80,28. KarpMaur 74,86. LeoTact II 154 app. EustratDef 368. MarkKod 46 nr.84 II 3. Guill-Inscr 104,2 (a.1186).— TLG; s. μονοπλοῦς.

μοναπλῶς *einfach*: CramOx III 318,19 (Tzetz.). AkindIamb 857B.

μονάρμενος *mit einem Segel*: ScholLyc 54, 19.— KumN -ον.

μονάρχης, ὁ *Alleinherrscher*: LydMag 54,16. ChronPasch 353,14; 355,8 etc.— LS, L, TLG, Kr, Somav, Stam.

μοναρχικῶς *in Alleinherrschaft*: MeyerHu 120,33. Thekaras vδ. ThMet 432.765.— TLG, Stam; LS -ώτερον.

μονάρχιος *alleinherrschend*: κράτος JoDam-Poes 153,10. id. SisChrys 12.— NovGloss mon-archius.

μοναρχίτης, ὁ *Monotheist*: NByzIsl 108,30.
μονάς (adj.) *einsam, mönchisch*: βίος Phot-Bib 282b38. 287a28. id. EuthymMar 43. μονάδους (sic falso pro -δος) βίου LeoNov 45,5.— LS, TLG, Tgl, (L, Kr, Stam).
μοναστηριακός *zum Kloster gehörig, Kloster-*: TypPant 91,1027; 95,1107. Zepos I 366 (a.1144). 425 (a.1176). EustOp 227,44; 229,75. Balsam I 897A; II 128B. EEBΣ 23 (1953) 356 (a.1198).— Tgl, Kleis, Stam.
μοναστηρίδιον, τό *kleines Kloster*: TheophylEp 58,74.
μοναστήριον, τό *Kloster*: Trinch 71 (a.1092). AMess 21,71 (a.1264). VMax 94,4; 96,22. BoissAn IV 404,745. -ι VMax 100,15. id. DiegHier 9,6. AnonHier 984B. -έριον Trinch 138 (a.1129). -ήριον *abgegrenzter Platz*: LangeTexts 301,8.— LS, L, TLG, Kr, Car, LexPsel, Kleis, Somav, LexPont, Stam -ι(ον).
μοναστηρίτζιον, τό *kleines Kloster*: AChiland 2,15 (a.1076). AIv 70,250 (a.1301); 75,379 (a.1318); 86,204 (a.1341). -ιν PKar 285,38. id. AProdB 121,4 (ante 1337); 178,311 (s.XV). -ι DocPhil 5,17 (a.1355).
μοναστηριτζιον, τό *kleines Kloster*: PselMB V 376,7.
μοναστηρόπουλον, τό *Kleinkloster*: MM IV 365 (a.1272).
μοναστής (adj.) *mönchisch*: βίος TheophJos 15,10. id. SynaxCpl 3,42; 30,48; 259,14 etc. id. ElogAthn 8,9. id. AnHier IV 363, v.398 (Nic. Call. Xanth.).— (subst.) L, TLG, Tgl, Kr, Duc, LexPsel, Stam.
μοναστικῶς *nach Art der Mönche, monastisch*: IsSyr 353,382. JoAntiochOr 1125C. PalamHes 293,26.— L, TLG, WöPap III, Somav, Stam -ός.
μοναστογνωμόσχημος *mit mönchischer Gesinnung bekleidet*: DevrVat II 150 (s.XIV).
μοναστομάρτυς, ὁ *Mönch und Märtyrer*: EustrHag 336 = CheirMet IV 14, p.230.
μονάστρια (adj.) *mönchisch(e)*: ζωή ManasL 6031. μ. γυνή *Nonne*: NicephH 83,4.— (subst.) LS, LSSup, L, Kr, Blaise I, Stam.
μοναυγής *einzeln leuchtend*: φῶς ProdGed LIX 299.
μοναυλέω (= μονοδέω) *in Trauer singen*: Θρηνώδημα MiChonEp 101,10.— (LS).
μοναυλέω *allein leben*: τῷ Θεῷ AASS Nov IV 681C (Th. Met.).
μοναυλία, ἡ *Kloster*: SidEpit 263,15.— (LS).
μοναύλιος *mönchisch*: βίος VConstCav 173. id. TheophCont 137,6. τρόπος NDavGreg 836.— LSSup, L.
μόναυλος *mönchisch*: διαγωγή ElogAthn 36.

μοναχέω *Mönch sein*: NeophSyng III 452, 417. ChronMur 1285A. -έομαι *Mönch werden*: τὸν ἔξω ἄνθρωπον ἔχειν μεμοναχημένον ThStudEp 516,29.— (LS -όω).

μοναχή, ἡ *Nonne*: AASS Nov III 883D. GuillCorp III 41,2 (a.1057); IV 170 etc. (ca.1050). Trinch 77 (a.1097).— L, TLG, Car, PHI, Kleis, Kr XIII, Stam, ODB 1504; Kuk-Bios II 2,214-218; monacha TLL.

μονάχιον, τό *Kloster*? σίτον ... μετακομίξεσθαι εἰς τὸ μ. Nag Hammadi Codices, ed. J. Barns etc. (Leiden 1981), 67,8 (s.IV). *Mönchlein*: PselMin II 234,26.— (KumN; Μονάχειον JaninCpl 488).

μοναχοθύτης, ὁ *Priestermönch*: MontfCois 201 (a.1454/5).

μοναχοπολίτης, ὁ *Mönch und Laie*: VMelet A 37.

μοναχοπρετής *einem Mönch geziemend*: προσαγωγή LascEp App. III 6,7 (Blemm.).

μόνδιος? γύναιον ... αἰσχρὸν μόνδιον VAndR 3961 (v.l. μόντιον).

μονέδα s. **μονήτα**

μονειδής *einförmig*: PorphHarmon 18,7.— Tgl s.v. μονοειδής.

μονεῖμιον *nur ein Gewand tragend*: LudwAnek 667,10. PsHerod 190.— LSSup, Tgl; s. μονοεῖμιον.

Μονεμβασιώτης *aus Monembasia stammender*: οἶνος DemPep 94.— Kr, TLG, PLP; Μονοβασιώτης Somav.

Μονεμβασιωτικός *aus Monembasia*: πλοῖον MiChonEp 84,18.— Μονοβασιώτικος Somav.

Μονεμβασιώτισσα *aus Monembasia stammende*: Plan., Schol. Soph. OT 775 (Longo).— Μονοβασιώτισσα Somav.

μονένδυτος *der nur ein Gewand hat, nur im Untergewand*: VPhilar 367 app. VPhilEl 74,10. 15. VasAnecd 208.

μονενέργητος *mit einer Energie*: Χριστός AnHier I 130,29. id. NChonThes 84B. Τριάδος συνέργασμα EustDam 632D. *nur eine Energie betreffend*: πίστις StichBer 65,74. id. Synod 296,82. id. MR II 368.— TLG, Athena 54 (1950) 214; s. μονοενέργητος.

μονεπίσκοπος, ὁ *einmaliger Bischof, Bischof nur eines Sitzes*: LaurMat 153,11; 154,29.35.48.

μονερημίτης, ὁ *Einsiedler* (in der Wüste): AASS Nov II 1,351A; 395B (V. Ioannicii). AubRech 266.— L.

μονέριον s. **μονήριον**

μονέτα s. **μονήτα**

μονετεύω *prägen*: μονίτα μεμονετευμένη Sym II 440C.

μόνεφθος *einmal gekocht*: κράμβη PselPoem 9,100.

μονήεις *einsam*: μονήεντα βίον ThMetPo 18, 120.— S. μονόεις.

μονήλιος *einer Sonne*: σέλας JoDamPoes 153,8.

μονημέρωσ *an einem Tag*: GAkrop I 255, 18.— LS, L, TLG, Tgl, Stam -ος; μονήμερα Somav; s. μονοημέρωσ.

μονήρες, τό *Schiff mit einer Ruderreihe*: AnnaR 148,23; 350,8 etc.— LS, (LSSup, L), TLG, (Kr, Stam).

μονήριον, τό *Schiff mit einer Ruderreihe*: LeoTact III 1013B. TheophCont 76,23. LDiac 129,17. Sym I 1360A. μονέριον NPatLet 95,12. id. DeCerTM 229,162.174. PaulMon 72,68.— Kr.

μονήτα, ή (lat. moneta) *Münze*: AASS Oct X 723C (Pass. Arethae). μονήτα Ecloga 822. id. Bas A 2248,7; B 2981,8.25; μονίτα B 3815,22. μονίτα *Münzstätte*: Bas B 3826,14.17. μονήτα *Münzstätte*: Cusa 665 (a.1173). μονηήτα *Münzstätte*: Cusa 296 (a.1139). id. Trinch 205 (a.1155). id. 237 (a.1173). μονίτατον (sic) τυπάριον νομίσματος FontMin VIII 276 (M 22). μονέτα *Geld*: SchreinFin 4,60; μονέδα ib. 20.51.— LSSup (gen. μονήτης), L (μόνητα/μόνιτα), TLG, Soph, Tgl, Kr, Car, RBLG, (JaninCpl, PB), Somav, Stam.

μονητάριος, ό (lat. monetarius) *Münzpräger, Münzer*: Hesych μ 1608. SBS 6 (1999) 78 (s.VIII/IX). LaurCorp II 732 (s.IX). Bas A 152, 22. μονιτ. MalalT 231,64 cod. id. Bas A 2508,7. Zepos V 435 tit.— TLG, PMBZ.

μονία, ή (< μόνος) *Kloster*: ActaBacch 92. μονιή BlemCarm 114,70. μονιά *Alleinsein, Verlassensein, Klausur*: VStephJun 175,10. -ιά *Wildsaw*: RicSup 599,24.— (LS, LSSup, L, Stam), TLG, Tgl; μονιός LS.

Μονίας, ό *Januar*: LydMens 66,18; M. ό Ίανουάριος άπό τής μονάδος 169,8.— (LS; Stam -ās).

μονίδιον, τό (*kleines*) *Kloster*: TestBoil 22,56.57. AnnaR 84,90 v.l. pro πεδίον. MiChon-Ep 99,37; 116,18.38; 166,44. JoApokBees 34,46; 65,6. ABatop 15,36 (a.1247). MM IV 370 (a.1273) etc.— L, Tgl.

μονιή s. **μονία**

μονίκι, τό ξύλον DelAn II 328,14.— Vgl. μονικόν Kr ?

μονικός *des Klosters*: μίσθοι EngPatm 68,54 (a.1263).— (Μόν. PB), (-όν Kr), monicus (= monachus) NovGloss.

μόνιος *einsam*: τās άτριβεΐς καΐ μονίας (cod. male μονίμους) όδούς AASS Nov IV 635D (V. Constantini).— Tgl, Kr, (Stam); μονιός LS.

μόνιπος *mit einem einzigen Pferd*: άνήη EustOd I 222,8. *einzeln* (vom Pferd): κέλης ό μ.

ΐππος TzetzAr II 380,6.— LS, TLG, Stam, RBLGSup.

μονίτα/μονιτάριος s. **μονήτα/μονητάριος**

μονίτης, ό *Mönch*: συστήματος του τών μονιτών GMet 325.— (Stam); vgl. σύστημά τι μοναχών TheophCont 340,18.

μονιόδης (< μονιός) *eines Wildschweins*: τόλμημα BoissAn II 27 (Nic. Chumn.).

μονοαμάρτητος *mit einer Sünde belastet*: LeoSyn 31,12.

μονοβάλανος *mit einem Haken*: κλεις ScholOd I 71,6. κλειδία Suda λ 64.— LS.

μονοβάμβουλον, τό (< lat./mlat. ampulla) *einarmiger Kerzenleuchter*: Dmit I 164sq. etc. DarRech 569,28. LampAth II 162.— Duc s.v. διβάμβουλον, Stam.

μονόβανδον, τό ? μονόβανδα MaurD II 20,9 (corr. μόνα vel μόνον βάνδα, cf. LeoProb II 56).

μονοβαφής *einfarbig*: πύλη VBasVes II 17 = VBasVil 48,32.— μονόβαφος LS.

μονοβίβλιον, τό *einzelnes Buch, aus einem Buch bestehende Schrift*: Simplic., CAG VIII 418,27; 423,2. Bas A 1184,9; B 150,9; 608,4. FontMin IX 218,355 (s.XII).— TLG, Tgl; vgl. μονόβιβλος LS.

μονόβιος *allein lebend*: Hesych o 356. Lex-Greg 133,394. EustOp 241,15. ManasRede 319.— Stam.

μονοβιόω *allein (einsam) leben*: ThStudEp 203,7.

μονόβλωμος *eines Brotbrockens*: τρύφος ChristMityl 13,23.

μονοβοϊδάτος, ό *Besitzer eines einzigen Ochsen*: KypEng 345,13; 347,1.— S. βοϊδάτος.

μονόβολον, τό ein Spiel: RhallPot I 328 (Phot.). 329 (Bals.).— LSSup, RE Suppl. VI 529f.

μονογαμικός *der Einehe, monogam(isch)*: ThStudEp σύξευξίς 50,52. συνάφεια 62. παράδοσις 113. Miller: cod. Par. 396,49v.50v (Menolog.).— Stam.

μονογένεια, ή *eine Form für alle Geschlechter*: Herod II 765,34. *einzigste Nachkommenschaft*: ScholOd II 446,25.— (LS, KumN, Stam).

μονογένειον, τό *Paeonia, Pfingstrose*: Dioscur II 149,11 v.l. pro μηνογ. μονιένιον CodAstr XI 2,165,12 (Dioscur.).— Vgl. menogenes TLL.

μονογενητής *der nur einen Sohn erzeugt hat*: τῷ του -του θεου υἱῷ Ἰησοῦ Χριστῷ coram unigenito Dei filio Jesu Christo - falsch übersetzt (richtig: μονογενῆ) Mansi XXII 1061B.

μονογενητικός *dessen, der nur einen Sohn erzeugt hat*: χάρις PsChrysPG 61,769,38.— Vgl. monogenetic OED.

μονογεννήτος *einziggeboren*: υἱοί Eust-Manas 320,552.

μονογεννήτρια, ἡ *Gebärerin eines einzigen Kindes*: EustDam 732D.

μονογεννήτωρ, ὁ *der nur einen Sohn erzeugt hat*: ThStudCan 330. AHG V 447,222. TR 41.252 etc. EustDam 612D.613A. Thekaras vη.

μονογενῶς *als Einziggeborener*: GrNyssOp I 108,12.18. PassJul I 35.— LS, TLG, Tgl, Soph.

μονογλωσσέω *nur einen Ton erklingen lassen*: Eriphan II 11,8.— L, TLG (-σσ/-ττ-).

μονογλωσσος *nur eine Sprache sprechend*: Leont XI 175.348. NoctPetrop 239,4. -τος Themist., Epitaph. 236c6 (Downey et alii).— (PB -ov), Hoven 224, LKN; vgl. -σσία KumN.

μονογνωμοσύνη, ἡ *Eigensinn*: PoemAstr I 33.— LS.

μονογραμμος *in einem Zug geschrieben*: τύποιμα SchollLyc 134,6. τὸ -ον *Monogramm*: ConcCP 674,23.— (LS, LSSup), L, TLG; Stam -γραμμά; monogrammms TLL; LMA, ODB.

μονόδειπνος *allein essend*: βορὸς καὶ μ. Nik-MesG 183. id. NikMesQuel 41,12.

μονοδένδριος *aus einem Baum bestehend, mit einem Stamm*: ξύλον NeophSyng III 182,7. δένδρον τῆς ἀκτίστου τριάδος NeophElass 371,385. (subst.) τὸ -ιον *einzelner Baum*: AIV 50,25 (a.1101). AXer 20,64 (a.1320/1). AChil 40,102 (a.1320).— Car, (TLG, PLP: Ort).

μονόδενδρος *aus einem Baum bestehend*: ξύλον NeophSyng III 202,554. τὸ -ον *einzelner Baum*: MirDem 175,13. GuillCorp IV 455 (ca.1050).— L.

μονόδερμος *aus einem Lederstück*: ὑπόδημα Hesych κ 861. ὑποδήματα ScholStrab 37.— LS, TLG; vgl. monodermic OED.

μονοδέσποτος *mit einem Herrn*: πίστις Mak-Sym II 57,16. *für den Herrscher reserviert*? Ep-Bib 8,2.— L.

μονοδιαίτος *allein lebend*: τῶν λεόντων τὸ -ον NChonOr 122,19. οἱ -οι *Mönche*: NikMesEp 35,19.— Vgl. -διαίτησις L.

μονοδιάστατος *eindimensional*: γραμμὴ NChonHi 323,66.— Stam, LKN.

μονόδους *mit nur einem Zahn*: TzetzTheog 145. Eustrat., CAG XXI 1,244,30. PsHerod 208. μονόδ. TzetzHist III 966.— LS, TLG, Stam.

μονόδρομος *in einer einzigen Bahn*: φορὰ LChoerChil 456.

μονοείδεια, ἡ *Einförmigkeit*: ScholII Φ 18a.— LS.

μονοείμων *nur ein Gewand tragend*: EustII IV 127,9.— LS, L, TLG, RBLG; s. μονείμων.

μονοείριμος *mit nur einer Musterstrophe*: φῶδαι ProdCom 27,19.

μονόεις *einsam*: ἕνμος ThMetPo 16,84; μονόεσσα ἱμερτή 20,143.— S. μονήεις.

Μονοενεργηταί, οἱ (Häretiker) *die nur eine Energie in Christus annehmen*: DarDoc 355, 13.

μονοενέργητος *mit nur einer Tätigkeit*: στόμα Germ II 335,26. *nur eine Energie betreffend*: αἴρεσις DarDoc 355,13 (Io. Chilas).— S. μονενέργητος.

μονόεργος *nur tätig*: τῆ ἀπολεία ThStud-CatM 82 (p.579).

μονοζευγαράτος *mit nur einem Gespann*: EngPatm 50,311sq. (a.1073).— Vgl. -ζεύγαρε LexTsak.

μονοζευγίτης *mit nur einem Gespann*: ALavra 56,32 (a.1104).

μονόζυγος *ohne Ehemann, allein lebend*: Ps-GrNyssPG 46,1180D. AHG VI 19,450.— (Orl-Traul, KumN, Stam); μονόζυξ LS.

μονόζωος *nur ein Leben habend*: νεκρός VProph 67,23.— (LS); vgl. δίζωος LS, TLG.

μονόζωστος *allein (gegürtet), ohne Gefolge*: MichItal 284,18 v.l.— LS.

μονοήμερος *für einen Tag*: βορῶσις GSynce 223,13.— LS, TLG, Kr, Stam; s. μονημέρος.

μονοημέρωσι *in einem Tag*: LudwBatr 303 app.— TLG.

μονοθεΐα, ἡ *Monotheismus*: Palam III 242, 26 = NGreg II 969,4.— L, Soph, KumN, Stam.

μονοθεΐτης, ὁ *Monotheist*: Palam II 271,19; III 221,3. NGreg II 969,6.— KumN.

μονοθελήτης, ὁ *Monothelet, Anhänger der Lehre von einem Willen (Christi)*: SynVet 127,4; 137,2. SynaxCpl 48,45 etc. MenolBasil 52B. μονοθελητής Mansi XIII 236E (a.787). id. ChronMur 836B. id. SchreinChron 134,24 app.— L Add, TLG, Tgl, Kr, Kleis, Stam, Blaise II, Hoven, Stam.

μονόθεος *aus einem Gott bestehend*: τριάς AHG X 300,447.— KumN.

μονόθυρον, τό *Raum mit einer einflügeligen Tür* (im Kaiserpalast): DeCerTM 19,108; 69, 128. VBlas 666D. GMonIstr 29,25.— TLG, Dö-Dipl 217 A.8; LS, Tgl, (Kr XIV 401), AndrArch -ος.

μονοικία, ἡ *einzelnes Gehöft*: AIV 9,32 (a.995).— AmantMel, Stam.

μονοίκιον, τό *Einzelgehöft*: Balsam I 452A. 453B.597C. BenSbornPril 24,15.— (PB -ιος); vgl. μονοικίδιον LSSup.

μονοίππος, ὁ *einzelnes Pferd, Reitpferd*: Miller: cod. Par. Sup. 497,129r (Hom. II. cum schol.).— Stam; μόνιππος LS.

μονοκάβαλλος (lat. caballus) *ein Pferd besitzend, zu Pferd, beritten*: PselMalt III 127,11. PsZon 1182. APhil 8,11.20 (a.1344). PsKod

139,10; 165,16; 187.4.10.13 etc.— TLG, Kr (-αλος), Duc (s.v. καβάλλης).

μονοκάθιστος *allein wohnend*: ThStudEp 480,55.

μονόκαιρος (< μόνος + καιρός) *in Kursive (in Minuskel) geschrieben*: GuillCorp IV 482 (ca.1050). EngPatm 50,109sq. (a.1073). MichAttDiat 93,1228.1242 etc. Atsalos 242sq. (s.XI-XII). PetitNotre 121,6; cf.136.

μονοκάλαμος *mit nur einem Rohr*: (ὄργανον) Alchim 438,12. σῶριγξ EpimHom II 948,15.— LS, TLG, Tgl, RBLG+Sup.

μονοκάμαρος *mit einem Gewölbe*: μύαξ ScriptOr 90,9. id. HagSoph 451,7; φωτιστικόν 499,14.— Kr.

μονοκάνωνος *mit nur je einem Kanon* (für einen ἦχος): ὀκτάηχος AIv 47,30 (a.1098).— (Kr).

μονοκάρδιος *mit einem Herzen*: DemChom 2,190.— Vgl. -δία Somav.

μονοκατάληκτος *mit einer Endung*: GazGramm 32,30; 33,35.— Vgl. διατ. LS.

μονοκέλης, ὁ *einzelnes Pferd*: ἵπποις -λήσιν TzetzHist VII 7.— LS.

μονοκέλλα, ἡ *Einzelzelle* (eines Mönchs), *Klause*: ἐν τινι -λλη VAthAthon 145,13.

μονοκέλικόν, τό *Klausner, Anachoreten*: PachF IV 425,26.

μονοκέλιον, τό *Einzelzelle* (eines Mönchs), *Klause*: VAthAthon 26,12. MichAttDiat 43, 428; 99,1326 etc. MM VI 77 (a.1091). -έλλια ArophthNau 12 (1907) 52, nr.13; -έλλιον 13 (1908) 273, nr. 189. id. Achiland 6,31 (a.1229?).— L, TLG, Kleis.

μονοκέλιτης, ὁ *Zellenbewohner*: HungTheol 179,148r (= Isaias v. Gaza, Asceticon, Sermo 3, ed. A. Iordanites, Jerusalem 1911).

μονοκέλλος *einzigig*: μάκελλα ScholAesch I 142,26.

μονοκέρατο, τό *Einhorn*: MunCopt 113,8.— (Kr -ov).

μονοκέρατος, ὁ *Einhorn*: Hesych μ 1621.— Kr, Stam.

μονοκέρος *mit einem Horn*: OrigPG 12,584A. Mich., CAG XXII 2,53,3.4. (subst.) *Einhorn*: Kekaum 678,28.— LS (μουν.), LSSup, TLG, Kr (s.v. -ως), (LexPont); TLL (s.v. -ros), NovGloss, Blaise I -us.

Μονοκίονιον, τό ein Kloster in Kpl: VStephJun 171,12. AnBrux 18,17.

μονοκλαδέω *der einzige Sprößling sein*: θυγατρὸς -δούσης ThStudEp 412,12.

μονοκλαδος *mit einem Stamm*: Dioscur II 212,14.— LS.

μονοκληρονόμος, ἡ *einzig Erbin*: Suda ε 2385.— LS, TLG, Tgl, PhilWoch 54 (1934) 933.

μονόκογχος *mit einer Apsis*: ἐκκλησία MM III 55 (a.1201).— KumN.

μονοκοίτιον, τό *Einzelbett*: SB 4723,2 (s.IV-VII). μονοκουτι(...) SarPap 20,5 (s.IV). μονόκτυν Moschion 104 p.49.— PHI, LS (s.v. -κοιτος), AndrArch -ιος.

μονόκοιτος *allein schlafend*: RegelFont 180,2 (Mich. Rhet.).— LS.

μονοκόματος *aus einem Stück, ungeteilt*: AVaz 112,12 (s.XIII).— Kr, Somav, Stam -μματος.

μονοκόνδυλος, ὁ *ein (Strich mit dem) Schreibrohr*: τῆ ὑπογραφή διὰ -ου MM III 248 (a.1374).— (LS), ODB; vgl. μονοκονδύλιον Tgl, Somav -κοντυλιά, Stam -κονδυλιά.

μονόκουρσον, τό *einzelner Plünderungszug*: NicPhoc VI 1.2.5; p. 178,224.

μονοκρατέω *Alleinherrscher sein*: NPaphDan 292. AASS Oct X 734F v.l. (Pass. Arethae). VConstGu 334,17 v.l. GCedr II 338,4. Joel 1385.— Kr.

μονοκρατής *alleinherrschend*: PR 451. OR 621. ProdGed LIX 155.— BerichtPap X 299; monocrat OED.

μονοκρατία, ἡ *Alleinherrschaft*: ParaphLyc 1445. Suda μ 1214. ProdGed X C 5; XXXIII C 8.— L; monarchy OED.

μονοκρατορέω *Alleinherrscher sein*: VConstGu 334,17. HalkImp 20. TheophCont 718,8. ProdGed IV 290; XVII 100 etc. RacPoiem III 36.— L, TLG.

μονοκρατορία, ἡ *Alleinherrschaft*: CarmChrist 53. DanDieg 6,12 v.l. JoDam V 337,18. ProdGed IV 269. ManasL 4370.— TLG, Kr, Stam.

μονοκρατορικῶς *als Alleinherrscher*: HolobOr II 65,27.— Polikarpov 215; KumN -ός / -ότατα (adv.).

μονοκρατόρισα, ἡ *Alleinherrscherin*: PselChron tit. 9.

μονόκυθρον, τό (μόνος + κύθρα) *Eintopf*: MunCopt 173,30. EustII I 741,14.

μονόγαλος *einsprachig*: ἀπόστολοι Leont XI 327.

μονολαμπής *allein strahlend*: VEuthSa 7,22.

μονόλεξος *aus einem Wort bestehend*: TheodGramm 142,20; 152,14.

μονολεχής *nur mit einem schlafend, monogam*: unicuba CorpGloss II 210,49. γυνή Plethon 90. γυναῖκες 124.— (LS), Soph, TLG, (PHI Class. inser. μουν.).

μονολίσγιον, τό *ein(en) Spaten (tiefer Bodenaushub)*: GeomFisc 132,12,18. -λίσκιν 52,1.— Kr, SchilMetrol 122.

μονολογέω *allein rezitieren*: ἐξάψαλμον PachF I 59,19.

μονόλογος von einfacher Art: -ον VAndR 26,201 v.l. pro μονοειδής.— Tgl, Dem, Stam; vgl. -λογία L.

μονόλογος, ὁ Selbstgespräch, Monolog: Dem. Cyd., StT 37 (1924) 23-24. GennSchol VI 41,3; VIII 153,3. PO XV 1,159,2.— TLG.

μονομάζος mit nur einer Brust: EustDion 363,42.— LS (Eust.).

μονομάρτυς, ὁ einziger Zeuge: οἱ τῷ ἄρχοντι συγκαθεζόμενοι γέροντες, οἱ καὶ -τυρες λεγόμενοι SynaxCpl 237,40 = τῷ οὐμυρῆ (melius esset ἄμ., cf. ἀμερμουμνῆς) συγκ. ... PaulMon 70,38.

μονομαχάτον, τό Münze des (Konstantin IX.) Monomachos: τραχὺ TypGregPak 41,382.

μονομαχικῶς im Zweikampf: μάχεσθαι EustII III 340,12.

μονομέρεια, ἡ Einheit: τοῦ κόσμου τὴν τετρασχιδῆ -αν JoSyrop 11,27.— (L, Soph, Stam).

μονόμερος (= μονομερής) einzig(artig): υἰός KrumbGeorg 15,29. ScholPind II 45,13 v.l. μονομερός aus einem Teil bestehend, im alleinigen Besitz: αὐλή ALaur 70,25-28 (a.1240). id. AChiland 30,26 (a.1314). id. AXen 24,2.19 (a.1336); 32,9 (a.1419).— (Stam).

μονομέρως einzeln: ScholNicTher 87,18. μονομέρως ? NGreg II 912,2.— LS, Kr, Stam -μερῶς.

μονομετρία, ἡ einzelnes Metrum: CramOx III 325,19 (Tzetz.).

μονόμετρος aus einem Metrum bestehend: στίχος TzetzAr II 374,9. κῶλον TzetzMetrPind 34,2; 75,12 etc. id. Triklin 41,1088-1106a; 42,1107-1292 etc. τὸ -ον (subst.) HephCom 228,2 (Choerob.); 368,11.17 (Trichas) etc. Walz VI 129,20 (Jo. Sic.). ScholArK I 3,2,169, 1206a 6. einzigartig ? -ον (v.l. -μερον) καὶ ξένον τὴν φύσιν ScholPind II 45,13.— LS, TLG, Tgl, Stam.

μονόμηνον, τό Menäum nur für einen Monat: μ. δεκέμβριος σοματῶν ListPatm 499,3.

μονόμιτος mit einfachem Einschlagfaden: CorpGloss II 373,3.— Tgl.

μονομοιριαῖος in einzelne Grade geteilt: κανόνιον ὀρίων -ων CodAstr I 18, f.210 = V 4, f.179.— LS, TLG.

μονόμοιρος in einem einzigen Abschnitt (des Tierkreises): -οι τριγωνογράτοιρες CodAstr IX 2,14, f.21.— (LS).

μονόμορφος einförmig: HeinGesp 71,2.— KumN.

μονομύλιον, τό einzelne Mühle: MM II 247-8 = ABat I 33.34 (a.1395).

μονόμφαλος mit nur einem Buckel: κόρυς PselOr 14,98.— LS.

μονοναύτης, ὁ der allein schifft, einsamer Seefahrer: NeophSyng III 489,972.983.— LS (Eust.).

μονοπάγιν, τό (μόνος + πάγος) einzelne Lage: βιβλίον μονόκαιρον μ. Atsalos 242sq. (s.XI/XII).

μονόπαις mit nur einem Kind: γυνή ElogNect 188.— LS; vgl. μονόπαιδον Somav.

μονόπανδρον, τό ? -ον ἀλεῦριν DelAn I 449,12.

μονοπάτης, ὁ Pfad: ALavra 57,8 (a.1108?).

μονοπάτιον, τό schmaler Fußweg, Pfad: VGeorgChoz 120,7; 121,1. MaurD XII B 20,104. MilTreat 252,154 etc. Bas A 822,23; 823,14; 1841,12. AIV 22,18 (a.1016/7). -ον AKut 1,19 (a.1012). id. AChiland 1,13 (a.1018). AIV 40,45 (a.1071). -ι EngPatm 52,54.76 (a.1089). AZog 5,50 (a.1142). Cusa 616 (a.1145).— L, Tgl, TLG, Kr, Car, MenasGlos, Dem.

μονοπατίτζι, τό kleiner Pfad: Trinch 118 (a.1121).

μονοπατος nur von einem begehbar: τριβος NeophElass 369,301. einstöckig: ἐργαστήρια ADoch 4,83 (a.1117). τὸ -ον schmaler Weg, Pfad: MM IV 144 (a.1235).— L, Stam.

μονοπέδιλος nur einen Schuh habend: ScholHesTh 121,12. ScholApRh 3,2.— LS, TLG.

μονοπέλεκον, τό (< μόνος + πέλεκυς/πελέκιον) einschneidige Axt: Trinch 542.

μονοπέλυκον, τό (< μόνος + πέλυξ/πελύκιον) einschneidige Axt: -α DeCer I 576,6. διαστράλια -α DeCerV I 137,20.

μονόπεπλος nur mit einem Gewand: Stilbes M 260.— LS, Tgl.

μονοπέταλος aus einer Platte: εἰκὼν -ος ἀργυρᾶ διάχρυσος PetitNotre 118,17.— (Stam).

μονοπέτρα, ἡ einzelner Stein: AZog LIV 120 = MosinAkti 183 (a.1317).— KumN (Μονό.); vgl. μονοπέτρην/μονόπετρον Kr.

μονοπεῦκος, ὁ einzelne Kiefer: μέχρι καὶ τοῦ -κου MM IV 6 (a.1235).— Vgl. γεροπεῦκος HL.

μονόπηγος eine Elle lang: μέγεθος τοῦ ἀνθρώπου David, CAG XVIII 2,163,10. σκαφιδίφ μονοπήχει πορεύσιμος Theophyl IV 472D (= σκαφ. πήχει πορ. TheophylEp 110,12).

μονοπίτζαξ, ὁ alleinstehende Pistazie ? AChil 40,322 (ca.1320).— S. πίτζαξ.

μονόπλευρος mit einer Front: φάλαγξ MilTreat 68,15.16. τάγμα Suda π 315. einseitig: EclBas 478,12; 505,9. ἐκ -ου MirDem 153,16. id. Peira XII,6. id. Bas B 1112,18.— LS, TLG, Stam.

μονοπλεύρω einseitig: Bas A 752,16.— Stam.

μονόπληγος von einem Schlag getroffen: VThSyk 159,76 cod. (cf. RosStud 124sq.). -οι ἀπέθανον AnBoll 30 (1911) 274,18.— LSSup; vgl. -γία Stam, LKN; monoplegia, -gic OED.

μονοπλήξ *einmal getroffen*: EustrHag 389 = CheirMet IV 14, p.346.— μονόπληξ L.

μονοπλοῦς *in einem Stück, ohne Falte, nicht umgeschlagen*: ὑποδήματα PraecMil 12,21. id. Uran 88,26. Miller: cod. Par. 1585,303v (Nic. Callist. Xanth. Synax.) ?.— S. μοναπλοῦς.

μονοποδιαῖος *aus einem einzigen Versfuß bestehend*: τὰ μέτρα CramOx III 319,31; 320,1.— Vgl. -ποδία LS, TLG.

μονοποδιαῖος *aus einem einzigen Versfuß bestehend, einfüßig*: CramOx III 329,17.

μονοπουλεῖον s. **μονοπωλεῖον**

μονόπους *mit nur einem Fuß, einfüßig*: EphrSyrP V 265. ThStudCatM 39 (p.282).— LS, Tgl, TLG, Kr, Stam.

μονόπρεμος *mit nur einem Stamm*: MiChon II 379,135.

μονόπρεπον, **τό** (an recte -τροπον ?) *Gemeinsamkeit*: MenolBasil 513C.

μονοπρόσωπος *mit nur einer Ansicht, von beiden Seiten gleich aussehend*: ἐφάπλωμα ADoch 49,32 (a.1384). id. SchreinMel II 10.11 (a.1387). (subst.) τὸ -ον *Lasttier, Abgabe von Pferden (Lasttieren)*: DeCerTM 211,108. MilTreat 324,14.19. JusCan 836B (a.1028). PselMB V 362. PselMin II 84,9; 111,25 etc. Zepos I 616sq. (a.1044). EngPatm 1,38 (a.1073) etc. MichAttDiat 105,1429; 119,1656.— (LS, L, LSSup, TLG, Stam), OikFisc 104f., PselWei 54f., JÖB 38 (1988) 250.

μονοπροσώπως *als Einzelperson, persönlich*: DeCer I 695,20. NGramFast 226,298. Cusa 323 (a.1172).— (LS), L, TLG, Kr, Car.

μονόπτερος *einseitig abfallend, mit schrägem (Schutz)dach*: ὀρνυοίδες SullSieve 13,7; cf. p.183-4. πλεκτά UranIn 65,15. τὸ -ον eine Steuer (?) LydMag 244,1.— (LS, L, TLL, Stam).

μονοπωλεῖον, **τό** *Alleinverkauf, Monopol*: JoScylCo 162,9 v.l. Glycas 614,18. μονοπουλεῖον MosinAkti 166 (a.1408).— Kr; LS, Kr, Somav, Stam -λιον; DucLat, NovGloss -lium.

μονορραῦτον, **τό** (μόνος + recautum) *einzelne (separate) Quittung*: SB VI 9455,7.10 (s.VI).— TLL.

μονόριπος ? ὁ χαλκός DelAn II 335,25.

μονόρ(ρ)αφος *nur eine Naht habend*: μονόραφος κεφαλή Ideler I 296,19. Philes I 337 adn.3: cod. Par. 2256,510r.— L.

μονορρέπεια, **ἡ** *Neigung auf eine Seite*: ThStudCatM 63 (p.443).

μονορρηπής *einseitig*: ThStudCatM 89 (p.52 MCL). ManBry 324,19,21.

μονορρημοσύνη, **ἡ** *Monolog*: MethAg 16.

μονόρρυτος *mit einseitig abfallendem (mit einhängigem) Dach, mit Pultdach*: EngPatm 52, 169 (a.1089). AIv 52,291.341.345 etc. (a.1104);

60,23 (a.1264). ADoch 4,76.80 (a.1117). ALaur 70,25-28 (a.1240). AChiland 25,4 (a.1309).— SchreinHaus 319, KukBios IV 269.

μονός *einzeln*: AIv 47,24 (a.1098). *ungerade*: περισσὰ τὰ μονά TzetzAr I 180,4.— Kr, Andr, Stam.

μονοσελῶ (μόνος + σέλλα < lat. sella) *allein im Sattel sitzen*: = κελητίσω CramPar IV 29, 31.— Vgl. σελλώνω Dem.

μονόσεπτος *allein verehrt*: CosmGr 333,17. NDavGr III 175. MR II 254.— L, TLG.

μονοσήμαντος *mit einer Bedeutung, in einer einzigen Bedeutung*: PhotBib 105a31.105b38. Walz VI 313,31; 403,22. μονοσημάτων (corr. -άντων) CramOx III 317,7 (Tzetz.).— L, Stam.

μονόσημος *in einer einzigen Bedeutung*: PhotBib 106a29. EustOp 47,61.— TLG, KumN, Stam.

μονοσιδήρος *nur (ganz) aus Eisen*: πύλη Melit 237.

μονοσίνδονος *nur mit einem Leinengewand*: Philag II 561A.

μονοσιτίζομαι *nur einmal am Tag essen*: LaurReg 1651 (a.1306).— L.

μονοσκέλιδος *nur eine Zehe umfassend*: σκόρδον -ον DelAn I 502,23.— Kr -ον.

μονοσόλδιος *von einem Solidus*: βούλλα χρυσή -δία DeCer I 686,5.

μονοσπόνδυλος *mit nur einem Wirbel*: Hippiatr II 275,13. αὐχὴν DeNatAn 85,8.

μονοστέγη, **ἡ** *einzelnes Dach*: ἄλλοτρία PregOpisth I 61,8.

μονοστελέχης *mit einem Stamm*: BoissAn I 410.— LS, TLG, Tgl, RBLG.

μονοστέλεχος *mit einem Stamm*: ScholAesch II 46,18.30. *aus einem Stamm*: πλοῖον ProdPoemes 418,134. *einfach*: ἔξοχα ThStudEp 72,15.— L, TLG, Kr, RBLG.

μονοστίλβης *der allein leuchtet*: ὁ ἐν ταῖς Ὑάσι λαμπρὸς ἀστήρ Hesych μ 1630.

μονόστιχον, **τό** *einzelner Vers, Einzeiler*: ThStudIamb LX tit. PsOec I 33B.— LS, TLG, Tgl; monostichum TLL.

μονόστοιχος *einheitlich*: κρότος PertFine 182,296 (= -στιχον κρ. OraLeoK 108,34).— (LS).

μονοστόματος *mit einem Mund*: DemChom 2,190.

μονόστομος *einschneidig*: μάχαραι LeoTact I 91,1168.— LS, TLG, Somav, Stam.

μονοστραβής *mit einem Packsattel*: ὄχος Hesych μ 1633.— TLG; μοναστρ. LS.

μονοστρατηγέω *alleiniger Feldherr (Oberfeldherr) sein*: TheophCont 480,14.

μονοστράτηγος, **ὁ** *alleiniger Feldherr, Oberfeldherr*: Zacos I 1982 (s.VIII). GMonIstr 8,13;

20,36. -ός SealsDo I 1.20 (s. XI).— L, TLG, Soph, Tgl, Duc, NovGloss; monstraticus Blaise II.

μονόστροφος *einstrophig*: ἕσμα HephCom 73,16. ᾠδαί ScholPind III 310,28. μέλος Brow-Trag 52-55. TzetzMetrPind 17,11; 26,12; 112, 17.— LS, TLG, TLL.

μονοσυλλαβέω *einsilbig sein*: Herod II 622, 29.37 etc. EustOd II 85,26.— LS, TLG, RBLG.

μονοσυλλάβως *einsilbig*: Herod I 247,14 etc.— LS, TLG, Soph, Tgl, Stam.

μονοσυμφώνως *als einzelner Konsonant*: GazGramm 101,32; 102,21; 103,13 etc.

μονοσύναξις, ἡ *Zusammenkunft an einem Ort*? MPER XVIII 283,2 (s.VIII).

μονοσύνθρονος *allein mit (dem Vater) thronend* (von Christus): PKöln IV 172,12 (s.IV/V).

μονοσυστάτος *nur während des Ausübens bestehend*: -οι (τέχνας) TheodGramm 53,6.— LS.

μονοσημάτιστος *von einer einzigen Form, einfach*: σύνταξις Staab 531,29 = PsOec I 568D.— LS, TLG, TLL.

μονόσημος *von einer einzigen Form*: NicephRef 90,35. στίχος StudAnecd 216,15.16; 217,34 etc.— LS, TLG, TLL.

μονοσημοσύνη, ἡ *Tragen eines einzigen Habits*: ἡ κατὰ Θεὸν μ. (monachorum) EustOp 217,85.

μονόσχοινος *ein Meßseil lang* (ca. 25 m): GeomFisc 102,23; 174,31.

μονόσωμον, τό (sc. κοιμητήριον) *Einzelgrab*: InscrBulg 208,3 (s.IV).— LSSup, PHI (Inscr.).

μονότειχον, τό *einfache Mauer*: τοῦ -ου Mir-Dem 216,9.— τὸ -ος L (-τεῖχος male), TLG, Tgl.

μονότρητος *mit nur einer Öffnung*: πάθος (tumor) VPetr II 100,3.

μονοτροπέω *ein mönchisches Leben führen, Mönch sein*: TzetzHist IX 325. TzetzEp 105, 29.

μονοτροπία, ἡ *Einförmigkeit*: ScholOd I 11,5.— Stam.

μονοτροπικός *der Mönche*: πλήρωμα Greg-AntKam 57. θεσμοί LascEpApp III 33,15 (Blemm.).

μονοτροπικῶς *in mönchischer Lebensweise*: PitAn I 606 III β.

μονότροπος, ὁ (subst.) *Mönch*: GuillInscr 190,2 (s.XII). CatalMess 71,168. ABatop 24,18 (a.1296). -όπος (sic metri c.) BollGrott 4 (1950) 67,2.— (LS), L, Tgl, Kr, Duc + App I, (LexPsel, AndrArch, Stam).

μονοτυπία, ἡ *alleiniges Abbild*: τῶν ἀποστόλων CosVestZa 255 c.4.— KumN, Stam; vgl. -τύπος L.

μονότυφος *auf einem Auge blind*: γενεά VNil 134 c.99.

μονομέντον, τό (lat. monumentum) *Denkmal*: -α μνημόσυνα FontMin VIII 276,11; -ούμεντα μν. 315,18. τὸν νενονομέντον (sic) ἀνδριάντα Bas B 3587,17 (cf. app.).

μονοῦπόστατος *mit nur einer Hypostase (Erscheinungsform)*: ἦλος EuthymDial 30. Θεός LascTheol 111,75; 122,413. Palam III 449,28 = IV 294,3. Miller: cod. Coisl. 278,124v (Germ. II.).— L. Kum.

μονοφαγέω *allein essen*: EustOp 128,74; 242,40. *nur einmal (am Tag) essen*: ThStud-CatM 60 (p.168 MCL). StilbLat 79,311.— LS, TLG, Stam.

μονοφαγία, ἡ *das Alleinessen*: PsChrysEccl 31,86. *nur einmaliges Essen (am Tag)*: Philokalia III 107. StilbLat 79,314. GermHPPG 672D. 673A. Germ II 344,32. PachF IV 567,17; 679, 26.— LS, TLG, Tgl, Somav, Stam, Blaise II.

μονόφαγος *allein essend*: GRhet 168,44.— LS, L, TLG, PB, Stam -φάγος; μονόφαος Gian-Kypr.

μονοφαλαγγία, ἡ *einzelne Schlachtreihe*: MaurD XII B 20,103. MilTreat 82,18; 96,44 etc.— LS, Stam.

μονοφάλαγγος *mit einer Schlachtreihe*: παρά-ταξις KekaumS 68,15.

μονοφειγγής *allein leuchtend*: ὀφθαλμός CosVestChrys 67. LexVindob α 131.— Vgl. -φειγγαριάτιχο LexTsak.

μονόφθαλμος „*einschlätig*“ (mit einfachem Wasserzulauf): μύλων ABatop 23,4 (a.1296?). AProdB 187,29; 190,30 (a.1321).— (LS, TLG, PB, PLP, Kr, Stam, NovGloss); s. δυόφθαλμος.

μονοφθογγέω *monophthongieren*: EustII III 331,7 (pass.).

μονοφθόγγως *mit Monophthong*: GazGramm 93,17.— KumN; L, LS -ος.

μονοφιλής *einen einzigen Freund habend*: τὸ -ές EustMin 54,2.— LS.

μονοφυΐα, ἡ *die eine Natur, die Lehre von der einen Natur*: GennSchol III 156,3.— Vgl. μονοφυΐς L.

μονοφυσίται, οἱ *Monophysiten* (die in Christo nur eine Natur annehmen): Doctrina Patrum 270,3 (Diekamp). Mansi XII 1143A (a.787). Theoph I 331,10; 422,15. MangEdict 326,64. StilbLat 87,451; 89,488.— L Add, TLG, Tgl, PHI (Chr. Inscr.), PB, NovGloss, Hoven 224, LMA, ODB.

μονοφωνάρις, ὁ *Solosänger*: Stathes I 661 (s.XV). -οις Ch. Thodberg, Der byzantinische Alleluiarionzyklus, Kopenhagen 1966, 40 (cod. Athen. 2458, a.1338).— (Kr).

μονόχαιτος *mit einfacher Mähne*: χαιτή Hippiatr II 233,17.

μονόχειρος *mit nur einer Hand*: AASS Sept III 852D (V. Eliae 9).— Kr; μονόχειρ LS, L, Kr, Stam; μονόδερον ChatzKypr, GianKypr; μονοχέρης Somav.

μονόχιτος *mit nur einem Gewand*: VPhilar 305. VMax 77,24; 80,19.— Vgl. μονοχίτων LS, L, Tgl, Kr.

μονόχλαινος *nur mit einem Mantel*: EustOd II 87,28.

μονόχους *mit nur einem Staub (= dem Körper)*: PapVar 230,4.

μονοχηρηστία, ἡ *einzig Gebrauch*: EustOp 335,89.

μονόχροιος *einfarbig*: φά Jo. Philop., CAG XIV 3,143,31. ἱμάτια Achmet 117,2 v.l; id. 168,11.— LS.

μονόχρονος *einjährig, nur ein Jahr gültig*: οἱ νόμοι τῶν πραιπόριων δέ -οι τὴν φύσιν PselPoem 8,828.— TLG, (LS).

μονοχρυσόβοτρυς, ἡ *einzig goldene Weintraube*: E. Mioni, Codd. Marc. III 118 (Mang. Prod.).

μονόχρωμος *einfarbig*: Jo. Philop., CAG XIV 3,130,18 etc. Hippiatr II 250,18. Zigab III 233C.— LS, TLG, Stam.

μονόψαλμος, ὁ *einzelner Psalm*: ψάλλειν Dmit III 10,57. MR III 488. Arranz 55,28.

μονόψογος ? AHG V 454,406 v.l.

μονόωρος *nur eine Stunde dauernd*: ἰσχύς JoChrysPG 55,239,12.— LS.

μονόωτος *mit nur einem Henkel*: ποτήριον Hesych κ 4791.— μόνωτος LS.

Μοντανιστής, ὁ *Montanist, Anhänger des Montanos*: Sev. Gab. (ed. Regtuit 1992) 690. JustinNov 131,14,1. GeorgHier 252. EuchBarb 147,5. Μοντανίται MakMagn 184,20.— L Add, Soph, TLG, Stam, ODB.

Μοντανοί, οἱ *Montanisten, Anhänger des Montanus*: Procop III 73,1; 74,6. PsAthnPG 28,672B. Ecloga 940 = FontMin II 74,420. LatMen II 157,33.— TLG, (PB), μοντάνοι Kr.

μόντος, ὁ (lat. mons) *Berg*: RobCart XVII 66, 61 (a.1108); XXI 69, 50 (a.1100).— Car.

μοντράν ? TanRab 365,23.

μονύδριον, τό *kleines Kloster, Kleinkloster*: VAthPatr 43,20; 21,23. VDavSym 231,10 etc. AXen 1,121 (a.1089). MM IV 265 (a.1283). AXer 11,8-15 (ca.1289-93); 13,5 (a.1295) etc. AIV 68,5,11,18 (a.1295). DelTyp 133, 31.— L Add, Tgl, TLG, Kr, Kleis, Privaturk, RBLG.

μονωδέω *ein Klagelied (eine Trauerrede) anstimmen*: BasilEp 96,1,23. Suda μ 1242,1244. AnnaR 475,94; 494,28. (trans.) *beklagen*: CydCor 61,30; 100,15; 110,8. ManuelOr 235,9.— (LS), TLG.

μονώδημα, τό *Trauergesang, Trauerrede, Klage*: EustII IV 468,8. EustMin 297,6. NEugMon 458,17.

μονωδητικός *der Trauerrede*: -κὸν προήγα δευμάτιον JacBulg 73,10.

μονωδικός *ein Trauerlied singend, klagend*: EustMin 3,7. EustII I 195,16 etc. RegelFont 192,27 (Greg. Ant.). StilbDid 90 app.— LS, TLG; monodic OED.

μονωδικῶς *nach der Art eines Trauerliedes (einer Trauerrede)*: EustII IV 130,25; 658,19. EustMin 3,10.

μονωδός *ein Trauerlied singend, klagend*: θρηνητήρια καὶ -οὶ γυναῖκες ManasL 5259. ὁ μ. *Autor von Trauerreden*: ScholArProl XXI a 141; XXII a 2 etc. (Tzetz.). GabrEp 176,124.— LS (Tzetz.), TLG, Hoven 224.

μονώδους s. **μονόδους**

μονωδῶς *in Form eines Trauerliedes*: ScholLyc 6,5 (Tzetz.). EustII IV 641,21.

μονώνυξ (= μῶνυξ) *einhufig, mit ungespaltenen Hufen*: Herod I 45,13; II 66,29 etc. ReussMatth Ap 104,8. μονώνυξ Herod II 259,10; 742,11. id. LudwAnek 70,3.— TLG; μονώνυχος, μῶνυξ LS.

μονώροφος *einstöckig*: σκηνώμα EustOp 183, 91.— Stam.

μονῶτις (fem.) *einsiedlerische, mönchische*: βιοτή MichAttDiat 19,29. ζωή BoinAkol 119, 3.— (LS).

μόρα, ἡ (lat. mora) *Verzögerung*: Bas B 21,16,17; 26,15. FontMin VIII 16,26 etc.; IX 215,259,261. μορά SubGron IV 76 (M 7).— TriantLex, FontMin VIII 434.

μοραῖον, τό ? κνέωρον τοῦ -ου τὸ σπέρμα DelLex 75,8.

Μοραχριδηνός *aus Morachridai* (in Thracien): ἐξυπτέρια -ά Aelian II 579,6 = μοροχριδινά (sic falso) Falk 85,25.— Vgl. TIB VI 161,369.

μόρβος, ὁ (lat. morbus) Bas B 161,4; 176,6. LangeTexts 300,20 ?

μόργη, ἡ *Bodensatz, Ölhefe*: ἐλαίου DelAn II 339,8.— ἄμ. LS, Kr VIII 403; AndrArch; μούργα Andr, LKN.

μόργνυμι *abtrocknen*: ProdGed XVI 142. μόργω EustII I 332,13,16,21.— LS, Tgl.

Μορσοφθόρος, ὁ *Vernichter der Morea*: Sphr 152,2.

μορέω ? *sich abmühen*: μορούντων ScholII A 250c. μορεῖν ScholEurS 98,8.— LS, LSSup (vgl. μείρομα !), TLG, Tgl.

μορητόν, τό (lat. moretum ?) *eine Speise aus Kräutern* ?.— CorpGloss.

μορία, ἡ *Maulbeerbaum*: Trinch 27 (a.1032). μορρία Cusa 618 (a.1146). μορία ἡ συκῆ (sic pro

συνκάμινος ?) LudwAnek 213,7.— Car; LS, Stam -έα.

μορμόλυγμα, τό *Schreckgespenst*: RegelFont 268,2 (G. Torn.). Miller: cod. Marc. XI 22,17v (Mang. Prodv.).

μορμολυγμός, ό *Schrecken*: TzetzAr III 824,9. τοῦ πυρός Stilbes M 251.

μορμολύκεια, ή *Larve, Maske*: LudwAnek 212,27.— LS -λυκία.

μορμολύκειον, τό *Schreckgespenst*: NikonMet 70,22. -ύκιον NikonMetS 120,35,95. id. VTheodEd 20.— LS (-εῖον), LSSup, TLG, Tgl, Kr, AndrArch, Stam.

μορμολύττω (*er*) *schrecken, ängstigen*: JoChrysPG 51,245,40. Syrian., CAG VI 1,85,28. Hesych μ 1667. Agath 98,25. Mansi XIII 284D (a.787).— (LS, LSSup nur med.), L, TLG, Tgl.

μορμόφοβος, ό *Schreckgespenst*: Μορμόϝ ὄν ήμεις μ. PhotLexTh μ 536.

μορμόνα, ή *Schreckgespenst*: ἐμπούσας και -όνας ArethMin I 316,22.— Μορμό(ν) LS, TLG.

μορμωτός *schrecklich*: τέρας KonstRhodMatr 629,65.— LS, LSSup.

μόρον, τό *maulbeerartige Hautwucherung*: PaulNik 115,1.2.— (LS).

μορόξυ, τό ein Töpferton: CodAstr VI 77,21.— Vgl. μόροξος LS, TLG.

μόρουv, τό eine Krankheit: VasAnecd 335. Pradel 35,5.— Vgl. αἰμόρρους LS ?

μόροχθος, ό ein Stein: MelitS 1128,1171.— LS, TLL.

μοροία s. **μορία**

μόρσος, ό ? Herod I 207,9.

μορτάζομαι (med.) *pachten, Pacht zahlen*: MM IV 39 (a.1235). 40 (a.1236). AthanEp 27,8. (pass.) ἐμορτάσθη ή ειρημένη γή EngPatm 67,16 (a.1262). μορτάζομαι MM IV 35 (a.1235).

μορτάτος s. **μουρτάτος**

μορτεύω s. **μουλτεύω**

μορτή, ή *Pacht(zins)*: NomGeorg 100,9.10. CartHier 9,16. MM IV 218 (ante 1204); 235 (a.1261). 254 (a.1241). 294 (a.1216). EngPatm 30,8 etc. (a.1262). μορταί AIV 15,13 (a.1008).— LS, TLG, Tgl, Kr, ODB 1411, Kleis, Stam, LexPont.

μορτίτης, ό *Pächter*: NomGeorg 100 c.9.10. μορτάτης FontMin II 121,32.— Stam.

μορφάζω *darstellen*: Euagr., PG 79,1121D. ManasL 4787. EustOp 63,62; 107,28.— TLG, (LSSup, L, Stam).

μόρφασμα, τό *Gestalt, Gebilde*: EustOp 73,30. NChonHi 653,9. JusCan 948C (Dem. Chom.).

μορφαστικῶς *nachahmend*: EustOp 94,80.

μορφία, ή *Form, Äußeres*: σκοταινή PoemAstr I 67.

μόρφιλλον ? = αἶρα DelAn II 328,24.

μορφογράφος, ό *Porträtmaler*: BoinAkol 135,14.— Vgl. morphographer OED.

μορφοποιός *formgebend*: StephId II 214,24. μουσαι JoanMnem 55 = GregDiak 767. δύναμς JoKypHym 251v.— L, TLG.

μορφοσκοπία, ή *Betrachten der Form*: Josep 161A.— morphoscopy OED.

μορφοτάκιον, τό ? ein Gewand: BurmRite 60v.

μορφότης, ή *Gestalt*: ClemensAberc 185.

μορφότυπος *Gestalt gebend*: γλυφίς HungTheol 218,482v (edd. Lambeck-Kollar, Comm. de Aug. Bibl. Caes. Vindob. V 456).

μορφουργέω *Gestalt werden lassen, nachbilden, nachahmen*: τινά BartJun 130.

μορφούρημα, τό *Bildnis*: BoinAkol 135, 16.

μορφουργός *Gestalt gebend*: GregRef 26, 8.10.

μορφοφανής *in einer Gestalt erscheinend*: AP I 88,2.

μορφωτέον *man muß formen*: Method. 22,17 (Bonwetsch).— KumN -ος.

μορφώτρια, ή *Bildnerin*: ProlSyl 345,24.— LS, Somav.

μορῶδης *einer Maulbeere ähnlich*: βλαστήματα PaulNik 115,3.— μορσειδής KumN.

μοσαρίνον ? οἱ λουπίνοι DelAn II 424,17.

μοσκεύω (< μοσχ.) *befeuchten, tränken*: Alchim 380,14.— μο(υ)σκ. Kr, Somav, LKN.

μόσκουλον, τό (< μέσπιλον) *Mispel*: μεσπίλων μοσκούλων (glossa esse videtur) Archigen. 23,14 (ed. Brescia).— μούσκουλον Somav, Μούσκ(ου)-λος Kr.

μόστος, ό (lat. mustum) *Most*: Zepos IV 567. μόστο SchreinFin 65,4 ?

μόστροσος (lat. monstrosus) *ungeheuer, mißgestaltet*: Bas B 2731,18.19. Zepos IV 305.— Vgl. μόστρον Duc 957, μόστρο Somav, μόστρω KontLeuk.

Μοσσηλιτικός *aus Mosyl(l)on* (Somalia): βλαστός Oribas XI κ 7. κασία 13.

Μοσσηλικός *aus Mosyl(l)on* (Somalia): κιννάμομον Oribas XI κ 13.— Vgl. Μόσυλον, Μοσσηλίτις PB, LS; s. μούσουλον.

μόσυν, ό *hölzerner Turm*: SylTact 102. AnnaR 120,22; 128,50. NChonHi 475,20.— TLG; LS, LSSup, RBLGSup μόσυνv.

μοσχάλιν, τό (< μόσχος) *Parfüm aus Moschus*: MunCopt 132,44.

μοσχάριον, τό (*Hirsch*) *kalb*: PassAth 102.— (LS), Kr (+ XIV 402), (Car, Somav, Stam).

μοσχάτος *mit Moschus, nach Moschus duftend*: θυμίαμα Aët XVI 168,12; 169,9. id. StephSab 586F c.132. ScholArK III 4b,214,807e.

κάρυα μοσχάτου (sic pro -τα ?) Archig. 11,19 (ed. Brescia). τὸ -ον *Duftstoff*: Aët XVI 161,7.14; 169,9. ActaCosm 156. DelAn I 405,22; 417,15.— Kr, (PLP), Dem, Stam; muscatus/-a/-um TLL, Blaise II.

μοσχέλαιον, τό mit *Moschus aromatisiertes Öl*: Hippiatr I 448,17. SynesFeb 182. Darem-Not 163, 6. RufEphApp 593. μουσχ. BerichtPap VIII 321. μουσέλαιον Duc 964: Nic. Myreps., de Antidotis, c. 210; de Unguentis, c. 48.— LS, LSSup, Tgl; musceleon NovGloss.

μοσχερόν, τό *Gefäß für Moschus*: ἀργυροῦ MM IV 74 (a.1255).

μόσχευσις, ἡ Fortpflanzen durch Ableger: CramOx IV 129,12 (Tzetz.).— LS, Stam.

μοσχευτής, ὁ Gärtner, Pflanze: MillRec II 675A: Anon. cod. Ven. (= Marc. XI 22), f.173r Ἐπήξατο γὰρ τὰς ῥίζας ἐν οὐρανῷ καὶ θεὸν ἐπλούτησε μοσχευτήν.

μοσχίτης, ὁ *Moschuskrake*: ErmAnecd 247.265. DelAn II 487,17.— LS, TLG, RBLG.

μοσχογενές, τό *erzeugter Duft*: MethTheoph 35,29.

μοσχοδάμνης, ὁ *Bändiger von Kälbern*: Const. Acrop., PG 140,828D.

μοσχοδειπνίζω mit einem Kalb bewirten: ProdGed LIX 98 (pass.).

μοσχοειδής wie ein Kalb aussehend: τὰ -ῆ (πνεύματα) StritEx 135,1.

μοσχοθυσία, ἡ *Opfern eines Kalbes*: Josep 64C. EirenCart 147.— Kr XIV 402.

μοσχοθυτέω *Kälber opfern*: ProdRhod 7,487. GennSchol III 302,18.

μοσχοβάβατον, τό (< lat. cavatus) *Schale mit Moschus*: κρύον (crystallinum) -ον Pris-Otryvki 50.— Vgl. mlat. cavata.

μοσχοκαρύδιον, τό *Muskatnuß*: μουσχ. Cat-Alch VIII 373.— Kr -ιος.

μοσχοκάρυδον, τό *Muskatnuß*: DelLex 81,25. BlemMed 63,1. Ideler II 321,31. CatAlch VIII 1112.— Kr, GianKypr, Stam (-o).

μοσχοκάρυον, τό *Muskatnuß*: ZPE 60 (1985) 152 (Ps.-Gal.). Seth 56 app. TextPlant 10,175. CanVat 1891,116. DelAn I 405,9 etc. AkolMyr 398.— TLG, Kr, Duc, Stam.

μοσχοκάρφιν, τό *Gewürznelke*: DelAn I 417, 15.— Kr, Tgl, Stam -ι(ον).

μοσχολατρεία, ἡ *Anbetung eines Kalbes*: PsOec I 777B.— KumN.

μοσχολατρεύω ein Kalb anbeten: PassCall 241.

μοσχολατρέω ein Kalb anbeten: ProdTetrast 61 A.4. EustMacrAen III 12.16 (Prosuch).

μοσχολάτρης, ὁ *Verehrer des Kalbes*: TheophylOp 323,4. NChonOr 139,28.

μοσχολάχανον, τό eine Pflanze: πετασίτις τὸ

μ. DelAn II 337,5.— Stam, Goar 515, Heldreich (auch μουσχ.).

μοσχόμορφος von der Gestalt eines Kalbes: εἶδος VProph 130,9.

μοσχοποιός das Schaffen des (goldenen) Kalbs betreffend: τῆ -ῶ τοῦ νόμου παραβάσει BalsamEpigr 192 XXVIII 15.

μοσχοποιός *Moschus produzierend*: δορκάς Philes II 129,51.

μοσχόπρωρος (μόσχος + πρῶρα) mit einem Kalbskopf: ἀπεικόνισμα RegelFont 210,5 (Greg. Ant.).

μόσχος, ὁ *Moschustier*: CosmInd XI 6.— (LS).

μοσχοσάτυρος, ὁ „Kalbssaty“: LascEp 77,3.

μοσχοσίταρον, τό *Bockshornklee, Trigonella foenum-graecum*: TextPlant 10,220 mss. DelAn II 362,15; 387,17; 419,26. Hippiatr II 313,28.— Tgl, Stam (-o).

μοτάριον, τό zerzupfte Leinwand, Scharpie, Verbandmull: Oribas XLIV 20,74 etc. Hippiatr I 90,22. μωτ. Alchim 103,1 etc. μωτ. GennSchol VIII 468,7.— LS, TLG, Tgl, RBLG, Kr, Duc + App I; AndrArch; Somav, KontLeuk -ι.

μοτζί(ο)ν s. **μουτζίν**

μοτοποιός, ὁ *Hersteller von Verbandmaterial*: Frisk, Pap. gr. Bibl. Gothembourg (Göteborg 1929) 19,4.5 (s.VII).— Casarico 31f.

μουγγρίζω *murren*: ScholArK I 3,3,378, 963d.— LS, LSSup, Kr, Somav, Stam μουγκρίζω.

μουγγρίν, τό (< γογγρίον) *Meeraal*: Kyran schol. ad IV 10,1.— LKN -ι; μουγκρί Somav.

μουγκός (< μογγός) *stumm*: Bees I 29 (s.XV).— μουγκό LexTsak; μουγγός Kr, (TLG), Stam.

Μουγούλιοι, οἱ *Mongolen*: PachF II 445,7; IV 683,8; 701,20.— TLG.

μουγούριον, τό ein Gefäß ? ABatop 64,54.61 (a.1325).

μουδιάζω *steif werden, erstarren*: κόκκαλον -άσει CodAstr IV 167,27; id. 168,7; μερίν -άσει 169,8. LangeTexts 100,13 adn.— Kr, TLG, Somav, Stam, LKN; s. μωδιάω.

μουδιασμός, ὁ *Erstarrung(sgefühl)*: LangeTexts 100,13.— Vgl. μωδιασμα Somav, Stam.

μουζάκιον, τό *Sandale*: PraecMil 12,22. Uran 88,26. TaktNik 52,29. *Oberleder*: ἐπάνω τῶν τῶν ὑποδημάτων -ίων PsKod 144,5.— PraecMil 62; Pankal -ι; (PLP -κης/-κιος).

μουζακίτζης, ὁ *kleine Sandale* ? LDiac 92,4; cf. 454.

μουζακοπέτρωμα, τό *Besohlen (von Schuhen)*: SchreinFin App. VI 3 (a.1328); τῶν ὑποδημάτων VIII b 7 (a.1324).

μουζακοπράτης, ὁ *Verkäufer von Oberleder* (für Schuhe): SchreinFin 66,5 (a.1443).

μουζήθρα, ἡ *Sahnekäse, Frischkäse*: ἀνθότυρον μουζήθρα KalamGloss 290,10. μζήθρα AEsph 29,11 (a.1388). id. SchreinFin 2,46; μζηθρά 8,4.— Kr, Duc 922f., Kuk 289, Somav (-ίθρα), Stam, LKN.

μουζίκιον, τό *Kiste*: DeInsid 156,22. AASS Nov III 809C (V. Matronae I).— LSSup, L; GRBS 24 (1983) 93-99, 37 (1996) 413-8.

μουζοκοπέω *mit Tinte beschmieren*: οἱ -πημένοι *die Tintenkleckser*: GianVat 1675 p. 440 (s. XIII).— Vgl. μου(ντ)ζοκόπος Kr.

μουζούρι(ον), τό (lat. mensura, ital. misura) ein Hohlmaß: AProdB 11,4.11 (a.1345); 23,52.56.60 (a.1329). SchreinFin 1,135.146 etc. MM VI 221 (a.1307). AChil 69,42 (a.1321). ALaur 154,26 (a.1395). ein Flächenmaß: ALaur 138,10 (a.1360). SchreinMel I 8; II 12 (a.1387). MM II 152 (a.1391). 349 (a.1349).— Kr (s.v. μουζούριον) SchilMetrol 280, Stam, Pankal; s. μουσοῦρα.

Μουθουνήσιος eine Herkunftsbezeichnung: μαφόριον POxy VII 1026,19 (s.V); cf. Tyche 2 (1987) 5-10.

μουκερίκης, ὁ (arab. mukārī) *Maultiertreiber, Kameltreiber*: MunCopt 171,22.

Μουκιανός (lat. Mucianus) *nach Mucius Scaevola*: -νή ἀσφάλεια cautio Muciana Bas A 2048,12.

μουκίζω *den Mund verziehen, Grimassen schneiden*: σάσσωσιν καὶ -ζων γελοιοδῶς GabHym 6 κη' 5. VAndR 3525 v.l. (trans.) *verspotten, nachäffen*: τινά RystMat 35,13. VAndR 3528 v.l. pro μυκ.— LS (μουκίζειν), L, TLG, Shipp; s. μουκίζω.

μουῦκος, ὁ *spöttisches Verziehen der Lippen, Grimasse*: μουῦκους ποιεῖν τινί VGeorgChoz 110,7.17.— Vgl. μῶκος LS.

μουκός s. **μυκός**

μουκτερό s. **μοχθηρόν**

μουῦλα, ἡ (lat. mula) *Mauleselin, weibliches Maultier*: AntonStyl 72 cod.; 74,2. MPER XVIII 256,82 (s.VI); 262,19 (s.VIII). VThSyk 99,1. μόλα AntonStyl 75,10.— LS (μούλη), LS-Sup, PHI (Pap.), TLG, Kr, Car, RBLG, Stam.

μουλάριον, τό *Maultier, Maulesel*: POxy LV 3805,82 (a.566). MPER XVIII 262,19 (s.VIII). Uran 96,139. Zepos I 617 (a.1044). EngPatm 1,39 etc. (a.1073). MichAttDiat 1432.1658. PselMB V 299. -iv DelAn I 514,25. μουλάριον KonstPorphMil C 64.69.71 etc.— LS, Daris, WöPap Sup 2 u.3, PHI, Kr, TLG, LexPont (-iv); Somav, Stam -ι.

μουλικάρα, ἡ *weibliches Maultier*: AIV 47,40 (a.1098).

μουλικός *einem Maultier ähnlich*: ζῶον GCedr II 9,16. ἄλογον -όν *Maultier*: TestMang 65,11. (subst.) τὸ μούλικον *Maultier*: LeoTact I 94 app.— L, LSSup, (μούλικο LexTsak).

μουλίνεος ? SarPap 22,8 (s.VI).

μουλίον, τό *Maultier*: TzetzHist schol. XIII 326 a.— μουλίν GianKypr.

μουῦλον, τό (lat. mulus) *Maultier*: CodMes 134,2.— LSSup, Daris, PHI, TLG, Car, Kr XIII 333, (Stam) -ος.

μουῦλος, ὁ (lat. moles) *Mole*: DoctJacD V 6,6.— L Add.

μουλτάριος, ὁ (lat. tumultuarius) *Rebell, Auführer*: JusCan 897C. Balsam I 1237B.— (multarius DucLat).

μουλτεύω *rebellieren, revoltieren* (gegen): TheophCont 622,3. LGram 340,9. KekaumS 200,1; 214,4. μο(υ)λτ. τινός SchreinChron 335,30. μουστ. MerSynth 59. μουστειμένοι *Aufständische*: ib. 85.94. μουστεύω τινά EuthymDial 331. μουστεύω τινός Cusa 534 (a.1130-40).— Kr.

μουλτίων, ὁ *Rebell, Auführer*: JoGen 25,51.

μουῦλτον, τό *Auführer, Rebellion*: Achmet 112,3. HoltzUnion 60 nr.1. GianVat 1611, p.274 (a.1116/7). μουῦλτον TurBrit 137 (s.XIV).— Binder 151.

μουῦλτος, ὁ (< lat. tumultus) *Auführer, Rebellion*: VEuth 69,5. Zepos I 273 (a.1026). KekaumS 214,7.19. μουῦλτος Cusa 471 (a.1123). id. CodAstr VIII 3,173,20. MerSynth 59.128. μουῦλτου 48.— L, TLG, Kr, Psaltes 107f.186.

μουλτούσανοι, οἱ (< lat. „in multos annos“) *die viele Jahre* (leben mögen): DeCerV I 16,20.— TLG, Psaltes 187.

μουνάζω *allein sein*: PolizEp XLIX 4.— μονάζω LS.

μουνδουάλδος, ὁ (langob. mundwald > mlat. mundualdus) *Vormund*: Cusa 460.465. Trinch 415 (a.1245). 531 (a.1251). 421 (a.1256) etc. Cusa 460 (a.1269). gen. pl. -δόρων (= lat. -orum) KonstFried 97,11.17.— Car, DucLat, Nierm, PLP.

μουνεράριος, ὁ (lat. munerarius) *Bediensteter* (im Heer): -οι, λειτουργοί LydMag 72,2.— DucLat.

μούνητα s. **μονήτα**

μουνικίπιον, τό (lat. municipium) *Provinzstadt mit Selbstverwaltung*: Jos. Flav. Ant. Jud. XIX 291.— LSSup, PHI (Class. Inscr.), Duc, RBLGSup.

μουνίν, τό *weibliche Scham*: TzetzEpilog 21. MM II 52 (a.1383).— Kr; Somav, Andr, LKN -ί.

μουννομάχος *einzelnen kämpfend*: ἀνήρ Prod-Tetrast 127b2.— μον. LS.

μουντζαλέας, ὁ *Tintenkleckser*: εὐχεσθε Νεῖλω τῷ -λέα Bees I 9 (s.XV).— Vgl. -λέα Lex-

Pont, -λιά Stam, Dem; μουζαλιά Somav; s. μούτζωμα.

μουντίον, τό (< lat. mundus ?) *Tuch* ? ἄλειφον μετὰ μουντίου τοὺς ἀλγοῦντας τόπους Hippiatr II 278,24.— Vgl. munda Blaise II.

μούργ, τό *Myrrhe*: σμύρναν λεγόμενον μ. Ps.-Galen XIV 563. τὸ σμύρνον DelLex 22, 8.

μουρζούλιν, τό ein Wassertier: καρκίνον καὶ -ούλην (sic) μὴ ἐσθιέτω CodAstr XII 179,21.— L, Duc, (LexPont).

μούριξ, ὁ (lat. murex) *Felsen*: RobCart XIII 62,27 (a.1092); XXVI 74,32 (a.1124).— Car, REW 5755.

μούρνον, τό *Maulbeere*: σπαμίνα, μούρνα TestMed 556,125.— μούρνο Pankal, AndrArch (s.v. μόρινος).

μουρρίνη, ἡ ein Stein: = λυγύριον Hesych λ 1162.— LS s.v. μόρρια.

μούρσινος *myrtenfarben* ? POxy III 531,14 (s.II).— PHI; vgl. μύρσινος LS.

μουρσί(ο)ν, τό *Myrtenstrauch*: RobCart X 59,42 (a.1076); XII 61,42 (a.1086); XLIV 93,11 (a.1156). *Korb*: AXer 9A, 21.22.43 (a.1270-4); B 31.32.64. AProdB 159,15.18 (a.1353).— (PB, TLG), Kr -ί; vgl. μύρσος LS, TLG.

μουρτάζομαι s. **μορτάζομαι**

μουρτάριον, τό (lat. mortarium) *Mörser*: AnonMetal 258,3. ScholArK III 4b.193.710c. -οι LangeTexts 24,47.— μο(υ)ρτάρι(ον) Kr + XIV 402, Duc, Somav, Stam.

μουρτάτος, ὁ (arab. murtadd, türk. murtat „Apostat“) Hofgardist türkischer Herkunft: ALavra 71,79 (a.1259). BoissAn V 275 (N. Chum.). PsKod 139,14; 165,22; 180,16; 187,17 etc. μορτάτος PsKod 322,82.— Mor II 197, TLG, (PLP, μούρτατος GianKyp); vgl. μουρτάτης KontLeuk, GianKyp, BZ 13 (1904) 711.

μουρτεύω s. **μουλτεύω**

μουρτή s. **μορτή**

μούρτος / -ον s. **μούλτος / -ον**

μούρτος, ὁ (= μύρτος) *Myrte*: Duc 963: Nic. Myreps. sect. 1 c.73. μουρτόζοκκον. sect. 9 c.85.

μούσα, ἡ *Schwamm* (im liturgischen Gebrauch): Dmit II 613. Goar 72.498. Speck Ἐνδυτή 375.— L, Duc, Clugnet, Bergotes, LexPont.

μουσαῖος *musisch*: ἀνήρ CramOx III 215,27 (Prodr.).— (PB), Μούσειος (Μοισαῖος) LS; lat. musaeus.

μουσειόω *mit Mosaiken verzieren, als Mosaik anfertigen*: HagSoph 465,19; 483,3; 486,18 etc. TypKosm 61,12; 63,27.— μουσιώνω Kr; μουσόω LS, L, OrlTraul.

μουσέλαιον s. **μοσχέλαιον**

μουσηγετέω *Anführer der Musen sein, die Kithara spielen*: Sym II 1197B. ProdTheil 132.

-τῶν καθαρίζων PsZon 1373. MiChonEp 103,124. *anstimmen*: τὸν ὑμνητήριον HolobOr II 78,11.— L, TLG.

μουσηγέτις *die Musen anführende*: Ὁρφέως λύρα MercColl I 634,6.— LS, L, TLG -ης.

μουσήλατος *von den Musen getrieben*: Mark-Anek A 262.

μουσιάτωρ, ὁ *Mosaizist*: ἰστοριογράφος καὶ μ. CIG 8736 (a.1168/9) = EuangSem I 427. id. AnonPerig 11,25.— Duc.

μουσίεσμα, τό *Gesang*: ManasUned 3,9. ManasL 4720.

μουσιεύομαι *musizieren*: ProclRP I 242,21; 251,16. NoctPetrop 163,9 (Euth. Torn.).— LS, LSSup, TLG, Hoven 227, RBLG.

μουσικόν, τό *Musikinstrument*: UranIn 285. PraecMil IV 113.— (LS, L, Tgl, Stam -ός).

μουσικοπαικτέω *Musik spielen*: TzetzEp 66,19.

μουσικοπρεπῶς *der Musik (Kunst) entsprechend, melodisch*: ἄδειν TheodStudEpigr 61 CXXVIII 3.

μουσικότης, ἡ „Musikalität“: ἡ γὰρ πρὸς μουσικὴν ἐπιτηδεύουσα ὄνομα οὐκ ἔχει· οὐδὲ γὰρ λέγεται μ. Elias, CAG XVIII 1,8.23.— KumN, Stam.

μουσικοχάριτος *von musischer Anmut*: συγγραφῶν -ων SpyrLaur 68 (s.XI).

μουσίον, τό *Mosaik*: Eustrat., PG 86,2333D. PsZon 1372. AnonHier 976AB. μωσίον ib. 973B. 984A.— μουσεῖον/μουσίον L, Tgl, Kr, Duc, OrlTraul, Somav, (LS, PB, Stam); musi(v)um Nov-Gloss.

μουσίωμα, τό *Ausschmücken mit Mosaiken*: ScriptOr 287,8 v.l.— Kr, KumN (-είωμα); s. μούσωμα.

μουσκίλιον, τό ? -ίου βοτάνης τῆς δορκαδιάδος (DGE: „Behennuß“) AëtOl II 237,3 (v.l. μουσκλίον).— (μούσκλι[ον] Duc, Andr, LKN).

μουσόβακχος *von bacchischer Verzückerung*: πιζρία LChoerChil 878.

μουσόβροτος *von den Musen strömend*: γλωττα PetrStich 400,23.

μουσογέννητος *von den Musen geboren*: ManasUned 4,22 v.l.

μουσογραφία, ἡ *Mosaikdarstellung*: MeliorGe XXXV.

μουσοδίδακτος *von den Musen gelehrt*: EustOd I 310,8.

μουσόεργος ? *musizierend*: τῆς σῆς -έργου χάριτος PselLettres 143,45.— LS, TLG -εργός/-ουργός.

μουσόθρεπτος *von den Musen genährt (gehegt)*: ArsenAnacr 3. PoemAstr I 4. PapProdr 120,42. BernMang VIII 36.94.

μουσοκερατίδα, οἱ ? -δας· τοὺς τὰ μουσικὰ ἢ μελικὰ μέλη ἄιδοντας Hesych μ 1751.— Vgl. κερατίς LS ?

μουσοκιθαρίστρια, ἡ *musizierende Zitherspielerin*: PoemAstr I 302.

μουσοκόλαξ, ὁ *der den Musen schmeichelt*: BoissAnNov 206 (Io. Chumn.).— LS.

μουσολόγος Miller: cod. Par. 2075,3v (Io. Eugen.).

μουσομανία, ἡ *musikalische Begeisterung*: Suda μ 1300. π 715.— LS.

μουσομελίρρυτος *Honig der Musen verströmend*: BernMang VIII 36.

μουσόπλαστος *von den Musen geschaffen*: BernMang VIII 36.

μουσολόκος, ὁ *Verseschmied, Dichter*: StudAnecd 204,84. Miller: cod. Didot. (= cod. Laur. Acqu. 341) 267v (cf. AnLaur 217) ?

μουσόπνευστος *von den Musen inspiriert*: PoemAstr I 4. AnLaur 225,140.— L.

μουσοποιός, ὁ *Musiker*: Ὁρφεύς PselLettres 143,15.— LS, TLG, Tgl.

μουσόστιχτος *als Mosaik gearbeitet*: εἰκόνες TheophCont 451, 10.— KumN.

μουσοστόλος *von den Musen geschmückt*: φρένες Alchim 3,12.

μουσοτερπής *die Musen erfreuend*: χάριτες τῶν ἁγίων γραφῶν JoMaurHier 87.

μουσοτόκος *die Musen gebärend*: Σοφίη JoGaz I 132.

μουσοτραφής *von den Musen genährt (aufgezogen)*: ScholII I 115 (ad A 403). MarkAnek A 10. EustII III 199,17. EustMin 70,33; 142,45.— LS (Eust.), TLG.

Μουσουλμηῖται, οἱ *Moslems*: DeCer I 689, 18.

Μουσουλινός *aus Mossul*: -οὶ ἄνδρες DeCerTM 215,161.

Μουσουλιτικός *aus Mossul* (al-Māwṣil) ? Ἀραβικὰ ἄλογα καὶ τοξάρια -κά Theorian 224B.

μουσουλμανίζω *Muslim werden*: JusCan 1096A (cf. 1095D) = PChartOt 7. Balsam I 305A. PRK III 215,117 (a.1356).— Kr, KumN.

μουσουλμανικός *muslimisch*: πρόσβεις Panar 78,49. ἔθη Ducas 199,2.— Kr, Dem.

μουσουλμανισμός, ὁ *muslimischer Glaube, Islam*: PRK III 215,153 (a.1356).— KumN, Stam.

Μουσουλμάνος, ὁ *Muslim*: AnnaR 437,15; 447,7. REB 30 (1972) 195,10 (a.1180). Neoph-Syng I Π 31,1. Germ II 358,1. -ός Barth 18,30-36 etc.— Kr, TLG, Duc, Mor II, (PLP), Stam.

μουῦσουλον, τό *eine Zimtart*: (κινάμωμον) ... τὸ ἀπὸ Μουσοῦλου πόλεως Seth 55,12.— Duc; s. Μουσουλικός.

μουσοῦρα, ἡ (< lat. mensura) *Maß*: Duc: Nic. Myreps. sect. 1, cap. ult.— S. μουζούριον.

μουσουραῖον, τό *Teller, Platte*: χρυσά Thiel-Kal 63,20.— S. μισσόριον (mlat. missorium).

μουσουργέτης, ὁ *Schöpfer musikalischer Werke, Hymnograph*: AndCret 1257B. MR I 304,428. MercColl II 364,19. EustKukuz 71, 103.

μουσουργέω *komponieren*: εὐμελουργίας OdorSanz 5. *musisch (künstlerisch) formen*: VBasVes I 40 = VBasVil 30,14. MichItal 258,11. ProdCor 287,17. MarkAnek A 881.— (LS), L, TLG.

μουσοῦργημα, τό *„Werk der Musen“*, *Gesang*: VJoseph 976D. AASS Nov III 594E (V. Laz. Gales.). Prodrom 1237A. μετρικὰ -ματα NChryAnek 130. AnHier IV 365, v.522 (Nic. Call. Xanth.). *Mosaikarbeit*: ἐν ἱστορίας καὶ -ήμασι MunLet 203,9.— L, Stam.

μουσουργικός *eines Sängers*: καθάρα PR 395 = 438. *musikalisch*: μελωδήματα PetridRom 366,2. Ὁρφεύς ὁ -ώτατος MartLucia 423. *künstlerisch*: ψηφία MunLet 25,15; ψηφώματα 43,5; ψηφίδες 147,8. *von Mosaiken*: καλλωπίσματα VEuth 29,11.— LS, Stam.

μουσουργός (adj.) *der Mosaiken*: κάλλος HalkChrys X 7 (p.496) = XII 11 (p.534).— (LS, Stam), Byz 20 (2000) 17.

μουσοῦριον, τό (arab.-türk. manšūr) *Brief des Sultans*: NChonHi 421,47.— Mor II 199.

μουσοφόρητος *von den Musen getragen*: ManasUned 4,14,22. ManasKurtz I 643,259. JoSyrop 17,3. JoStaur 336,3.

μουσόφρων *musisch gesinnt*: ChristMityl 10,6.

μουσπουλέα, ἡ *Mispelbaum, Mespilus germanica*: DelLex 63,32.— S. μεσπιλέα.

μούσπουλον, τό (< μέσπιλον) *Mispel* (Frucht von Mespilus germanica): CydCor 143,8. DelAn II 343,17 app.; 351,11; 424,18. DelLex 71,3; 73,30; 87,27; 88,6.— KarpReal 74, KukBios V 1,109; Kr -ος.

μουστάκιον, τό (< lat. mustaceum/-ium) *Mostkuchen*: Aët XVI κ'. 168.— LS.

μούσταξ, ὁ (arab. miṣṭaḥ) *Ebene*: Cusa 294 (a.1131?).— Car.

μουστάριον, τό (< lat. mustarius) *Weinmost*: Ideler II 266,14; -iv 262,33. -ι Trinch 429 (a.1265). id. CodMes 26,20.— (LS, LSSup, PHI: Pap., Daris), TLG, Karan; KukBios V 1,293.

μουστόπιτα, ἡ *Mostkuchen*: ErmAnecd 267. Syntip 57,21,25 (retr.); 58,22 (retr.).— LS, TLG, Kr, Stam -τ(τ)α.

μουῦστος (lat. mustus) *jung, frisch, neu*: οἶνος μ. *Most*: Aët XVI 168,5. id. GerstPap1,28 (s.VI/VII). (subst.) ὁ -ος *Most*: ErmAnecd 267 c.20.

DelAn II 344,4 etc. τὸ -ov ScholNicAl 493,4.— LS, WöPap II + Sup I – III (auch -θος), PHI, Daris, TLG, Soph, Tgl, Kr, Duc + App I, Car, Binder 246, Kleis, Somav, Stam; TLL, RE XVI 912-926.

μουστουνέα, ἡ (< ital. muso, musone) *Schlag ins Gesicht, Ohrfeige*: Palam IV 165 app.— Kr (vgl. auch μούτσουνον), LexPont; Somav (auch μουτζουνιά), ChatzKypr, GianKypr -ιά.

μουστοῦρα, ἡ (mlat. mistura = mixtura) *Mischung*: Duc 966: Nic. Myreps., sect. I, c. 498 et 504.

μουστοφορία, ἡ *Abgabe von Weinmost, Weinmoststeuer*: MM III 257 (a.1437).

μουσχάρι(ον), τό *Kalb*: -iv Trinch 171 (a.1141). συν τῶν -ίων CodMes 134,2.— Kr, Car, Stam s.v. μουσχάριον.

μοῦσχος, ὁ *Moos, Seetang*: CorpGloss II 131, 56; 373,33.— muscus TLL.

μουσχέλαιον s. **μουσχέλαιον**

μούσωμα, τό *Mosaikarbeit*: DOP 27 (1973) 296.— S. μουσεῖωμα.

μούσωσις, ἡ *Mosaikarbeit*: CramOx II 480,19.— LSSup.

μουσωτής, ὁ *Mosaizist*: Bas A 2493,19.— LSSup, L, OrITraul.

μουτάριον s. **μουτάριον**

μουτάριον (mlat. mutatus) *nach der Mauser*: ἱέραξ Aelian II 390,16 (Dem. Pepag., Hieracos.).— Kr, DucLat.

μουτατόριον, τό (lat. mutatorium) *Kleiderwechsel*: DeCer I 415,3. *Ort des Kleiderwechsels, Garderobe*: DeCer I 412,19; 413,9.13 etc.— TLG.

μουτερίζης, ὁ (arab. mudarris > türk. müderris) *Lehrer, Professor*: ManuelDial 3 tit.: 5,16; 6,26; 60,38 etc.— Mor II 200.

μουτζίν, τό *Schmierkäse*: μανούρα τὸ μ. DelAn II 291,17. μουτζήν DelLex 80,15. μουτζίου (gen.) AProdB 162,33 (a.1339); 165,27 (a.1353).

μούτζωμα, τό *Tintenkleckerei, Schmiererei*: Bees I 53 (s.XV); μουζ. 30. μούτσωμα *Schmutz*: LangeTexts 220,31.— μούζωμα(v) Kr, GianKypr; μούντζωμα(v) LexPont, (Somav, Stam).

μουτζώνω *mit Ruß beschmieren*: τὸ πρόσωπον αὐτῆς μουτζοθῆναι (= ἵνα ... ἀσβόλη περιχρισθῆ) Syntip 111,13 (Retr.). *klecksen, schmieren*: Bees I 28 (a.1407/8); 208 (s.XV).— Kr; μουντζ. LexPont, (Somav, Stam, Dem); μουζώνω ChatzKypr; s. μουντζαλέας.

μουῦτλον, τό (lat. mutulus) *Kragstein am Kranzgesims, Dielenkopf*: Michael, CAG XX 552,7.— Binder 183 (μουτλίον bei Duc sicherlich falsch, AASS Juni V 34E hat anscheinend nach anderer Version κάμστρα [richtig κάμπτρα]; s. κουτλίον u. vgl. κουτί Kr), Tzitzilis 342.

μούτουον, τό (lat. mutuum) *Darlehen*: = δάνειον Bas B 187,34.

μουφερέχ(ιον), τό (< arab. mufarrih) *Stärkungsmittel*: HungMed 21,155r-v (s.XIV).

μουχάιτα s. **μυοχάς**

μουχάνδιδον, τό (arab. muḥaddah) *Kissen*: Trinch 356 (a.1211).— Car.

μουχίον, τό ? CatAleh VIII 1250.

μουχλιάζω s. **μοχλιάζω**

μουχλίον, τό *Schimmel*: Duc: Nic. Myreps., sect. 21, c.1.— (Μουχλίον TLG, PLP: Ortsname); s. μόχλη.

μουχούρτιν s. **μουχρούτιον**

μουχρούτα, ἡ *große Schüssel*: ProdEid IV 181 v.l.— Kr.

μουχρούτιον, τό *Trinkschale, Becher*: TypGregPak 125,1748. MM VI 245 (a.1120-27; cf. EngPatm I *45). μουχούρτιν DelAn I 553,2.— Kr, AndrArch, LexPont, GianKypr -iv.

μοφόριον, τό (< μαφόριον < lat. mavors + ὠμοφόριον) *Schleier*: VMelan 186.268. EpiphMon193D.— LexPont -ι(v).

μοχθηρεύομαι (med./pass.) *übel wollen, Böses beabsichtigen, hintergehen*: μὴ -ευσάμενος TzetzII Prol 491. τοιαῦτα -ευόμενοι BNJ 3 (1922) 95,81 (a.1024). γυνή -ευθεῖσα NeophSyng II 49,7.

μοχθηροδίαιτον, τό *schlechte Ernährung*: MiChonEp 158,60.

μοχθηρόν, τό *Schwein*: JoApokBees 18,7. ABatop 15,288 (a.1247). AVaz 79,28 (ca.1260). MM IV 158 (a.1263). SchreinFin App. VIII 2. AChil 147,12 (a.1362). μοχθερόν CodMes 26,16. μουχτερό SchreinFin 82,56.— Kr, (Car), Somav (μουχτερόν, μύχτυρον); μουχτερό(v) Stam, Tzitzilis 345.

μοχθηρός, ὁ *Schwein* ? Nomoc 87B c.112.— Duc; μουχτερός LexPont.

μοχθηρότης, ἡ *Schlechtigkeit, Bosheit*: NeophSyng II 204,74.— Stam.

μοχθηροτροπία, ἡ *Schändlichkeit*: ManasArist I ε 11 (= PoemMor 571).45.

μοχθηροχυμία, ἡ *Mischung schlechter Säfte*: GregAntEpit 122,17.

μοχθηρόχυμος *mit schlechten Säften*: οἰδήματα RegelFont 189,15 (Greg. Ant.).

μόχλευμα, τό *Erschütterung* ? -ατα τῆς ἀβύσσου KrumbGeorg 5,32. id. DelAn I 295, 14.— S. ἀναμ.

μόχλευσις, ἡ *Erschütterung*: -εις βασάνων MR II 93. -ις λόγων ib. 260.— LS, Stam; s. ἀναμ.

μοχλευτέον *man muß angehen*: τὰ τοῦ κεμέου TzetzII T 7.

μόχλη, ἡ *Schimmel (am Brot), verschimmeltes Brot*: JoPhilCAG XIV 3,232,18.— Vgl.

μούχλα Somav, Dem, LexPont, LKN; s. μουχλίον.

μοχλία, ἡ *Schmutz*: μ. ὁ ῥύπος LudwAnek 213,7.— (LS, L).

μοχλιάζω *faulig (schimmelig) werden*: Phys 224,5. PsBasilPG 31,1688C. μολυχνιάση (sic pro μουχλιάση) Alchim 334,28.— μουχλ. Kr, Somav, LKN.

μοχλίον, τό *Stöbel*: TypPant 93,1061.— (LS, AndrArch, Tzitzilis 346).

μόχλος, ὁ *Hebel*: ACO III 221,15. Alex Γ I 46 (p.94,30).— TLG; LS, Kr, AndrArch, Stam -ός.

μπάδιον, τό *Schiff*: -ια Naumach VI 70.— Vgl. batus Nierm, bat REW.

μπαϊούλος, ὁ (lat./mlat. baiulus) *Bailo* (Repräsentant der Venezianer in Konstantinopel): PachF I 221,5; III 269,17. MM III 88.91-93 (a.1277). 102 (a.1324) etc. PsKod 236,22. μπάυλος MM III 80-82 (a.1265). πάυλος Panar 75,30.— TLG; s. βαΐούλος.

μπάλα, ἡ (mlat./ital. bal[ia]) *Ball*: HistImp 3090.— Kr, Duc, Stam; REW 908.

μπαλαξίος, ὁ (< ital. balascio) *Balasarubin*: Duc: Nic. Myreps., sect. 1, c.459.— μπαλάσι(ον) Kr; REW 891.

μπαλαούστιον, τό *Blüte des wilden Granatapfelbaums*: DelAn II 390,26.— μπαλαούστια Duc: βαλαούστιον LS, DGE; lat. balaustium.

μπάνιο, τό (< ital. bagno) *Bad*: ScholArK III 4b,244,952b.— Kr, Somav, Stam.

μπαραπιασμός, ὁ (venez. parapisino) *Dienstleistungspflicht*: SchreinFin 19/8.9 (a.1435).

μπαρμπιερέιον, τό *Barbierstube*: -α ScholArK III 4b,97,338d (v.l. παρπεριός).— Kr; Duc, Somav -ειό(v).

μπαρόνος, ὁ (fr. baron) *Baron*: LampPal III 336,23; 338,5; 347,29 etc. (a.1439).— Kr; βαρόνος LKN.

μπαρπότος (mlat. barbotus/barbatus < arab. bar būṭ) *auf Tiegel*: μπότος μπ. *Doppeltiegel*: AnonMetal 218,20; 310,1; 330,20 etc.— MlatWöb.

μπαστάρδος, ὁ (mlat. bastardus) *Bastard, unehelicher Sohn*: TheophCont 835 app.— Kr, Somav, Stam, Nierm; s. παστάρδης.

μπαστάς, ὁ (bulg. bašta) *geistlicher Vater* (des Chilandar-Klosters): AChiland 14,12 (a.1294). AChil 134,1.5.54 etc. (a.1345). DocPhil 4,11.21 (a.1347). Solov XXXVI 22 (a.1369). παστάς AChil 158,171 (a.1388).— PLP.

μπαστουμέντον, τό (ital. bastimento) *Schiff*: ALaur III App. XVII 8 (a.1415).— REW 981.

μπελεργρίνος s. περεργρίνος

μπελιλά, τά eine Pflanze: μπελιλάτζ τά μπελιλά DelLex 80,32.— Vgl. μπελελός „Hyos-

cyamus“ Heldreich; (μ)πελιλήτζ Duc, Langkavel.

μπερέτα, ἡ (mlat./ital. beret[t]a < mlat. birretum < lat. birrus) *Mütze*: SchreinFin 4, 23 (a.1470).— Kr (-ττα), Stam, KontLeuk, DucLat, Nierm, REW 1117a; vgl. μπερετίνα Somav.

μπερμπιον, τό *Wolfsmilch, Euphorbia*: τὸ ἐφόρβιον DelLex 80,36.— Vgl. φέρμπιον Langkavel 29,1.

μπετόνικα, ἡ (lat. betonica) *Betonie*: Exore 31,24sq.— S. βεττονική.

μπίθι, τό (< * ἐμπίθιον ?) *Miete*: τοῦ βαρελίου SchreinFin 74 (s.XIV/XV).— Paspas; μπίθη Duc, Somav.

μπλάκας ? εἰς συρ Γαλβάνον καὶν ταμᾶ μπλάκας (fort. latet nomen proprium: νταμᾶ Μπλάγκα; cf. ντάμα Kr et Βλάγκα Car) LascEp 180,18.

μπολόνι(ον), τό (ital. bolognino) eine bolognesische Münze: -ια SchreinFin App. IV 1. βωνόνια ib. 3 (a.1473).— LMA, bologninus DucLat.

μποσίρις CatAlch VIII 964.

μπότζα, ἡ (venez. bozza) *Flasche, Retorte*: Alchim 336,20.— SchilMetrol 155, Somav; μπότσα (Kr), Stam.

μπότος, ὁ (mlat. botus < arab. būṭ) *Tiegel*: AnonMetal 136,13; 218,20; 310,1 etc.— MlatWöb; vgl. M. Ullmann, Die Natur- und Geheimwissenschaften im Islam (Leiden 1972) 265 (arab. būtaq < pers. būtah).

μπουτζιδόρον s. πουτζιδόρον

μπράτζον, τό (venez. braccio < lat. brachium) *Elle*: SchreinFin 4,10.17 (a.1470). Mathem 4,1-3.— μπράτσο Kr, Stam, SchilMetrol 20.44.

μπροίκα, ἡ (< προίξ) *Aussteuer*: SchreinFin 4,33 (a.1470).— προίκα Car, Somav, LKN.

μπρουζέα, ἡ (ital. bronzo) *Bronze*: CodAstr IX 2,140.— Vgl. μπροῦντζο(ς) Kr, Duc, Somav, Stam.

μπρούσκος, ὁ *Ruscus, Mäusedorn*: Duc: -ου σπέσμα Nic. Myreps., sect.1, c.29 (30).— ρ. Stam.

μῦα s. μυῖα

μύαγρος, ὁ „Mäusefänger“ (eine Schlangenart): AelProm 55,18. Hesych μ 1772. Epiphan I 447,19.— LS, TLG, (DurlDiet, PB, Stam).

μυάκανθα, ἡ *wilder Spargel, Asparagus acutifolius*: PaulAeg I 252,26. DelAn II 376,4.— LSSup, TLG

μυάκανθον, τό *wilder Spargel*: DelAn II 315,22. μυακάνθιον DelLex 79,25.— μυάκανθος LS, RBLGSup; myacanthus TLL.

μυάκιον, τό *kleine Muschel*: Hesych ο 1466. Kyran IV 43,1.2. *kleiner Löffel*: -ια ἡτοι λαβίδες KyprEng 11,13 p.23. *Konche, Halbkuppel der Ap-*

sis: ναοῦ JoPhocas 531D. MM III 55 (a.1201).
-iv SchreinChron 65,11.— LS, LSSup, L, TLG.

μυαλόω s. **μυελόω**

μύαξ, ὁ *Konche, Halbkuppel der Apsis*: Hag-Soph 451,7; 481,10. LackMar 21. JoPhocas 540B.551B. TypPant 153 etc.— (LS), L, Tgl, TLG, (Stam).

μυάριον, τό *Mäuschen*: EustEsp 108,3. EustOd II 148,43.

μυαρχία, ἡ *Mäuseführerschaft*: ProdKat 168.

μυάρχος, ὁ *Mäuseführer*: ProdKat 125.— Stam.

μύγα s. **μυῖα**

μυγαλή, ἡ *Wiesel*: Timar 494. μυγαλὺς ἡ κάτα (sic) BoissAn IV 393,525.— (LS), NovGloss.

μυγαρούδιον, τό *kleine Fliege ?* DelAn II 382,17. βδέλλιον τὰ τῶν θυλακίων τῆς πελέας μυγαρόδια ib. 321,18 = β. ... μυγαρούδια TestMed 552,20.— Duc 975; vgl. Μύγιαρις PLP, Μυ(γ)ιάρις TLG.

μύγδαλον, τό *Mandelbaum*: -ou φυτὸν VBas-Ves I 43 = VBasVil 32,19. -o (coll.) *Mandeln*: SchreinFin 3,57.— HL s.v. ἄμ.; Kr XIV 405, Stam -o.

μύγις s. **μύδις**.

μύγμα, τό *Gebrüll*: JoChrysPG 60,274,40. NChonHi 298,37 v.l. pro μύκημα.— TLG, Tgl, (LS, LSSup).

μυδεύω (= μυδαίνω) *feuchtmachen*: ScholLyc 313,31.

μύδις ? γέροντος ἄδυναμία Hesych μ 1777. μύγις PhotLexTh μ 565.— Tgl, TLG.

μύδιον, τό *Miesmuschel*: Aët XVI 26,9. Hieroph II 140. Kyran IV 43, 2 app. TzetzAr I 46,1. TypPant 55,431; 57,475. Ideler I 426,6. DelAn II 291,10; 488,2. DelLex 80,12.— (LS); μύδι Somav, LKN; s. ὀμύδιον.

μυδροζυπέω *glühendes Eisen hämmern, schmieden*: μ., τὸ χαλκεύω LudwAnek 68,31. HyrtEp 732.— LS.

μυδρών, ὁ (an recte ὑδρών ?) *Wasserverteiler ?* ScriptOr 149,3.—BergerPatria 277f.

μύειος *mausfarben, grau*: μῦς, μ. Herod II 437,25. PapMünch I 142,12 (s.VI). φαῖον χροῖμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἤγουν μύιον Suda φ 178.— LS, DiethLese II; s. μύϊνος.

μυελόν, τό *Gehirn*: DelAn I 210,13.— Kr; LS, Kr, Stam, RBLGSup -ός.

μυελόω *mit Mark (Fett) füllen*: AHG VI 269,14 (pass.). id. NeophSyng IV 365,35. μυαλόω EtymGud 387,12-15. id. ElogTheod 10,10 (pass.).— LS, TLG.

μύευμα, τό *Geheimnis*: μυθόεν AnLaur 231,58.

μυεύτωρ, ὁ *Einweihender*: ProdGed LXXIX 44. MarkAnek A 66.

μύζα, ἡ (mlat. *misa* < *mittere*) *Steuer*: LampPal IV 104,7 (a.1427); 193,8.25 (a.1450). Hell I (1928) 374,17 (a.1449); cf. p.382. μείζα LampPal III 331,7; 332,4.31; 333,18 (a.1428).— (TLG); Nierm.

μυζήθρα s. **μουζήθρα**

μύζησις, ἡ *Saugen*: Aët IX 311,2 etc. Leo-Med 18,30. LudwAnek 31,16.— LS, TLG, Stam.

μύζος, ὁ *Absauger, Abzug*: Zosim. Panop. VII 34 (Mertens, Les Alchim. Gr. IV 1, p.24).

μυζόω *saugen*: EustII III 253,10. EustOd II 147,32; 275,32.— LS -άω/-έω.

μύημα, τό *Geheimlehre*: (Ps.-)Iambl., Theolog. Arithm. 66,5 (de Falco).— L, TLG.

μυητής, ὁ *Eingeweihter*: ProdGed LXXIX 44. Prodrom 1223A. MarkAnek A 66.

μυθαρεύομαι *fabulieren*: ψευδοεποῦσι -εὐόμενοι ThStudEp 49,108.— LS.

μυθεύρημα, τό *erfundene Geschichte, Märchen, Fiktion*: δυσχέτλιον VNiceph 5,19.

μυθεύτρια, ἡ *Erfinderin, Zauberin*: Μήδεια LatysTeksty 99,29.

μυθηγορέω *erdichten*: μεμυθηγόρηται ... διηγήματα TzetzEp 35,1.— LS.

μύθημα, τό *Erzählung*: ProdGed VIII 231; LVI b 34.c 17.— Vgl. -ευμα LS.

μύθιος *sagenhaft*: EtymMag 269,18. τὸ μύθιον *Sage*: ChronMur 104A.— TLG, Andr-Arch, μύθι LexTsak.

μυθογραφία, ἡ *Fabelgeschichte*: Theoph I 417,12. NByzIsl 46,137.— LS, TLG, Stam.

μυθόεις *mythisch*: μύευμα AnLaur 231,58.

μυθοπέεια, ἡ *Fabelgeschichte*: NByzIsl III 2 (p.68).

μυθολαλέω *Fabeln erzählen*: ThStudCatM 8A (p.32 MCL).

μυθολόγησις, ἡ *Erzählen von Märchen*: KokkDogm I 6,1044.

μυθολογικός *Fabeln ersinnend*: Pollux IV 52. ProclRP I 65,26 etc.— LS, TLG, Stam.

μυθολογογράφος, ὁ *Schreiber von Fabeln*: Melit 3.537.1400.1685.

μυθολόγος *mythologisch, märchenhaft*: βίβλοι Andreas 341,21. ἀλήθεια PhotBib 335a26.— LS, LSSup, TLG, Kr, Somav, Stam, Hoven 228.

μυθοπλασία, ἡ *Fabeldichtung*: Ἑλλήνων ChronMur 44C.— L -σσία.

μυθοπλάστημα, τό Miller: Nic. Chon. Thes., cod. Laur. IX 24,44r; cod. Par. 1234,67v.— Vgl. -πλαστέω LS, L.

μυθόπλαστος *erdichtet, frei erfunden*: ἔφοροι LeoLog 167. ἐκτοπισμός EustOd I 397,13.— Vgl. -πλάστης LS, Somav, Stam.

μυθοπλόκος *Mythen ersinnend*: Ὁμηρος TheodosDiac 952.— LS, RBLG+Sup (μυθόπλ.).

μυθοποιητική, ἢ *Fabeldichtung*: EustOd I 300,34.

μυθογράφημα, τό *Fabelwerk*: PhilagPalm I 34.

μυθοσκοπέω *wie einen Mythos betrachten*: -σκοποῦντες BalsamTheod 303,18 v.l. pro μυθοποιῦντες.

μυθοτερεπής *durch Märchen erfreuend*: LChoerChil 592.1146.

μυθοτόκος *Mythen hervorbringend*: Ἑλλάς NonnDion 1,385.— L.

μυθοτρόφος *mit Mythen genährt*: Ἰνγξ AnLaur 231,57.

μυθουργέω *Fabeln dichten*: PsKais 108,109. NicephAnt 253D. ManasL 1166.— LS, TLG.

μυθούργημα, τό *Fabeldichtung*: τῆς Αἰσωπείας λύρας ManasL 5027.

μυθουργία, ἢ *Fabeldichtung*: MR II 325. TzetzHist II 628.— LS, TLG, Tgl.

μυθύδιον, τό *kleine Fabel*: TzetzHist IV 437; V 765. ScholHes Op. 566 (Tzetz.).— RBLG.

μυθωδία, ἢ *märchenhaftes Gefasel*: LChoerChil 146.467.— KumN.

μυῖα, ἢ eine Hautkrankheit: VPetr II 91,2. *kleiner Pfeil*: LeoTact III 1008B. Naumach I 60; VI 57. μῦα DeCerTM 225,105; 233,214. μένα (sic) SylTact 60. μύγα *Fliege*: EpimHom II 488,87 v.l. VasAnecd 33,13.— (LS), Kr, KolWaf 242, Stam.

μυιαθῆρας, ὁ *der Fliegen jagt, Fliegenfänger*: (ὁ ἀράχνης) ChristMityl 122,56.— μυιοθ. LS.

μύϊνος *mausfarben, grau*: = φαῖός David, CAG XVIII 2,7,28. PHeid VII 406,36 (s.IV/V). PapMünch I 142,8.13 (s.VI). BGU XVII 27,25,8 (s.VI). τὸ -ον *mausgraues Gewand*: DeCer I 426,20.— LS, TLG, Tgl, WKopt, RBLG, Kuk IV 246.

μύϊος s. μύϊος

μύϊσκω (< μύεω) *einweihen in, lehren*: -κομένοισι διδάγματα θειοκέλευστα ThStudIamb 124,13.

μυκάω *brüllen*: μυκᾶν PhotBib 424a27. *spotten* ? ἔξ ἀγνοίας ἐμύκησαν VAndR 2666 (ἐμώκησαν v.l.). μυκησάμενος καὶ σιωπῇ προσμειδιάσας VAndR 1569 (v.l. μωκησάμενος).— TLG; LS, LSSup, RBLGSup -άομα.

Μύκηθεν ? ὁ Μ. Ἀπολλόδωρος Prodrom 1261A.

Μυκήναζε *nach Mykene*: ScholHes Op. 552 (Moschop.).— TLG.

μυκησμός, ὁ *Gebrüll, Brüllen*: NeophSyng I E 10,7.

μυκητάτη μ.: μωροτάτη Hesych μ 1831.

μυκήτης, ὁ *Pilz*: fungus CorpGloss II 373,54.

PaulAeg I 56,1.2. DeSent 248,14. DelAn II 291,2; 453,3; 482,5.— Vgl. μύκης LS.

μυκητίας *brüllend*: ταῦρος ManasArist I α 16. βοῦς ManasL 6373. *grollend*: σεισμός Suda μ 1396. BlemPhys 1177B. (sc. σεισμός) NoctPetro 237,1 (Mi. Chon.).— LS, TLL.

μύκητον, τό *Pilz*: -α πρόσφατα μὴ ἐσθίης KekaumS 158,1.

μυκήτωρ *dröhnend*: κόχλος NonnDion 43,72. id. JoGaz I 247.— LS, TLG, Tgl.

μυκίζω *nachäffen, verspotten*: VAndR 3525. τινά 3528.— S. μουκίζω, μοκίζω.

μύκλος, ὁ *Hals, Nacken*: ὁ τράχηλος Suda μ 1397. Sang 11.— (LS, LSSup, PB).

μυκός, ὁ *Spötter*: EriphMon 229B (v.l. μουκός).— (LS; Shipp s.v. μουκίσει); vgl. μοκός LS.

μυκήρια, τὰ *Nasen(löcher)*: Orig., PitAn III 119. ChoerEpim 182,31. LudwBatr 290,8.— Vgl. μυκήρ LS, Kr.

μυκτηριστής, ὁ *Spötter*: CorpGloss. ScholArK I 3,1,451h; I 3,2,451e. Andreas 323,21.— LS, TLG, Stam.

μυκτηριστικός *ironisierend*: EustII I 355, 14.— Stam.

μυκτηρόθεν *aus den Nasenlöchern*: MethTheoph 40,14.— LS.

μυκτηρόκομπος *aus den Nüstern dröhnend, schnaubend*: ἵπποι ManasL 3629. φουάγματα 5801. φόφοι BZ 80 (1987) 335,9 (Manas.).— LS, TLG.

μυκτηροκόμπων *schnaubend*: ἵπποι Lulud 240,19.

μυλαγώγιον, τό *Mühlgraben*: AZog 10,44 (a.1286); 21,14 (a.1322). Achiland 40,41 (a.1318). AXen 19,15 (a.1322/3). Achil 116,28.65 (a.1327); 146,49 (a.1360). -iv ADoch 10,66 (a.1307).

μυλαῖος, ὁ *Müller*: Cusa 168a (a.1178).— Car, (LS, LSSup, TLG, PHI, PB, PLP).

μυλάριον, τό *kleine Mühle*: VJoXen 103. ABatop 15,234.239 (a.1247). APhil 3,32 (a.1287). -iv AIv 12,14 (a.1001).— LS, DiethLese II, LexPont.

μυλαύλακον, τό *Mühlgraben*: ALavra 90,24. 258 (a.1300); 108,132.385 (a.1321). AIv 70,407. 408 (a.1301); 75,543.545 (a.1318); 86,417.419 (a.1341).— Stam -o.

μύλειος *Mühl-*: μυλεία λίθος LudwAnek 212, 27.— LS -ιος.

μυλεργαστήριον, τό *Mühle*: χεμερινόν BNJ 18 (1960) 87,13 (a.1328).

μυλεύω *mahlen*: PsKais 204,13. ThStudCatM 7 (p.46).

μύλη, ἢ = λάπαθον DelAn II 380,20; 383,25.— LS, (L, Stam).

μυλιαῖος *Mühl-*: λίθοι GSynce 448,29. λίθος PselFor 3,122. *Mahl-*: ὀδόντες ScholLyc 296, 17.— LS, L, RBLG.

μύλιον, τό ξύλινόν τι ἐργαλεῖον καὶ σκευῶς Hesych μ 1861.

μύλιον, τό *Kuchen* ? μίλια (sic) Hieroph II 347 (= ἀμύλια III 345).— Vgl. ἀμύλιον AndrArch, μύλιν LexPont.

μυλιονίτις (fem.) *des Mühlsteins*: τῆς ἀρχῆς τῆς -νίτιδος (cf. Matth. 18,6) ThStudEp 231,21.

μύλιος *zur Mühle gehörig*: molaris CorpGloss III 350,66.— LS.

μυλίτης *Mahl-*: ὀδούς LegRoth 56,13. (fem.) μυλίτις *Mühl-*: λίθος ProdGed LXXV 61.— LS, LSSup, TLG, Kr, AndrArch, Stam, RBLG, KukLao II 245f.

μυλλάς, ἡ *Dirne*: μυλλάδων (sic ed.) τὸ ἄσημον SymSerm 17. μυλλάς ἡ πόρνη PhotLexTh μ 592 = Suda μ 1403.— Vgl. μύλλω LS.

μυλλός *gekrümmt*: CorpGloss V 613,38. *schielend*: JoPhilVoc 33,6; 79,3; 120,2.— LS, LSSup, TLG, RBLGSup.

μύλλω *die Lippen zusammenpressen*: EustOp 250,32. τῷ στόματι EustOd II 119,19.— (LS), Tgl, TLG.

μυλο- s.a. **μυλωνο-**

μυλοαρτοποιόν, τό *Mühle und Bäckerei*: PPrag II 159,4.16 (s.V).

μυλοαυλάκιον, τό *Mühlgraben*: AProdB 140,1 (a.1341?).

μυλόδους, ὁ *Mahlzahn*: Aes S 16,6 (Syntipas).— LS (Eust.), Stam, AndrArch.

μυλοθέσιον, τό *Standort einer Mühle, Mühlengrund*: MM IV 412 (a.1271); V 255 (a.1289). ZakythAnek 293,17; 294,36. AIV 64,7.13 (a.1286). AProdB 8,57 (s.XIV). AStag II 13 (a.1336). HeuzJug 310.

μυλοκλιβανεύς, ὁ *Müller und Bäcker*: PMonac III 98,13 (a.593/4).— Vgl. -κλιβάνιον LSSup.

μυλοκοπικός *zum Behauen für die Mühle*: λίθοι *Mühlsteine*: POxy LV 3804,263 (a.566). CPR XXIV 33,10 (a.653).

μυλοκόπιον, τό *(Stätte zum) Behauen von Mühlensteinen*: ABatop 29,14 (a.1300); 30,43 (a.1301). Achil 131,17 (ca.1333-1341). ALavra 146,32 (a.1375). -πεῖον APantel 11,13.14 (a.1353); 15,5 (a.1375).— (LS; LexTsak -πι).

μυλόπακτον, τό (lat. pactum): *Mühlenpacht*: ALavra 58,83 (a.1109). MM IV 35 (a.1235). AProdB 8,25; 9,14 (a.1328); 10,12 (a.1328).

μύλος, ὁ *Mahlzahn*: Achmet 41,6.— LS, LSSup, Tgl, TLG, (Kr, Car, Somav, Stam).

μυλοστασία, ἡ *(Standort einer) Mühle*: NovMac 170,29; 171,16 (a.963/4?). ALaur 14,8.25 (a.1008).

μυλοστάσιον, τό *(Standort einer) Mühle*: AIV 11,15 (a.996). ALavra 14,25 (a.1008). GuillCorp III 26,10 (ca.1053?); IV 9 etc. (ca.1050).— AIV 39,21 (a.1071); 41,64 (a.1079); 52,348 (a.1104). PselMin II 300,5A v.l. AStag I 124 (a.1163).— MM III 20 (a.1192). -ι MerSynth 271.275.

μυλόστατον, τό *(Standort einer) Mühle*: Trinch 467 (a.1269).

μυλοστράκιον, τό *Styrax*: Duc App I: στύρακα λέγεται τὸ μ. Glossae botan. ex cod. Reg 2690.

μυλοτέκτων, ὁ *Mühlenbaumeister*: PRK III 202,34 (a.1354). BZ 48 (1955) 301 (a.1436), cf. JÖB 27 (1978) 194.

μυλοτόπιον, τό *(Platz mit einer) Mühle*: AStag I 74.124 (a.1163). MM IV 30 (a.1284). 80 (a.1259). 238 (a.1259). 370 (a.1273). 423-4 (a.1274-82). ABatop 20,4 (ca.1300); 23,2.6 (a.1296?). ALavra 101,24 (a.1306?).— SkubOI 603, Paspal, Stam (-ι).

μυλότραφον, τό *Mühlgraben*: ALavra 90,121.123 (a.1300); 108,85.88 (a.1321).

μυλοφαγία, ἡ *Seerose, Wasserlilie*: DelAn I 417,16; μηλ. I 24,2.

μυλοχαράκτης, ὁ *der Mühlensteine behaut*: AnonObsid 47,9. TypPant 89,1006; 105,1266.— KumN.

μυλωθρέω *in der Mühle arbeiten, mahlen*: GMon 248,9.— LS, TLG.

μυλωθρικός *das Mahlen betreffend*: ScholEurS 39,19. Suda ι 343.— LS, LSSup, Stam.

μυλωνᾶς, ὁ *Müller*: PselPoem 67,239.390. MM VI 146 (ca.1089/90, cf. EngPatm I *35). AStag I 67 (a.1163). AEspH 8,10 (ca.1300). ABatop 49,24 (a.1317).— Kr, (PLP), Somav, Stam; vgl. μυλώνισσα MargTit 240.

μυλωνικός *zu einer Mühle gehörend, Mühl-*: ἄλογα TypPant 89,999; 103,1255. λίθος EustII II 459,20. id. NChonThes 192B. ἐργαστήριον ABatop 12,8 (a.1216); 64,137 (a.1325). id. AXer 17,6 (a.1314). οἶκημα AProdB 165,14 (a.1353).— (LS), BauAl, RBLG.

μυλωνίτης *einer Mühle*: ὄνος NikMesQuel 29,18.

μυλωνο- s.a. **μυλο-**

μυλωνοαυλάκιον, τό *Mühlgraben*: Achiland 40,8 (a.1318).

μυλωνοστάσιον, τό *(Standort einer) Mühle*: AIV 75,594 (a.1318); 91,62.64; 92,38.39 (a.1351). ALavra 109,578 (a.1321). TheochTzamp 135,6 (a.1356-62).

μυλωνοτόπιον, τό *(Platz mit einer) Mühle*: ABatop 20,2; 21,3-6 (ca.1300). AIV 75,140 (a.1318); 79,124 (a.1320).

μυξάω *rotzig sein, Schnupfen haben*: PlanSprich 35,175.— LS.

μυξίον, τό *Brustbeere, Cordia Myxa*: Ps.-Galen XIV 563.— LS; GianKypr -iv.

μύξις, ἡ *Schleim*: τὸ πλῆθος τῆς μύξεως Galen XVIII 1,100. eine Drüsenschwellung am Hals: περι χοιράδος, ὃ λέγεται μ. Hippiatr II 288,23.

μυξομάνδηλον, τό *Schnupftuch*: PsZon 1647. -δύλον GennSchol VIII 483,33 (v.l. -λιον).— LexPont, Stam -μάντηλο(v).

μύξος, ὁ *Schleim*: τοὺς ὑποπόους μύξους τῶν ὄτων Galen XII 322. μύξους = πόρους (?) CramOx III 72,26 (Melet.).— (LS, PB; μυξός KukBios V 1,350).

μύξος, τό eine Krankheit (Drüsenschwellung ?) φύλαξον ἀπὸ ... μύξους, ὑδάτιδος ... Dmit II 125.

μυξοδῶς *schleimig, mit Schleim*: Aët XVI 67,23.— LS, TLG -δης.

μυξόζω *Schnupfen haben*: ScholPlat Reip. 343a bis.— LS -άζω.

μύξων *schleimig, rotzig*: mucosus CorpGloss.— (LS, RBLG, TLL).

μυοβατραχομαχία, ἡ *Mausfröschekrieg*: LudwBatr 198,4,21; 308,8,12.— LS, Tgl, TLG; vgl. μυοβάτραχος Kr.

μυόβρωτος *von Mäusen zerfressen*: Zepos II 160 ᾿ = 312 ᾿ = Bas A 985,18. σάκκος NikMesJo 36,1.— LS.

μυόδηκτος *von einer Maus gebissen*: Hippiatr II 84 app.

μυοειδής *mäuseähnlich*: μύες (musculi) Melet., CramOx 59,20.— μυώδης LS, TLG.

μυοθήρας, ὁ *Mausefalle*: muscipulum CorpGloss.— (LS, AndrArch, Stam).

μυοκεφάλιον, τό eine Augenkrankheit: Kyran I 16,17.— Vgl. μυ(τ)οκέφαλον LS, μυ(i)οcefalium TLL.

μυοκέφαλος, ὁ eine Augenkrankheit: Galen XII 771. SymStylJ 230,2,13.— DurlDict; μυ(i)οcefalus TLL.

μυόκοπρος, ὁ *Mäusekot*: AëtOI I 317,11 (pl.).

μυοκτόνος *Mäuse tötend*: ChristMityl 103,60. ProdKat 354. PraecSalub 86,95. IgnDiacCor 41,6. τὸ -ον „Mäusetod“, *Eisenhut, Aconitum*: EutekNik 57,13; 70,29.— LS, Tgl, TLG, TLL, Stam.

μυόλαδον, τό ? *Metrod* 56.— Vgl. ποντινόλαδο (Mäuseöl) LexPont.

μυοπάρετος *mit Muskellähmung, gelähmt*: HagNik II 447,19.

μυοπυρεξία, ἡ eine Form des Fiebers: RufEphApp 608.

μυοτρόφος *Mäuse ernährend*: κατοικία ChristMityl 103,60.

Μυοτρῶκται, οἱ „Mäuseesser“ (Name eines Stammes): MakMagn 94,24.— LS.

μυότρωτος *an den Muskeln verletzt*: AëtOI II 321,24,31. Aët XV 65,15.— LS, TLG.

μυοφάρμακον, τό *Gegenmittel gegen Mäuse*: LudwBatr 230,2.

μυοφθόρος *Mäuse vernichtend*: βοτάνη *Eisenhut*: *Ημερολόγιον τῆς Ἀνατολῆς* I (1879) 396 (= μυοκτόνος PraecSalub 95).

μυοφόνον, τό „Mäusetod“, *Eisenhut, Aconitum*: Hesych μ 1881. Hippiatr I 322,6,7; II 213,12.— LS, TLG, TLL.

μυοφορβος *sich von Mäusen nährend*: θηρ LudwBatr 113.

μυοχάς, ἡ ? *Cordia myxa, Sebesten, Brustbeere*: μυοχάδες: τὰ μυξάρια DelLex 80,20; μουχαπέ: τὰ μ. 79,31. DucApp I 137: μουχάιτας Const. Africanus.— Duc; Langkavel 142,14.

μυόχοδον, τό *Mäusekot*: Diosc III 185,11. Galen XIV 395.— LS, Kr.

μυοραγωγός *Salböl hervorbringend*: ProdGed LXXIV 226.

μυοράκανθον, τό eine Pflanze: ἄκορον ἦτοι μ. DelAn II 387,7.— LS -ος.

μυοράκοπον, τό (μύρον + ἄκοπον) *ein Salböl als Stärkungsmittel*: Galen XIII 1030 etc. PaulAeg II 381,6. TheophNonn 40 (I p.184).— LS, TLG, Tgl, RBLG.

μυοραλίη, ἡ *Behälter mit Salböl*: Philes I 245 tit.

μυοραλοιφή, ἡ *Bestreichen mit Salböl*: GregAntEpit 130,3. NChonHi 306,42.— LS.

μυοράπιον, τό *duftende Birne*: CodAstr V 1,182,17.— LS, TLL.

μυορέλαιον, τό *duftendes Öl*: NeophSyng III 259,164.— Stam, (TLG, JaninCpl, ODB: Toponym).

μυορεπώνυμος *nach wohlriechendem Öl benannt*: Μυρόπη LatMen II 171,17.— LS.

μυορευώδης *nach wohlriechendem Salböl duftend*: ὀδμή NeophSyng I Π 22,2.— Kr.

μυορέψημα, τό *Bereitung von Salböl*: EustEsp 14,26.— Stam.

μυορέψησις, ἡ *Bereitung von Salböl*: Miller: cod. Coisl. 278,221v (Germ.II).

μυορεψία, ἡ *Bereiten von Salböl*: CosVestZa 256 c.4.— LS.

μυορήνη, ἡ *Muräne*: murena: μ., σμύρανα CorpGloss III 256,57.

μυοριαγάπητος *unendlich geliebt*: KalAngThom 12.

μυοριάγιος *unendlich heilig*: Theorian 185D.— L.

μυοριαγωγός *unermessliche Last transportierend*: πλοῖον JoChrysPG 55,177,20. σκάφη Theoph I 377,27 (v.l. μυριάγ.). μυοριαγώγους ναῦς JoChrys PG 61,198,18. μυοριαγῶγον ὀλκάδα JoDam V 336,18.— LS, (LSSup), TLG, Tgl.

μυριαδικός *von zehntausend*: ἀριθμός CatNT VIII 243,22. πλήθος -όν HolobOr II 72,19. μυριάδες PlanCalc 29,8.— L.

μυριαδισμός, ὁ *Zählung nach Zehntausenden*: τῶν ἐπὶ ὧν GSynce 35,13; 36,6.

μυριάθλιος *unzählige Male unglücklich*: τρισάθλιοι καὶ μ. ReussLukAn 31,98.

μυριάθλιος *der unzählige Kämpfe (Prüfungen) bestanden hat*: ThStudEp 392,35; 511,36. GNikLog 1477B.1492D. DelStyl 198,13; 199,35. MR V 30. BartInni 129. *mit unzähligen Kämpfen verbunden*: σκάμματα JoGeoPant 1038.— LS, TLG, Tgl.

μυριάκτινος *mit unzähligen Strahlen*: σέλας ProdGed XLVII 2.— KumN.

μυριάμοφος *in unendlichem Ausmaß*: χρόνος DioskAphr p.137,22.— LS, TLG, Tgl, RBLG.

μυριανδραγαθία, αἱ *unzählige tapfere Taten*: MarkKod 176 nr.330,6.

μυριανδρέομαι (pass.) *von Unzähligen bewohnt werden*: -ουμένη πόλις ManasL 2055. πόλεων -μένων GeorgBardEp 111,226.

μυριανδρία, ἡ *Zehntausendschaft*: ManasL 1060.

μυριανδριον, τό *zahlloses Heer*: τῶν Περασῶν MiAnchLog 167 v.l.— (TLG -ον); vgl. μυριανδρος u. πολυάνδριος / πολυάνδρος LS, TLG.

μυριανθής *mit unzähligen Blumen*: λεμῶν BoissAn I 283 (Th. Hyrt.).— KumN.

μυριανθος, ἡ *κόπρος ἀνθρώπου* DelAn II 353 app.; 424,22. DelLex 79,8.— Duc; vgl. ὄνθος LS ?

μυριαπόλεστος *unzählige Male verloren*: ψυχή ThStudCatM 33 (p.92 MCL).

μυριάριθμος *zehntausend zählend, zahllos*: TomadJoseph 258,30; 272,28. EustrTheot 4,127; 31,224. TzetzEp 126,8; 130,8. ProdGed XXX 327.— LSSup, Tgl, TLG, Kr, KumN, RBLG.

μυριαριστεύς, ὁ *vielfacher Held*: MarkKod 36 nr.70,32. BalsamEpigr 180 X 9. RegelFont 217,24 (Greg. Ant.). GregAntEpit 198,10. InscrApam 61,5 (a.1209).

μυριαρχία, ἡ *Heer von zehntausend, zahllose Schar*: AndCret 1277B. MusAlex I 287.— L, myriarchy OED.

μυρίαρχος, ὁ *Anführer von zehntausend Mann*: Pollux I 128. Agathange 135,22.— LS, TLG, Tgl, RBLGSup, PLP; myriarch OED.

μυρίαυλος *mit unzähligen Röhren (Pfeifen)*: θεϊκὸν ὄργανον EncPanc 348,30.

μυριαχόθεν *von unzähligen Orten her, von überall her*: NBasOr 29,29; 14,10. ManasL 3711.4651. ManasKurtz I 634,151. EustOp 213,9. EustOd I 77,27.

μυριαχῶς *zehntausendfach, auf unzählige Arten*: MarkKod 124,7; 179 nr. 337,11. TzetzAr III 884,17. EustDam 625D. NChonHi 300,87; 400,87. LascOp 2,691; 3,306; 9,332.

μύριγγας, ὁ *Tamariske*: DelAn II 388,28.— Duc; μύριγγα Heldreich; vgl. μύριξη LS.

μύριγμα, τό *Gewebe ?* DelAn II 291,7. μύριγμα DelLex 21,33. μύριγμα BoissAn II 401.— Duc, Tgl; vgl. μύριγμα LS ?

μυρίδιον, τό *ein kleiner Fisch ?* DanDieg 11,2 (v.l. γαρίδιον).— (LS).

μυρίζω (intr.) *Geruch verbreiten, riechen, duften*: LudwAnek 24,13.14; 69,8; 106,6. PselPoem 2,324. Tzetz., ScholHes Scut. 7 (p.610,23). DelAn II 343,3. Hippiatr II 288,2.— (LS, L), Kr, TLG, Somav, Stam.

μυρίθεος *die das Salböl Gottes ist* (von Maria): JoGeoHym 78,13.

μυρίκλητος *Salböl genannt* (von Maria): JoGeoHym 78,13.

μυρίκοσμος *die das Salböl der Welt ist* (von Maria): JoGeoHym 78,13.

μυρικτόπος, ὁ *mit Tamarisken bewachsender (sumpfiger) Boden*: EngPatm 50,271.274 (a.1073).

μύρινος (lat. murrinus) *aus Feldspat*: σκευή Bas A 2027,18; 2028,18.— (PB).

μυριοβαφής *von unzähligen Farben, vielfarbig*: VBasVes I 38sq.; II 39 etc. VBasVil 28,38; 29,3,23.

μυριόβλαστος *mit unzähligen Schößlingen, unermesslich sprießend*: στάχυς JoGeoPant 149. κλάδος ProdGed XXXIX 170. χάρις LamprosStich 53,27.— L.

μυριόβλητος *unzählige Male werfend*: σφενδόνη NBasOr 59,3.

μυριόβλυτος *unermesslich sprudelnd*: φλέψ MarkKod 43 nr.79,6; φλέβες 160 nr.271,7.

μυριόβολος ? *σκάφη* Theoph 377,27 f.l. pro μυριαγωγός.— Tgl, (KumN).

μυριόβρυτος *unermesslich sprudelnd*: πολυπάθεια ThStudCatM 119 (p.887).

μυριόγλυκος *unendlich süß*: ἄνθη Alchim 388,21.

μυριόγλωττος *von unzähligen Zungen (Sprachen)*: λόγοι PselPoem 78,2.— L -σσος.

μυριογλόχιν *mit unzähligen Spitzen*: λόγχη GregAntRede 379,3.

μυριόγραφος *unzählige Male geschrieben*: βίβλα JoGeoHym 73,29.

μυριόγωνος *mit unzähligen Ecken*: σχήματα MiChon II 381,193.

μυριοδαπής *unendlich vielfältig*: λέξις Viteau 31f.

μυριόδοξος *unzählige Meinungen vertretend*: παράδοσις ThStudEp 489,61.— (LS, Stam).

μυριοενάρετος *mit unzähligen Tugenden*: ThStudCatM 75 (p.212 MCL).

μυριοεπινοήτως *auf jede erdenkliche Weise*: VBasVes II 110 = VBasVil 100,6.

μυριοετεροδιδασκαλέω *unzählige falsche Lehren verbreiten*: DossLyon 393,4.

μυριόζωος *mit unzähligen Tieren*: ἀγέλαι AstSoph 72,6.

μυριοηρέμενος (< *μυριοαίρω) *unendlich erhaben*: τῷ δὲ τῶν ὄλων ἐν σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ -μένω LascEp 4,13.

μυριόκακος *unendlich schlecht*: τρόπους μυροκάκους (sic male ed.) PoemAstr I 324.— Vgl. μυριοκακότυχος Kr.

μυριοκάρηνος *mit unzähligen Köpfen*: ὕδρα JoStaur 370,4.

μυριόκαρπος *mit unzähligen Früchten*: ἄνθη Alchim 388,21.— LS.

μυριοκέντης, ὄ (an recte -κεντηνάριον ?) *10.000 Zentner ? προϊέμεθα ... ὀβολὸν καὶ ἀντέσομεν μυριοκέντην* ThStudCatM 11 (p.74) = μυριάκις 23 (p.65 MCL).

μυριόκεντρος *mit unzähligen Stacheln*: JoGaz II 17. ManasL 3200. MelGal 273,22; 308,62.

μυριοκέφαλος *mit unzähligen Köpfen*: ὕδρα ManasL 5512.— L; Μυριοκέφαλον PB, TLG.

μυριοκίνδυνος *mit unzähligen Gefahren verbunden*: MarkAnek E 16,21.

μυριόκλωνος *weitverzweigt, unendlich vielfältig*: παλμῶδες ἄλλο -ον γένος PselPoem 9,407.

μυριοκλύδων *mit unzähligen Wellen*: κλύδων ManasL 3686 f.l. pro -ζύμων.

μυριόκοκκος *mit unzähligen Samenkörnern*: στάχυς Prosuch 1,185. id. HexEpit 229,18.

μυριόκρουσος *mit unzähligen Quellen (Strömen)*: βρύσις MarkKod 126 nr.109,2; πηγὴ 127 nr.111,4. νάματα NBasOr 42,3. βρύσις MiSphran 320,6..

μυριόκυκλος *mit unzähligen Kreisen*: ὁδὸς ἄστρον JoGaz I 192.

μυριοκύμων *mit unzähligen Wellen, unendlich wogend*: κλύδων ManasL 3686. σύρροισι ManasRede 288. θάλασσα HolobOr I 13,28.

μυριόλβος *unermesslich reich*: MarkKod 43 nr. 79,12. EustOp 135,64. GregAntEpit 158,10. PoesSal 162,109.— TLG.

μυριόλβως *sehr reich*: LampPal I 236,11 (Io. Doceian.).

μυριόλεκτος *zahllos versammelt, nach Zehntausenden zählend*: στρατιά NPatLet 17,61. πληθὺς MR IV 30; id. VI 479. πλήθος PhilMon 36. πλήθη NicBry 297,15.— (LS), TLG, Athena 54 (1950) 214.

μυριολεξία, ἡ *unzählige Male gebrauchter (allbekannter) Ausdruck*: Walz VI 588,5 (Pleth., pl.).— Vgl. μυριόλεκτος LS.

μυριόλαδος *mit unzähligen Schiffen*: στόλος ProdPoesies 23,71.

μυριόλογος *unendlich vielfältig*: πῦρ VBasVes II 110 (= VBasVil 100,5). id.112.

μυριομαθέστατος *hochgebildet*: Λέων ManasL 5196.

μυριομερής *aus unzähligen Teilen bestehend*: γραφαί MiChonLog 15 (p.30,11).

μυριόμετρος *zehntausend zählend, unermesslich*: ἀγέλαι AttalP 113,11.— L; KumN -ον.

μυριόμικτος *unendlich gemischt*: πλήθη VJoseph 972C. χροιά VBasVil 32,29.

μυριομίκτως *unendlich gemischt*: VBasVes I 43.

μυριόμματος *unzählige Augen habend*: JoGeoHym 69. JoGeo 307,24. ChristMityl 63,17. JoChortSyn 202 nr. 101,2. CheirMet IV 4, p.27.— L.

μυρίον, τό *Duftstoff*: μυρία ὀσφραίνεσθαι Hieroph II 301. ξηρὰ μυρία 305.

μυριόναυς *unzählige Schiffe umfassend*: στόλος ProdRhod 5,224. id. MiChon I 226,2. λυμὴν ManasHod IV 24.— LS.

μυριόνεκρος *mit unzähligen Toten*: τάφος ManasL 3958.— LS, Stam.

μυριονίκης *unzählige Male siegreich*: ἀναξ ProdGed XLII 32. Ἄρηός τε πάς κάτωτα μ. NoctPetrop 190,69 (Euth. Torn.).

μυριονικηφόρος *unzählige Siege bringend*: ProdGed XV 82. ManasL 2128.2510. ChronMur 1216A.

μυριόνικος *mit unzähligen Siegen, vielfach siegreich*: MR IV 370. Glykas 494,2. ManasL 3138. Ephr 3730.4087. InscrApam 61,7 (a.1209).

μυριόνους *von unendlichem Verstand*: Naukrat 1828A.

μυριονταδικός *zehntausendfach*: Tannery 90,10; 102,24 etc. (Nic. Rhabdas).— TLG.

μυριονταετῶς *für zehntausend Jahre*: ThStudCatM 45 (p.326).

μυριοντακισμυριαδικός *(von) 10.000 mal 10.000*: μυριάδες PlanCalc 29,13; ἀριθμὸς 31,4.— Vgl. μυριοντάκις LS, L, TLG; μυριαντάκις PHI.

μυριοντάς, ἡ (= μυριάς) *(Zahl von) zehntausend*: GeomFisc 106,4.6. *unendliche Zahl, Unzahl*: -άδες βίβλων LChoerChil 517.— Vgl. -αδικός LS.

μυριοντήρης, ἡ (sc. ναῦς) *mit unzähligen Ruderern*: GAKrop II 15,8.

μυριόξιφος *mit unzähligen Schwertern*: μάχη TheodosDiac 6.388.

μυριοπαθής *unendlich leidend*: Walz VI 93,1 (Jo. Sicel.). VRom 143.— L.

μυριόπατρις *der unzählige Heimaten hat:* ποιητής EustII IV 448,8.

μυριόπηγος *unzählige Ellen lang:* Leont., PG 86/1,1409B.

μυριοπλασίον *unendlich viel größer (als):* SymSerm 32. MirDem 147,22. HalkChrys III 28 p.159. VPhilar 708. τῆς γῆς SethAn 52,8.— LS, TLG, Tgl, Kr.

μυριόπλαστος *unermesslich (geschaffen) ?* -άστους ... βασιλείας Nestor 355 v.l. pro -πλούτους. -άστου κλάδου ProdGed XXXIX 170 v.l. pro -βλάστου. GKypEp 128 (ep. 137) ?

μυριόπλεκτος *vielfach geflochten:* οὐρά Melit 442.— S. -πλοκος.

μυριοπλήθεια, ἡ *unendliche Menge:* EustOp 346,85. LascEp App. III 31,40 (Blem.).

μυριόπληκτος *vielfach geschlagen:* στράτευμα NBasOr 109,18.

μυριόπλοκος *vielfach geflochten:* ὄραθὸν -κον πολυθεΐας ThStudPG 488A. στέφος LamprosStich 54,7.— S. -πλεκτος.

μυριόπλος *mit unzähligen Waffen:* -οι τῶν ἐναντίων ἐλεπόλεις GregDiak 775 = JoanMnem 64. τῶν δαμώνων δύναμις MR II 596.— KumN.

μυριόπλουτος *unermesslich reich:* βασιλεία Nestor 355.— Kr, KumN.

μυριοπόθητος *unzählige Male erschnt:* TheophylOp 235,8. ὄνομα NBasOr 14,34.— KumN.

μυριοπόδος (μυρία + ὀπή) *mit unzähligen Öffnungen:* σευῶς JoStaur 353,21; id. 337,20 (falso -πόνον).— Vgl. δίοπος LS.

μυριόπους, ὁ *Tausendfüßler:* Hippiatr II 256,20.— LS, AndrArch, RBLG.

μυριοπραγότερον ? *mehr als zehntausendfach tätig:* Suda μ 1439.— Vgl. ἀπραγότερος und εὐπραγότερος TLG, LS, LBG.

μυριοπρεπής *unendlich passend, ganz ausgezeichnet:* στέφανος VBasVil 59,30.

μυριοπρόσωπος *mit unzähligen Gesichtern:* εἶδος JoMon 106D = Suvorov I 413.

μυριοπτερος *mit unzähligen Flügeln:* ἀκρίς ManasL 3705.— Vgl. μυριοπτέρυγος Dem.

μυριοπτωτος *unzählige Male rückfällig:* ThStudCatM 34 (p.95 MCL).

μυριορράφος *unzählige Male geflickt:* -άφον ... χιτώνα τῶν ἁμαρτημάτων Augustinianum 18 (1978) 356,145.

μυριόσαλος *unendlich (heftig) erschütternd:* κλύδων Leont IV 243.

μυριοστεφηφόρος *mit unzähligen Siegeskränzen:* MillRec II 178B: poeta scholiastes ad NChonHi 31,16.

μυριοστεφος *vielfach gekrönt:* κεφαλή DelLeg 167,10.

μυριοστημόριον, τό *der 10.000ste Teil, ein unendlicher Teil:* TheophylEp 48,14.— LS, Stam.

μυριοστί *zehntausendmal:* Miller: cod. Par. 1193,86v (Theod. Lascar., De sapientia).— KumN.

μυριοστία, ἡ *Unzahl:* EustMacrAen IV 5,10.

μυριοστοεπτακισχλιοστοπεντακοσιοστο-τεσσαρακοστόπεμπα, τά *Siebzehntausendfünfhundertfünfundvierzigstel:* Tannery 166,19.

μυριόστολος *aus unzähligen Schiffen bestehend:* στόλος NBasProg 50,41 cod. id. ManasL 1229.2863.3844. id. ManasKurtz II 93,163.

μυριοστομος *mit unzähligen Schneiden:* Ξίφος PisdHexG 1220. δόρυ ProdRhod 4,469. φάσγανον GregAntRede 379,4. von (mit) unzähligen Mündern (Mäulern): σφαγή TheodGrapt 149. δράκων MargVat 210 IX 2. πηγή JoStaur 337,20.— Stam.

μυριοστοτετρακισχλιοστοεξακοσιοστοτεσσαρακοστόπρωτος *der 14.641.:* ScholDioph 699,660.663.

μυριοστράτευτος *von unzähligen Soldaten:* Ἑλλήνων στίφος PoetOtr G 1,13.

μυριοστροφος *mit unzähligen Windungen (Wendungen):* καμπαί -οι PselTheol I 16,31. τὸ -ον τοῦ βίου EustOp 216,86.— KumN.

μυριοστός, ἡ *Zahl (Gruppe) von zehntausend, Zehntausendschaft:* Pollux I 127. TzetzHist I 919; II 568 etc. TzetzMetrPind 66,14. Kinnam 79,15. μυριοστίδας (sic male pro μυριοστούδας) EirenCart 187.— LS, TLG, Tgl.

μυριοστώς *unzählige Male:* γράφειν ThStudEp 380,32.— LS -ός.

μυριοσύλλεκτος *Zehntausende umfassend:* τῆς βαρβαρικής ἐκείνης καὶ -ου παμπληθοῦς παρατάξεως JoStaur 347,25.

μυριοσφάλτος *mit zahllosen Fehlern:* ψαλμός Apollin. Metaphr. Psalm. p. XXXII (Ludwich).

μυριοσχιδής *vielfach gespalten:* EustOp 225,96. -σχεδῆ κτίσματα NeophSyng IV 502,16.— Vgl. πολυσχεδής/-ιδής L.

μυριοτάλαντος *(im Wert) von zehntausend Talenten:* ῥόγαι AttalP 187,21; δαψίλεια 202,26. ὀφελή VMelet A 59. λίθος JoStaur 358,34. θησαυροί Ducas 139,9.— KumN.

μυριοτάλας *unendlich unglücklich:* -λαυνα ψυχῆ PassBasil L,F c.2.

μυριοτεχνος *unendlich kunstfertig:* PselMB V 70,3.

μυριότοκος *zehntausendfachen (unermesslichen) Zins bringend:* ἀνταπόδοσις EustOp 148,25. -τόκος *vielfachen Regen hervorbringend:* νεφέλη GregAntLet I 21.

μυριοτροπαιούχος *vielfachen Sieg besitzend*: MarkKod 46 nr. 84,8. ProdGed XV 82 v.l. (cf. ind. verb.).

μυριότροπος *auf unzählige Arten, in zahllosen Formen*: GrNyssOp III 2,57,15. VBasVil 142,2; 344,21. MarkKod 128 nr.111,17. EustMin 186,38; 198,15.— L, Stam.

μυριοτρόπως *auf unzählige Arten*: PhotBib 206b35. VBasVil 345,13. TheophylEp 96,122. SymbGard 113,8.— L, TLG, Tgl, KumN, Stam.

μυριότροπος *mit zahllosen Wunden*: AnHier IV 307,2.

μυριοϋπόστατος *mit unzähligen Hypostasen* (von Gott): Palam II 245,19 (= PalamKeph 109,6 p.206); IV 371,27.28.

μυριοφαής *unermesslich leuchtend*: ἀκτίνες VBasVes II 67 = VBasVil 74,29. στολαί VBasVil 75,2. στολαί ἐκ μυριοφανῶν (?) εὐχροίας πεποικιλμένα VBasVes II 73.

μυριοφραμακῶνα *unzählige Male vergiften*: τινά ChronMur 1248A.

μυριόφθαλμος *mit unzähligen Augen*: GregAntRede 378,21. Philes I 262,1.— LS (Eust.), TLG.

μυριόφθογγος *von (mit) unzähligen Tönen*: -οις δόναξιν VAndR 1703 app.

μυριόφθόνητος *unzählige Male beneidet*: θρόνος TheophylOp 147,17. πορφύρα NBasOr 31,9.

μυριοφονεύτρια, ἡ *unzählige Male Tötende*: Πτολεμαῖς ManasHod IV 151.

μυριόφορος *unendliche Last tragend*: ὀλκᾶς Himer. or. 48, p.200 (Colonna). ναῦς GrNyssOp IX 196,4. id. ManasL 4810.— LS.

μυριόφρικτος *unendlich schrecklich*: πρηστῆρες VBasVil 100,5. id. VBasVes II 110; πῦρ 112.

μυριοφυής *von vielfältiger Natur*: PhotEp 284,2216.

μυριόφυλος *mit unzähligen Stämmen*: φῦλον NBasOr 32,12.— LS, RBLG.

μυριόφυτος *mit unzähligen Pflanzen*: ἀγρός HesychHom XVI 27,3. παράδεισος JoEugProth 324,33.— (Μυριόφυτον TLG, PLP, Kleis).

μυριόφωτος *mit unzähligen Lichtern*: λαμπάδουχία PsChrysPasch 3 = PsChrysHom 94,6.— KumN.

μυριοχαρίτωτος *von unendlicher Anmut*: KalAngThom 12.— Vgl. -χαριτωμένος Somav.

μυριόχαρος *unendlich erfreuend, freudenreich*: Μαρία MR V 179 = EustrTheotok 46.

μυριόχειρ *mit unzähligen Händen*: MarkKod 27 nr.57,42. EustMin 52,48. EustOp 211,73. ManasKurtz II 93,166. GregAntRede 378,21.— TLG.

μυριόχρεως *hochverschuldet*: PhilMon 24.

μυριόχρους *vielfarbig*: ἄνθη ManasL 134. id. PlanOvP 10,259. ἐνδύματα PlanOvP 11,589.

μυριόχρωμος *in unzähligen Farben*: φυλαί JoApokBees 67,43.— KumN, Stam.

μυριόχρωτος *vielfarbig*: στέμματα RystMat 179,24.

μυριπνοέω *mit Salböl durchduften, mit Wohlgeruch erfüllen*: τὴν εὐσέβειαν PhotHom 85, τὴν πίστιν ib. 119. τοὺς ὄντας ἐκεῖθεν HalkChrys 460. πόλιν LascOp 3,42. (intr.) (*nach Salböl*) *duften*: ζωή -οοῦσα ἀρετῶν εὐκοσμίας BlemCarm 120,40. μυριπνέοντας (an recte -πνοέοντας ?) VTheodThess 67,25.— Vgl. μυρίπνοος LS, L, TLG.

μυρίς, ἡ *Süßholde, Myrrhis odorata*: Hippiatr II 142,21.— LS.

μυριστής, ὁ *Salber*: AnHier II 104,14.

μυριστικός *duftend*: TzetzAr I 258,703b. JoStaur 352,2. LascOp 8,206. LascPed 347. (subst.) -ά *Duftstoffe*: DeCer I 586,3; 592,16.— LS, Kr, (PLP), Somav, Dem, Stam, Hoven 227.

μυριφαής *als duftendes Öl erscheinend* (von Maria): JoGeoHym 78,13.

μυρίζη, ἡ *Tamariske*: DelAn II 388,28. μοίριχες, εἰς οὓς Ἰούδας ἀπήγατο EriphHag 70,22 (v.l. μυριχάια) ?.— Kr (s.v. μυρίζη, μυριχέα), KukGram 26.35.49.

μυριχία, ἡ *Tamariske* ? = βράθυ DelAn II 282,8; = ἐρίκη DelAn II 333,21.— KukLao II 298, KukGram 50.

μυρίζιον, τό *Tamariske*: Uran 158,88.

μυριχός, ὁ *Tamariske* ? μοιρ. HeinGesp 71,4.

μυριόβολος *zehntausend Obolen wert*: LudwAnek 186,29.

μυριωνμία, ἡ *Unzahl von Namen (Bezeichnungen)*: WengAss 412,17 (Jo. Geom.).

μυρμηγγία, ἡ *Warze*: MercVat 293,230v.— LS -ηρία.

μυρμηδόν *wie Ameisen*: VBasVes I 36; II 56.90. VBasVil 68,17. μυρμηδόν καὶ ἀκριδόν διὰ τοῦ ι LudwAnek 19,10.— S. μυρμηκηδόν.

μυρμηκάνθρωπος, ὁ „*Ameisenmensch*“ (Mensch, klein wie eine Ameise): EustOp 194,49. NChonOr 112,3.— LS, TLG, Tgl, PB.

μύρμηκας, ὁ (< μύρμηξ) *Ameise*: BoissAn IV 393,525.— Vgl. μυρμήκα, ἡ LexPont.

μυρμηκηδόν *wie Ameisen*: VBasVil 27,33; 88,6.— KumN; s. μυρμηδόν.

μυρμηκίας, ὁ *von Ameisen ausgegraben*: χρυσός TzetzEp 123,18. id. TzetzHist XII inscr. hist. 404.325.— LS.

μυρμηκισμός, ὁ *Warzenbildung*: πρὸς ἦλους καὶ -οὓς Ps.-Galen XIV 501. -ῶν συστάσεις καὶ ἀνατάσεις ActaCypr 223A c.2.— Vgl. -κίαισις LS.

μυρμηκιάω *einer Ameise gleichen*: -ᾶς δὲ καίπερ ὡς λέων βρύχων Philes II 351,49.— (LS, L, Tgl, Stam).

μυρμηκίδιον, τό *kleine Ameise*: ProchKyd-Aug 24,31.— KumN.

μυρμηκίον, τό eine Giftspinne: EutekNik 42,1. Aët XIII 277,21; 278,8. Kyran I 21,32; 22,8. TheophNonn 270 (II p.318). μυρμηκίαν *Ameise*: VGeorgChoz 110,14,18.— LS -(ε)ιον, TLG, L, LexPont, RBLG, (PB).

μυρμηκίτης, ὁ ein Edelstein: λίθος μ. MelitS 1171.— LS -τις.

μυρμηκοδιφάω *wie eine Ameise aufsuchen*: κόπους BalsamEpigr 187 XXI 6.

μυρμηκοειδῶς *wie eine Ameise*: EustOp 194,53. NikMesAp XLII 2 (de pulsu).— LS -ής, myrmecoid OED; s. μύρμηξ.

μυρμηκομοχθέω *sich wie eine Ameise abmühen*: BalsamEpigr 188 XXI 10.

μυρμηκοτραφής *Ameisen nährend*: ἐργασία BalsamEpigr 187 XXI 2.

μυρμηκοτροφάω *wie eine Ameise genießen*: τοὺς θερινούς καμάτους BalsamEpigr 188 XXI 11.

μυρμηκοφυής *vom Wuchs einer Ameise*: δέμας BalsamEpigr 187 XXI 1.

μυρμηκώδης *einer Ameise ähnlich*: Suda σ 256. TzetzAr III 1133,82.— LS, TLG.

μύρμηξ, ὁ Bezeichnung für einen (schwachen und schnellen) Puls: Pselpoem 9,406.— (LS, L, Stam); vgl. μυρμηκίζω LS.

μυρμηκίδον s. **μυρμηκίδον**

Μυρμηκονικός *der Myrmidonen*: νῆες EustII II 830,2.

μυρμοτέτιξ, ὁ *Ameise und Zikade*: TzetzHist XI 128.

μυροβάλανον, τό *Emblia officinalis*: PsGalen XIV 760. Hippiatr II 197,15. DelAn II 291,5; 309,1 etc. DelLex 80,17; 89,18. BoissAn II 401. μυροβάλασμον Aët IX 306,7.— Vgl. LS, Tgl, DurlDict, RBLGSup, Stam, Langkavel 29,14 -ος; TLL -num.

μυροβλυσία, ἡ *Ausströmen von duftendem Öl, Verbreiten von Duft*: Philes II 304 tit.

μυρόβλυσις, ἡ *Ausströmen von duftendem Öl, Verbreiten von Duft*: ἡ μ. ἐκ τάφου τοῦ σοῦ EustrHag 70.

μυροβλυτέω *duftendes Öl (Duft) verströmen*: MarkKod 43 nr.79,2. GSKylKan 480,34. EustMin 3,4; 56,55; 219,56.— Tgl, TLG.

μυροβλύτης *duftendes Öl (Duft) verströmend*: JoCam 5,66. MR I 517. FontMin VI 152,180,185. AIV 24,30 (a.1020). MarkKod 152 nr. 249,3; 165 nr. 279,3. NikonMetS 26 tit. ProdEpig 368 tit. (fem.) -τις VTheodThess 1,2; 50,2 etc. id. AkTheodThess

75 tit. AASS Apr. I, XLVII A.— Tgl, TLG, Kr, LKN.

μυρόβλυτος *duftendes Öl (Duft) verströmend*: SynaxCpl 165,57. EustMin 199,57. EustOp 166,13,26. RhalPot I 138 (Phot. Nomoc.). -βλητον πηγὴν IsGlabDem 22,23.— L (?), KumN (-ητος).

μυροβρύτης *duftendes Öl (Duft) verströmend*: SynaxChrist 65. SymLeit I 208,6. TurBrit 91 (a.1325/6).— Kr, MillRec II 571B.

μυρόβρυτος *duftendes Öl (Duft) verströmend*: σορός AnHier IV 238 tit.; 239,19; μυροθήκη 242,2. μυρόμβρυτος (sic) BartJun 18.

μυροδέγμων *Salböl enthaltend*: σκεύη Germ II 307,9.

μυροδόκη, ἡ *Behälter für Salböl*: τὰ τῆς ἁσματικῆς -ης ἀρώματα GregAntRede 376,14.— S. -δόχη.

μυροδοτέω (*wie*) *duftendes Öl spenden*: VThSyk A I 108 (p.295). MethTheoph 14,4. ἡμῖν δὲ τὸν ἁγιασμόν ... -οῦσα τοῦ σώματος AndCret 1104B. *mit Öl durchduften*: τὼν ἄθλων τὰ σκάμματα PitAn I 606 III α'. τοὺς ἀναμέλλοντας AHG XI 344,189.— L, Kr.

μυροδότης, ὁ *der das Salböl gibt* (ein kirchlicher Beamter): Goar 230. RhalPot V 538.— DarRech 230f.

μυροδότις, ἡ *die Salböl gibt*: TheophNicserm 170,14.

μυροδοτος *duftendes Öl spendend*: βλύσεις AHG IV 131,51.

μυροδόχη, ἡ *Behälter für Salböl*: μῦρον τῆς οὐρανίου -χης GregAntKam 318.— KumN; s. -δόχη.

μυροδόχος *Salböl (Duft) enthaltend*: ἀγγεῖον Zigab II 645D. δοχεῖον τοῦ πνεύματος GregAss 28. λάραξ JoStaur 350,20; ἀγγεῖον 352,19 etc. VTheodThess 69,35.— L, TLG.

μυρόκακος s. **μυριόκακος**

μυροκομίστρια, ἡ *Trägerin des Salböls*: Philag II 641B.

μυρόκρουνος *von duftendem Öl (von Duft) strömend*: ποταμός JoStaur 374,2.

μυρολογέω s. **μοιρολογέω**

μυρόλωτος, ὁ *duftender Lotus*: ScholOd II 413,26.— LS (Phot., Suda), Tgl, TLG.

μυρομβροχυσία, ἡ *duftender Regenguß*: ProdGed XX 52.

μυρόμβρυτος s. **μυρόβρυτος**

μυρομήλινον, τό *Quittenöl*: Metrod 62.— LS.

μυροπισσόκηρος, ὁ *Salbe aus duftendem Öl, Pech und Wachs*: Galen XIV 424. DelAn II 375,27.— LS; -κηρι Duc.

μυρόπνευστος *Duft ausströmend*: ἑϊθρα EuchBarb 130,2 m.— L.

μυροποιήσις, ἡ *Herstellung guten Geruchs, Geruchsbekämpfung, Reinigung*: ArmHex B 4,81. μηρ. Zepos II 209.

μυροπράτης, ὁ *Verkäufer von Salböl*: Rom 10 θ 3.

μυροπωλέομαι *Salböl verkaufen* (med.): AndCret 840B.— LS, TLG -έω.

μυροπωλείον, τό *Salbenhandlung*: JoChrysPG 61,313,35. Prodrum 1294B.— TLG, Tgl, Stam; LS -πώλιον.

μυροπώλος, ὁ *der mit duftendem Öl handelt, Verkäufer von Salböl*: -ῶλοι Doroth. Sidon. 359,9 (Pingree). -ῶλος Jo. Chrys., Les cohabitations suspectes 10,26 (p.80 Dumortier SC 1955). -ῶλους CodAstr V 1,212,12; id. VIII 4,211,17 cod. ψυχὴ -ῶλος AndCret 984C.— LS, TLG (auch -πῶλος); vgl. -πώλης LS, Stam.

μυρορρεϊθρος *von Salböl fließend*: ὀχέτιον JoStaur 372,38.

μυρορροῖας *Salböl verströmend*: Δημήτριος AIV 52,619 (a.1104). ποταμοί EustOp 172,46. Δημήτριος JoStaur 334,2,4; πηγαί 372,28. Δημήτριος IsGlabDem 45,8. id. HanStud 124, 155.

μυρορροῖω *Salböl verströmen*: Dmit I 63. AnBoll 72 (1954) 24,11. MarkKod 157 nr.266,4. HagEugR 180,177 v.l. (Io. Xiph.).— TLG.

μυρορροῖος *Salböl verströmend*: σορός HagEugR 180,177; 190,343; 198,498 (Io. Xiph.); id. 206,43 etc. (Lazarop.). id. NicThessDem 331,28; 333,3.

μυροσταγής *von duftendem Öl triefend*: σώματα AASS Nov III 778F. σκήνωμα PitAn I 584 δ' 4. τάφος AHG XI 168,265.— LS.

μυροφορεῖον, τό *Behälter für Salböl*: Pollux X 119.

μυροφορικὸς *Salböl tragend, das Tragen von Salböl betreffend*: ἄγγη -ά Pollux X 119 v.l. pro μυρηρά. γυναῖκας ... σχῆμα φορούσας ἱεροπρεπῆς καὶ -όν RystMat 15,27.

μυροχεύμων *Salböl ausströmend*: χάρις EustOp 181,24. λάραξ MiChonArs 285. id. DemChom 15,9. Βάρβαρος TurVat 101 (a.1301). Δημήτριος SymLeit I 15,2.— TLG.

μυρόχριστος *mit Öl gesalbt*: Miller: cod. Par. 2661,203v.— LS.

μυροχυσία, ἡ *Ausgießen von Salböl*: EustOp 171,67. JoStaur 352,1.

μυροψός, ὁ (= μυρεψός) *Bereiter von Salben (Duftstoffen)*: PNaqln I 9,2 etc. (s.VI).— L, LSSup, Kr.

μυρρίνιος *aus Myrtenholz*: βέργαι AnonObsid 50,6.

μυρρινοφόρος *Myrtenzweige tragend*: ScholArK I 3,2,185 (1364).

μυρρινάτος *mit Myrte gewürzt*: οἶνος *Myrtenwein*: Hippiatr I 194,14.— LS, TLG, RBLG.

μυρρινέλαιον, τό *Myrtenöl*: Galen XIV 417 etc. AlexTrall I 451. Hippiatr I 433,26. RufEphApp 592. SynesFeb 178.— LS, Tgl, TLG, Stam.

μυρρινεών, ὁ *Myrtenhain*: LXX Zach. 1,8 app.— L, TLG; LS, Soph -νών.

μυρρινήεις *reich an Myrten*: Τερέβινθος MiChonEp 9,29; 30,53.

μυρρίνιος *mit Myrte*: ἔλαιον *Myrtenöl*: Hippiatr II 189,21.— (KumN -ov); vgl. μυρρίνιος LS, TLG.

μυρρινίτης, ὁ *Euphorbia myrsinites, Walzenwolfsmilch*: Galen XII 143 etc. SylTact 111. ein Edelstein: MelitS 1172.— LS, TLG, RBLG, TLL.

μυρρινίτις (fem., = μυρρίνη) *mit Myrte*: σταφυλή Georon IV pr.— (PB).

μυρρινόκοκκον, τό *Myrtus communis, Myrtenbeere*: Seth 70,9. TzetzAr III 791,1. ScholArK III 1b,330a. BoissAn II 400. DelAn II 290,14; 328,7; 453,2; 454,6. RufEphApp 590.— Tgl, TLG; μερσ. Kr, Duc (s.v. μέρτη); μερσινόκοκκος ChatzKypr.

μυρρινόφυλλον, τό *Myrtenblatt*: PaulAeg I 340,3.

μυρρίς, ἡ *Myrrhis odorata, Myrrhenkerbel*: Oribas XI μ. 23. Hippiatr II 257 app.— μυρρίς LS.

μυρταΐτης, ὁ ein Hofamt: PsKod 139,31; 166,24. Mazaris 10,14; 26,3,28. μέγας AChil 117,4,64.150 (a.1328). id. PsKod 139,26; 166,12 etc.— TLG, ODB, PLP, Mor II s.v. μουρτάτοι.

μυρτάκανθον, τό ἄκαρον τὸ μ. DelAn II 419,28.— LS (-ος), myrtacantha (fem.) TLL.

μυρτέα, ἡ *Myrtenstrauch*: DelAn II 376,1.— Kr; μυρτία LS, μυρτία Dem.

μύρτη, ἡ *Myrte*: -ης χυλός Hippiatr II 209,13.— LS, TLG, LMA.

μυρτίκοκκον s. **μυρτόκοκκον**

μυρτίς, ἡ *Auswuchs am Stamm der Myrte* (= μυρτίδανον): PaulAeg II 244,15. eine Birnenart (= μυρτάς): ScholNicAl 354,3. Hesych μ 1924.— LS, (PB).

μυρτόκοκκον, τό *Frucht von Myrtus communis, Myrtenbeere*: Hippiatr I 396,5. DelAn II 454,6. μυρτίχ. 290,14. id. BoissAn II 400.— μουρτ. Duc.

μυρωδέω *mit Duft erfüllen*: γῆ τὸ αἶμά σου -δεῖ AHG IX 293,173. DelStyl 236,6 (pass.). (intr.) *duften*: AHG IV 581,117.

μυρωδία, ἡ *Duft von wohlriechendem Öl, Wohlgeruch*: MethTheoph 10,18. GNicSerm 163. CodAstr II 130,19. AHG IV 543,115; XI 137,183. AASS Nov IV 349B (Leon VI). Leo-

Hom 20D.— L, TLG, Tgl, Kr, LexPont, Lex-Tsak; Somav, Stam -ά.

μύρωμαν, τό *heilige Ölung*: CanVat 1841,146v (s.XIII/XIV).— LexPont; LS, Kr, Somav, Stam -α.

μυρώνω *salben*: PChartOt 7.— Kr, Somav, Stam; μυρώω LS.

μυρωτικός *mit duftendem Öl gesalbt*: σύντεκνος Mazaris 44,19.

μυσάζομαι *verabscheuen*: τὴν τροφὴν Ps-ChrysPG 56,584,25.— LS -άζω.

Μυσάναξ, ὁ *Herrscher der Myser (= Bulgaren)*: Ephr 9120.

μυσαρία, ἡ *Abscheulichkeit*: VTheol 194,16. CatNT VIII 326,7. ThStudEp 177,45. Proc-Myst 46,46.— LS.

μυσαρόγλωσσοσ *mit schändlicher (lästerlicher) Zunge*: AP VII 377,2 v.l. pro μυαρόγλωσσοσ.

μυσαροκοπρόνυμος *mit abscheulich dreckigem Namen*: Κωνσταντίνος ManasL 4250.

μυσαρόνουσ *von abscheulicher Gesinnung*: ThStudCatM 56 (p.398).

μυσαροπραττέω *Abscheuliches tun*: ThStud-CatM 112 (p.828).

μυσαρότης, ἡ *Unreinheit, Abscheulichkeit*: CodManCol 83,16; 85,9. VTarasE 55,3. PhotEp 2,29. SourcPaul 171,1. Thekaras ρβ.— L, Tgl, TLG.

Μυσαροηγέτης, ὁ *Herrscher der Myser (= Bulgaren)*: Ephr 2469.6412.6640.

Μυσάρχης, ὁ *Herrscher der Myser (= Bulgaren)*: Ephr 6299.— LSSup, TLG.

μυσάρχης, ὁ *Urheber der Schandtat*: Th-StudEp 421,12.— Vgl. μυσεράρχης L.

μυσαρχία, ἡ *schändliche Urheberschaft*: An-SinSerm III 1,22 v.l. pro μυσεραρχία.

μυσαρόνυμος *mit abscheulichem Namen*: ManasL 4313.

μυσαρώσ *abscheulich*: ThielKal 53,8; 73,12. -ρωάτως VStephJun 165,2; 178,14.— LS, L (s.v. μυσερώσ), TLG, KumN, Stam.

μυσάπτω *verabscheuen*: PhilMon 147. VLucia 94,186. EustII II 134,2; III 202,2.— LS -ομαι.

μυσεραρχία, ἡ *schändliche Urheberschaft*: τῶν Ἰακωβιτῶν AnSinSerm III 1,22.— Vgl. -χης L.

μυσερόν, τό *Maus*: μύες καὶ ποντιζοί DelAn II 328,18.— AmantMel 493; (LS, Kr -ός); vgl. μυσαρός Kr, Duc.

Μυσιάσ *von Mysien*: χώρα BergAlex 104,8 = Alex Γ II 17,12.

Μυσιάτης *von Mysien*: οἶνος Alex. Trall., Nachtr. 172 (Puschmann 1887).

μυσμός, ὁ *Stöhnen*: ἦτοι βοασμός πολὺς EriphHag 77,18.— Vgl. μύσμα Kr; μύζω LS, Kr.

Μυσοεμμακηδόνες, οἱ *mysische Makedonen*: TzetzHist XI 969.— Μυσομακεδόνες PB.

μυσοεργός, ὁ *Übeltäter*: HörPoes 9,8.— S. μυσουργία.

Μυσοκράτωρ, ὁ *Herrscher der Myser (= Bulgaren)*: δέσποτα -ωρ I. Dujčev, Bulgarsko sred-novekovie (Sofia 1972) 306,19 (s.XIII).— Mor II 209.

μυσουργία, ἡ *Greueltat*: LexByz 171-2 conl. pro μουσ.— S. μυσοεργός.

μύσσειμα, τό *Abscheulichkeit, Greuel*: θρησ-καεία -ματα VEuthSa 9,13.

μύσσω (= μύω) *die Augen schließen*: Theod-Gramm 73,2. NChonThes 140A.— L.

μυσταγωγεῖον, τό *Stätte der Einweihung*: AHG VII 248,10.

μυσταγωγήμα, τό *Einführung in die Mysterien*: PsChrysPG 59,609,24. ThStudEp 69,17. EustMak 62,3.— L, TLG, RBLG.

μυσταγωγήσιμος *für das Mysterium (der Kommunion)*: ἄστος PitAn I 611,8,4. id. Paul-Mon 100,75.

μυσταγωγητικός *einweihend*: ἰστορία -ή Cod. Berol. gr. 311,129r (C. de Boor, Verz. d. gr. Hss. d. königl. Bibl. zu Berlin II, 1897, p.171).

μυσταγω<γο>γράφος, ὁ *eingeweihter Autor*: τοῦ πνεύματος NPaph 292C.— Detor III.

μυστάκιον, τό *Schnurrbart*: μύσταξ, τὸ μ., ὃ καὶ ὑπορρίνιον λέγεται MoschopSched 140.— μουστάκι(ον) LS, Kr, Stam.

μυστάκων *schnurrbärtig*: AesP 81,4 (v.l. μουστ.).— RBLG, (PLP).

μυσταρχία, ἡ *mystische Kraft*: Pisid V 43. θεία AHG V 59,8. id. GermPG 304C. τῶν -χίων (finis versus) HeliodCarm III 67.— RBLGSup.

μυσταρχικός *mystisch*: τέχνη HeliodCarm I 59. ἐνδιαίτημα MR II 139. ἀπόλαυσις GermPG 305C.— LSSup, PB.

μυσταρχικῶσ *mystisch*: HeliodCarm I 55.

μύσταρχος, ὁ *Anführer der Eingeweihten*: Rom 64 ζ 1.— mystarchus Blaise II, DucLat; μυστάρχης LS.

μυστηπολέω *in die Geheimnisse einführen*: NikMesEp 24,10.

μυστηπόλος, ὁ *Eingeweihter*: Mansi XIII 265D,357D (a.787). AHG XII 96,107. MR III 371. LChoerChil 1067. ChristMityl 68,142.— L (μυστήπ.), TLG, StudLex 194; μυστιπ. LS, L; s. μυστοπ.

μυστήρ, ὁ (= μύστης ?) Suda μ 1484.

μυστηρεύομαι *Geheimnisse anvertrauen*: NChonPar 660,1.— Somav; vgl. ἐκμ. LKN.

μυστηριάζω (*ein*)*weihen*: EncAnt 414,78. ThAlanEnc 41. *zelebrieren*: IsSyr 301. KamArs 74. *heimlich ersinnen*: ἐπιβουλάς SymSerm 76. *heimlich mitteilen*: EustII II 726,16. (med.) -ομαι

heimlich agieren, verheimlichen: Sourc-Paul 171,34 (Phot.). EustOp 91,29.— LS, TLG, Tgl.

μυστηριακός *geheimnisvoll, mystisch*: Jo-DamPG 96,460 κγ'.— LS, LSSup, Kr, TLG, Tgl, Somav, Stam.

μυστηριακῶς *auf geheimnisvolle Weise*: Apoc. Enochi 107,3 (ed. Black 1970).

μυστηριασμός, ὁ *Einweihung*: CorpGloss. EustDam 536A. EustOp 230,49.— LS (Eust.), TLG.

μυστηριακῶς *auf geheimnisvolle Weise*: DidymTrin II 178,6. PselTheol I 102,20. -ώτερον (adv.) DidymGen 223,24.

μυστηριοφύλαξ, ὁ *Hüter der Mysterien*: Th-StudEp 153,34.— L.

μυστηριῶς *auf mystische Art*: GregMagn 226C. ThStudEp 178,39.— L.

μυστηριώτις *geheime*: βουλαί TzetzHist IX 130. βουλή TzetzEp 31,16.— LS, TLG, (PB).

μυστικοπορνεία, ἡ *heimliche Hurerei, Geheimprostitution*: -εας ἐργάξασθαι CodAstr IX 1,141,22.

μυστικός *geheim, vertraulich*: διαθήκη Bas B 2364,11. (subst.) ὁ μ. *Geheimsekretär* (des Kaisers): OikList 249,31; 271,15. DeAdmImp 51,31. TheophCont 860,2. DecrIsAng 151,163; 153,172.— LS, L, Tgl, TLG, Soph, LexPsel, Kr, RBLG+Sup, ODB, PLP, Somav, Stam.

μυστικοτρόπως *auf geheimnisvolle Weise*: KerkyrAnek 36 V.176. Philes I 71 n.2: Greg. Naz., cod. Par. 1277,228r.

μυστικώδης *mystisch*: λόγος EtymGud 450, 12.

μυστογραφία, ἡ *„mystische Schrift“*, *Psalter*: τοῦ θεοπάτορος (= David) SergDid 71.

μυστογραφία, ἡ *die heilige Schrift*: Jacob-Mon 616C.

μυστογράφισσα, ἡ *Frau eines Geheimsekretärs*: LaurCorp II 148 (s.XI/XII).— MargTit 82.

μυστογράφος, ὁ *Geheimsekretär*: GregRec 302 (a.911/912). OikList 271,26. VIgnat 572D = 59,7 (Smithies). SBS 6 (1999) 127 (a. 1040-70). SealsDo III 86,27 (s.XI); IV 11,10 (s.X). *Vertrauter, Eingeweihter*: CarmChrist 65 II γ' 8. AHG II 219,2. TomadRom III ρπε'. μ. ἀπόστολος MethEuth 508. VTheophNic 72. NPaph 229C.— LS, Tgl, TLG, LexPsel, RBLG, PLP.

μυστοκαπηλία, ἡ *Gefolgschaft der Krämerseelen*: LascEp 73,16.

μυστολατρεία, ἡ *mystische Verehrung*: And-Cret 1153B.

μυστολεκτέω *das Geheimnis enthüllen, offenbaren*: JoGen 22,55. ThAlanEnc 138.

μυστολέκτης, ὁ *Verkünder des Mysteriums*: Rom 76 β' 3. ActaMarc 347 c.2. AHG III 543,109; IV 69,272 etc. NPaphIn 173,29. NPaph 253A. KalHym IX 21,1. *Geheimsekretär*: LaurCorp II 151 (s.XI). 152 (s.X/XI) etc. SealsDo III 99,10 (s.XI); IV 56,4.11 (s.XI). Zacos II 385.713 etc.— Car, Kr, TLG, Pezop-Anal 120f., Dem.

μυστολόγος, ὁ *Geheimsekretär*: Cusa 401 (a.1105).

μυστοπόλος, ὁ *Eingeweihter*: AHG III 543,123 v.l.; V 326,15. MR II 330. EustII II 141,5. AkindIamb 854A. DosAnon 570.— L, TLG; s. μυστη.

μύστρα, ἡ *Maurerkelle*: NeophSyng I Π 14,1. CramOx II 18,18; 108,4 (Theognosti Can.).— Vgl. μύστρον LSSup.

μυστρίον, τό *Maurerkelle*: ScholHes Scut. 366 (p.649). Aiv 97,48 (a.1421).— LS, LSSup, DiethLese I 173, OrITraul, Stam.

μυστρομαχαίριν, τό *„Löffel und Messer“* (für „Leben und Tod“): Sznol 333 (cf. Prov. 18, 21).

μύστρω, ὁ *Eingeweihter*: σοφίας GennSchol IV 377,1.— Vgl. μύστης LS, LSSup, L.

μυτάς, ὁ *Langnase*: ἐρμηγεύει ... τὸ Νάσων τὸν μακρόρρινα ἢ τὸν δημολεκτούμενον -ᾶν Boeth 203,23.

μυτέα, ἡ *Schnabelhieb*: Falk 83,16 (cod. μυτέα).— Kr.

μυτζόζοκ(κ)ον, τό eine Pflanze (Bestandteil des μύρον): AkolMyr 398.

μύτη, ἡ *Nase*: ABatop 7,13 (a.1059). Psel-Poem 61,19. KamAst 815 etc. Hippiatr II 288,1. BlemMed 68,10.11. CodAstr VIII 3,39. ScholArK III 1b,117,620b; 4b,92,314a; 191,703a. *Schnabel*: ScriptOr 305,8. (vasis) Alchim 445,20. (calcei) LeoFact I 119,1444. *Vorsprung*: BlemMed 66,15.— TLG, Kr + XIV 405, Polikarpov 416 (μῆτι), Stam, Andr, LKN; μῆτη Duc, Somav.

μυτίον, τό *Nase, Schnauze*: Ideler II 265,6; 278,3. μυττία ποιεῖν *lange Nasen machen*: ScriptMax 21,106.

μύτις, ἡ *Nase, Schnauze*: ScholNicAl 441,6. ErmAnecd 265. CodAstr V 1,167,19 (μῖτυς). -ν DrexlNik 198. id. ScholOpp Hal. I 182. μύτεος NeophSyng II 271,61.— LS, LSSup, Soph, Tgl, TLG.

μύτισμα, τό *Nase, Vorsprung*: τοῦ μακροῦ βουνιτζίου EngPatm 50,281 (a.1073).

μύτρον, τό (= μύρτον) *Myrtenbeere*: AlexTrall II 197,22; 429,14.

μυτίον s. **μυτίον**

μυχηβόρος *heimlich fressend*: ScholNicTher 446b.

μυχικός *verborgen* ? *MunCopt* 146,54.— Vgl. *μύχιος* LS.

μυχώδης *mit verborgenen Winkeln*: *latebrosus CorpGloss*.— LS, TLG.

μυξία, ἡ *Mauseloch*: *JoGeo* 278,25. *Psel-Min* II 158,19. *ProdKat* 7,14.— LS, L, TLG, *LexPsel*.

μυοπία, ἡ *Kurzichtigkeit*: *PhotAmph* 322,56. *PaulNik* 32,12.— LS, TLG, *Stam*.

μυοπιάζω *kurzsichtig sein*: *Suda* ε 1065.— LS, L, *Stam* -πάζω.

μυώτις, ἡ eine Pflanze: *AëtOI* I 326,5; II 333,25. *μυωτίς PaulAeg* I 383,27.— TLG; vgl. *μυσοστίς* LS.

μύωτον, τό eine Pflanze: *DelAn* II 329,5.— Vgl. *μυόσωτον* LS.

μύωψ, ὁ *Zeigefinger*: ὁ δεῦτερος (δάκτυλος) *Sang* 43.— (LS, *Tgl*, *Tougaard*: kleiner Finger).

μωαγαρίται, οἱ (< arab. muhāğir, pl. muhāğirūn) kämpfende Schiffsbesatzung, bestehend aus arabischen Siedlern: *PAphr* 1335,5 (a.709); 1349,15 (a.710). *CPR* XXII 22,2 (a.774-6); 42,5 (s.VIII); 43,4 (a.715/6)

μωάω ? *Suda* μ 1314.

μωδιάω (< αἰμωδ.) *stumpf (gefühllos) werden*: οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐμωδίασαν *GMon* 219,24 (= ἤμωδίασαν *LXX Jerem.* 38,29). *μωδιάσουσιν*, *ομωδ.*, *ομωδ.* *Jerem.* 38,30 *vv.ll.* ed. *Ziegler*. ὁμωδίασας *Viteau* 19.37.63 *cap.21.*— TLG; *μουδιῶ Kr*; *μωδῶ LexPont*; s. *μουδιάζω*.

μῶδιξ, ἡ (= σμῶδιξ) *Strieme*: ἡ ὕφαμος πληγὴ *PsHerod* 266.— LS, TLG.

μωκάω (*ver*)*spotten*: *Suda* μ 1321. *VAndR* 2666 *v.l.*— *Tgl*; LS *μωκάομαι*.

μωκεία s. **μωκία**

μωκέομαι *sich lustig machen*: *PselMB* V 520.

μωκερίτης, ὁ *Reisender* ? τοὺς μωκερίτας *KypTyp* 46,20 (= τοὺς στρατοκόπους 6,5; 46, 18).

μωκεύω *tadeln*: *LudwAnek* 69,30.— LS (*Ps.-Zon.*).

Μωκήσιος/-ισίος *des Mokios*: *κινωτέρνα SynaxCpl* 380,17; 384,42. *id.* *Glycas* 492,8. *id.* *Suda* κ 1648.— TLG, *JaninCpl* 29.205 *etc.*

μωκία, ἡ *Spott, Hohn*: *LudwAnek* 185,20; 213,11. *Sym* II 957C. *PselTheol* I 59,8. *Psel-Poem* 21,134. *EustMin* 234,91. *μωκεία Longib* 133,24. *id.* *NChonHi* 58,77; 507,49. *HolobOr* II 64,18.— LS, *Tgl*, TLG.

μωκίζω (*ver*)*spotten*: *EphrSyrP* VII 316. *VAndR* 2666 *v.l.* 3525 *et* 3528 *v.l.* *VNil* 47.— LS (*Suda*), TLG, *AndrArch*; s. *μ(ο)υκίζω*.

μωλάριον s. **μουλάριον**

μώλεον, τό *wilde Raute*: = ἄγριον πήγανον *DelLex* 79,22. *μώλειον DelAn* II 290,13; *μώλεον*

352,1. *μώλαιον BoissAn* II 400. *χάριμονον* τὸ *μώλεον DelAn* II 377,30.— Vgl. *μώλυ* LS.

μώλια, ἡ ? *ελμουκοκὼ* ἡ *μώλια DelLex* 73, 12.— (*μωλία LSSup*).

μῶλος, ὁ (lat. moles) *Mole, Hafendamm*: *JoAnt* II 149. *Procop Aed.* 4,10,7. *MirDem* 176,31. *μῶλος Bas A* 1394,7; 2459,9. *id.* *Psel-Poem* 8,1267.— *LSSup*, L, *Soph*, TLG, *PHI* (*Chr. inscr.*), *Tgl*, *Kr*, *Duc*, *Stam*, *LKN*, *Janin-Cpl*.

μῶλυζα, ἡ *Knoblauchknolle*: *Hesych* μ 251. *PselPoem* 6,454 (*v.l.* *μάλιζα*).— LS, TLG (*auch* *μάνυζα*), *RBLG*.

μωλωπάς, ἡ (< μῶλωψ) *Strieme*: *PoemMor* 525.

μωλώπησις, ἡ *Striemen, Schwiele*: ἡ τῶν *παθῶν* *θεία μ. σου StichBer* 136.— *Kum* -*πωσις*.

μωλωπισμός, ὁ *Striemen, Schwiele*: *ManasL* 1350.

μωμαίνω *tadeln*: *LudwAnek* 70,2.— LS.

μῶμαρ, τό *Tadel*: *Herod* I 391,6 *etc.* *Hesych* μ 2047. *CorpGloss*. *LudwAnek* 70,1.— LS, TLG, *Tgl*, *RBLG*.

μωμαστής, ὁ *Tadler*: *Suda* μ 1329.

μωμεντάριος s. **μομεντάριος**

μωμεπιρρίπτης, ὁ *der Tadel auf einen wirft*, *Tadler*: *TzetzBa* 757,31.

μωμέω *tadeln, verhöhn*: *μωμεῖν Schol-HesOp* 230,24. *μωμήσεις ACO* III 226,37 (a.536). *μωμῆκασιν PassPanc* 78,236. *μωμῆσαι PselMB* V 216. *μῶμει ScholHes* Th. 753 (*Moschop.*).— LS *μωμάομαι/-έομαι*.

μῶμησις, ἡ *Tadel*: *ThStudEp* 149,36. *TheophylEp* 98,39.— LS, TLG.

μωμητέος *zu tadeln*: *Prodrom* 1303A. *Ps-Herod* 164.— LS, *Tgl*, TLG.

μωμητῶς *auf tadelnswerte Weise*: *PachF* IV 393,11.— LS, TLG -ός.

μωμία, ἡ (arab. mūmiya) *Leichnam*: αἴμα τοῦ ἀνθρώπου τεθνεῶτος *LexByz* 132 (*Myreps.*).— *mumia (momia) DucLat*, *Blaise* II.

μῶμιον, τό (pers. mūm „Wachs“) ein Heilmittel: μ. μετὰ κρέατος διδόμενον *Aelian* II 580,9 = *μωμιά μ. κρ.* -*μένη Falk* 81.— *Tgl* (= *Duc*), *Kr*; vgl. *mummy OED*.

μωμόομαι (pass.) *getadelt werden*: *Halk-Chrys* III 30. *Achmet* 58,1 *v.l.*— *μωμάομαι* LS.

μωμούδην s. **μαμούδιν**

μῶνια, τά ? *Feigen*: τὰ σῦκα *LudwAnek* 70,2.

μωξία, ἡ ? *Schmutz*: ὄυπος τις *LudwAnek* 213,11.

Μωραϊτικός *von Morea*: *SchreinChron* I 242,5.2 (a.1320); *Μωραϊτ.* 346,9.7 (a.1446).

μῶρανοις, ἡ *Torheit*: *EustMin* 110,62.— LS, TLG.

μῶραψ, ὁ ? *Tadel*: ὁ ψόγος LudwAnek 185, 19.

μωρελήμων, ὁ *der sich der Törichten erbarmt*: LascTheol 105,177.

μωρικός *töricht*: ThStudEp 314,28.— L.

μωροαργολογία, ἡ *törichtes und unnützes Gerede*: MelGal 183,27.

μωρόγερος, ὁ *törichter Greis*: MethEuth 276.

μωρόκακος *töricht und böse*: ManasStich 62,324. CodAstr II 178,23.— LS.

μωρονήπιος *töricht und kindisch*: παιδάριον ManasL 3922. Miller: cod. Par. 2403, 174v.

μωρόνους *törichten Sinnes*: διχαστής PassIa 467,30.

μωροποιέω *zum Narren machen*: ἐαυτὸν ChristophHomil 1224A.— LS, L.

μωροποιῖα, ἡ *sich dumm Stellen, Handeln als Narr*: VBasVil 9,35; 79,3; 311,28,32. VAndR 1202 v.l. pro μωρία.— Vgl. -ποιός LS, L.

μωρόσοφος *töricht weise*: TzetzEp 68,9. TzetzSchluß 12.50. TzetzEpilog 307.— LS,

TLG, PhilWoch 54 (1934) 933, Hoven 225, Stam; vgl. μωροφιλόσοφος Tgl.

μωροσόφως *töricht weise*: λέγειν TzetzSchluß 38.

μῶρωμα, τό *Unsinn(igkeit)*: BZ 86/87 (1993/4) 40,3 (cf.43).

μωροσός (lat. morosus) *geistesgestört*: ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπληγώς Hesych μ 2072.

μῶρωψ ? LudwAnek 185,16.

Μωσαῖζω *mit Moses sprechen*: ZurIt 167.— L, Kum.

Μωσαϊκῶς *wie Moses*: CyrAIPG 68, 1068A. AndCret 857D. ThStudEp 461,8. ClemensAberc 180. -ότερον *mehr als Moses*: SimocTerm 20,21.— L, TLG.

μωσεῖον, τό (= μουσεῖον) *Schule*: NikMesAp VIII 1; XI 2.

μωσίον s. **μουσίον**

Μωσομάχος, ὁ *Feind des Moses*: Melit 2151.

μωτάριον s. **μοτάριον**

μωτωνήσιος (lat. Mutinensis) *aus Mutina*: SB XII 11075,8 (s.V). Μωθ. POxy XIV 1741,12 (s.IV).— PHI.

N

νά (< ἵνα) *daß, damit*: DeCer I 693,5. AEsph 1,30 (a.1034). JoSeylCo 105,1. Barth 64,32; 68,3; 88,30; 90,18. MM VI 134 (a.1197); III 59 (a.1206).— L, Kr, TLG, KumN, Stam.

νάβα, ἡ (lat. navis > ital. nave) *Schiff*: Suda v 2. GiustiNote 231 cum adn.7.— Kr, Dem, Stam.

ναβατίζω ? Σὺ τοῦτο ὁ -ζων μέχρι τῆς ὑποκορίσεως KamArs 69.

Ναβατικός *nabatäisch*: χόρα Eriphan I 217, 21.

Ναβατίτις *nabatäisch*: γῆ Eriphan I 219,7; χόρα 315,3.

ναβιτάριος, ὁ (lat. habitator) *Bewohner*: Bas B 381,28.

ναβιτατίων, ἡ (lat. habitatio) *Wohnung*: BasB 371,7. ναβατ. 10.— S. ἀβτ.

νάβον, τό (νάβος, ὁ ?) ein Heilmittel: ποτίζεν ἄγριον v. ἐμετικόν MagLepr 312,2.

Ναβουθαϊζός *des Naboth*: ἀρπαγή HalkChrys 441 (cf. I Reg. 21).

ναγεύς, ὁ (< νάσσω) *Stößel*: TzetzAr I 164,6.— LS (Tzetz.).

νάδιον, τό ? ein Musikinstrument: Alchim 438,11.— ZPE 119 (1997) 79.

Ναζαριανοί, οἱ eine jüdische Sekte: GennSchol V 306,28.— Vgl. Νασαρηνοί L.

Ναζιραϊκός *der Naziriten*: κεφαλὴν καὶ -κοῖς

κομῶσαν ἀγάλασι (cf. Iud. 16,17 et L) MiChonArs 212. *mönchisch, der Mönche, Mönchs*: σύνταγμα HolobOr II 72,18. ῥάκος HolobTreu 550,31. ἀγέλη BZ 8 (1899) 677,86. χορός HagEugR 166,879 (Const. Lucita). ναζηραϊκὸν τάγμα AXen 1,22 (a.1089). Ναζιραϊκοί (subst.) *Mönche*: EustDam 556A.

Ναζιραῖος, ὁ *Mönch*: ThStudEp 31,53 etc. Suda v 10. Timar 169. Ναζηρ. NicephH 83,1. id. NicephOp 206,19. GMon 348,24.— L, Tgl, TLG, LexPsel, Kr.

Ναζωρηνός *aus Nazareth stammend*: Ἰησοῦς Kabas 119,153. οἱ -οἱ eine Sekte: MCerEd 744B.— BauAl s.v. Ναζαρηνός; vgl. Ναζωραῖος L, BauAl, TLG.

νάϊδα eine Pflanze: Due 984: τὸ βότανον τὸ λεγόμενον v. Steph. Magnetis Empirica, cod. Colb. 1477 (= cod. Par. 2298; cf. etiam 2221).

ναϊκός *zur Kirche gehörend, kirchlich*: πράγματα FontMin I 95,468. δίκαιον Bas A 2378,2. κτήματα Attal 70,1. AttalPon 420.— LS, PHI (Class. inser.).

ναῖτης, ὁ *Schiffspassagier*: LeontPatr 56,5.— νηῖτης LS.

νάκιον, τό *Vlies*: Hippiatr II 112,16. ScholII K 71b.— TLG.

νάκκα, ἡ (mlat. naca) ein Schiff: NeophElass 337,48.

νάκος, ὁ *Fell, Pelz*: Suda ν 21.— τὸ ν. LS.
νακοτάπης, ὁ *wolliger Teppich*: TheophCont 319,16.— Blaise I.
νακοτάπητον, τό *wolliger Teppich*: LGram 347,5. TheophCont 617,4. GCedr I 732,14.— L.
νακοτιλτής, ὁ *Wollscherer*: PselPoem 6, 370.— LS, LSSup, TLG νακοτύλης.
νακουῖρος, ὁ *Kirchendiener*: EuangSem II 96 (ca.1229/30).— Vgl. νεωκόρος (νακόρος) LS.
ναμασγούριον, τό ? λέγεται ῥωμαϊκῶς εἰς πλάτα ὀμίγρια TextPlant 10,227.
ναματοφόρος *Wasser hervorbringend, strö-
 mend*: πηγὴ NeophSyng II 221,39.54; III 260,195; 388,524.— L.
ναματώδης *von Quellwasser*: παραγωγὴ MethTheoph 12,31.— LS.
νανά Intonation des dritten ἤχου: DeCerTM 31,199 etc. PsJoDam 581. ManChrysaph 296 etc. GabHier 80,485.
ναναία ein Ausruf: DeCerTM 31,197 etc.
νανούχα (< pers. nān-hwāh) *Anis* (oder *Kumin*: TextPlant 10, 8.228. ναναχουάν PsGal-
 len XIV 547.— Duc 985 + App I 139, Hemmer 53; s. ἀνοῦχα.
νανώδης *zwergartig*: EustOp 350,3. νανώδης PselPhil I 16,211.— LS, TLG.
ναοδομέω *Kirchen bauen*: NChonOr 195,17.
ναοδομία, ἡ *Kirchenbau*: NChonHi 206,70 app.
ναοδόμος, ὁ *Erbauer einer Kirche*: Phyllobolia für P. von der Mühl (Basel 1946) 163 v.54.— LS (adj.).
ναόθεος, ἡ *die der Tempel Gottes ist*: JoGeo-Hym 78,14.
ναοποιᾶ, ἡ *Tempelbau, Kirchenbau*: Greg-AntEpit 137,8; 159,9.— LS.
ναοσχόλος, ὁ *Kirchendiener*: EustMacrAen I 4 Λ 7.
νάπυον, τό *Senf*: Hieroph I 245. (pl.) νάπυες *Senfkörner*: Hippiatr I 298,6.— νάπυ LS, RBLG+Sup.
ναπώδης *bewaldet*: λόφος TheodChor 19 p.8.— LS.
νάργης, ἡ (arab. nargis) *Narzisse*: = νάρκισσος DelAn II 353,4.— νάρτζης Duc.
ναρδαλειφία, ἡ *Salbung mit Narde(nöl)*: CheirMet IV 4, p.27 (13.Jh.).
ναρδέλαιον, τό *Nardenöl*: RufEphApp 593. SynesFeb 170. DaremNot 149 (cod. 2181).— KumN.
ναρδεργάτης, ὁ *Hersteller von Nardenöl*: PselPoem 2,190.
νάρδιν, τό *Narde*: TestSal 28*,1 v.l. τὸ ἄρδι (sic) Sinko 311,42.— L, Duc -ιον.
ναρδοκομίστρια, ἡ *Bringerin des Nardenöls*: ἡ ἀλαβαστροφόρος v. PhilagPalm I 59.

ναρδόμυρον, τό *Nardenöl*: Metrod 65.
ναρδοροδόπνους *nach Narden und Rosen duftend*: ἔαρ CiccPoeti 68,15 (Leo Mag.).
ναρδοσμία, ἡ *Geruch von Narden*: PselPoem 2,198.
ναρδόσταχον, τό *Narde*: SB XIV 12142,5 (s.VI). TextPlant 10,186 (λαρδ. mss.).— Wö-Pap Sup II.
ναρδόσταχυ, τό *Narde, Nardostachys Jata-
 mansi*: AëtOl II 224,6 etc. Hippiatr I 213,19. -ιον AlexTrall II 521.— TLG; ὁ ναρδόσταχυς LS, RBLG+Sup, Stam; nardostachyon Saalfeld.
ναρθηκία, ἡ = νάρθηξ (*Ferula communis, Riesenfenchel*) DelAn II 352,2.— LS, RBLG, Kr, Stam -κία.
ναρθηκίας, ὁ *der biegsam ist wie eine Gerte*: GabrEp 203,33.
ναρθήκιον, τό *Rute, Gerte*: PaulAeg II 146,6. GregMagn 282A. MenolBasil 137D. ναρθίκιον = νάρθηκος σπέρμα DelAn II 454,1.— LS, (LSSup), TLG, RBLG.
ναρθήκιος *mit Schlingen gewebt* ? φακιάλια -ια SB XII 11075,11 (s.V).— Vgl. -κι Kr.
ναρθηκόσπερμα, τό = κάρχιον DelAn II 423,11.
ναρθηκοφορέω *einen Stab tragen*: Schol-HesOp 33,22. OlympPhaed 122,18.— Vgl. -φόρος LS, LSSup, TLG.
ναρθηκωτός *mit Schlingen gewebt*: τὸ σαγίον μου τὸ αἴγιον τὸ ὄν μετὰ -ωτῶν γραμμάτων AIV 47,41 (a.1098). βλαπτίον InvPatmos 35. ποδέα PetitNotre 123,23 (a.1449?).— Kr; s. ἀναρθηκω-
 τός; vgl. ναρθήκια KukBios VI 291.
ναρκέω *erstarren, gelähmt sein*: Rom 41 α 2; 54 θ 1. EustOp 333,38. ΚυρTyp 11,20. LascEp 91,23.— Glotta 46 (1968) 170; LS, L -άω.
νάρκησις, ἡ *Lähmung*: νεύρων καὶ ὀστέων Dmit II 109. Philokalia III 107.— LS.
ναρκιασμός, ὁ *Lähmung*: Dmit II 109. Cod-Astr XII 188,23; 189,12 (ἀν. cod.).
νάρκισον, τό *Narzisse*: DelLex 76,19; 81,23.— LS, TLG -ισ(σ)ος.
ναρκισσίτης, ὁ ein Stein: MelitS 1172. λίθος EustDion 392,42. id. ParaphDion 423.— LS, LSSup.
ναρκίτανος, ὁ eine Salbe: PhotBib 532b15.
νάρκος *gelähmt, taub*: μήτρα VBlas 665B. (comp.) PsOec II 225D.
ναρκότης, ἡ *Lähmung*: τῆς γλώττης Gr-NyssPG 46,836C.— Kr.
νάρκωμα, τό *Lähmung*: ScholNicTher 383d.
ναρκωτής, ὁ *der erstarren läßt (lähmt)*: ὁ φόβος ProdGed XXX 242.
ναρκωτικός *betäubend*: ScholLuc 23,16. AlexTrall I 519 etc.— LS, TLG, RBLG, Stam; narcoticus NovGloss.

νασίδα, ἡ *kleine Insel* (in einem Fluß): Cusa 308 (a.1142 ?).— Car; νησίς LS, TLG.

νάσκαφθον, τό eine aromatische Baumrinde: DelLex 69,11; 81,20.— LS s.v. νάσκα.

νασμίτης, ὁ ein Edelstein: MelitS 1172.— νασαμιωνίτις LSSup, PB, (TLG).

Νασσαριαῖοι, οἱ eine jüdische Sekte: JoDam IV 25,19.— Νασ(σ)αράοι L, TLG.

νασσούριν, τό *Artemisia Abrotonum*, *Stabwurz* ? DucApp I: Const. Rhegin. lib. 2.

ναστούρκιον, τό (lat. nasturcium) *Kresse*: Hippiatr I 388,12.

ναστώδης (< ναστός) *vollgestopft, dicht*: ThMetSem 15,4,3.

νατά ? MichAttDiat 130,1795.

νατάλιον, τό (lat. natale, natalicium) *Geburtstag (sfest)*: Rhopai 98,51. RhalPot I, 141 (Phot., Bals.). SubGron IV 76 (N 4). -iv VThSyk 163,14. *Geschenk zum Geburtstag (des Kaisers)*: -ιον ἤγγουν βασιλικὸν σιτηρέσιον FontMin VIII 331,50.— Duc, (PLP -ος).

νατουράλιος (lat. naturalis) *natürlich*: -ια φυσικά FontMin VI 52,6.

νανάγημα, τό *Schiffbruch*: -άτων EustMak 116,20 v.l. pro ναυμαχημάτων.

νανάγησις, ἡ *Schiffbruch*: ScholII Δ 66c. CodAstr VIII 3,178,14.— KumN.

ναυαγίζω *Schiffbruch erleiden*: Libad 127,40.

ναυάγιμος *Schiffbruch herbeiführend*: ThStudCatM 72 (p.202 MCL).

ναυαγώδης *Schiffbruch verursachend, für Schiffbruch bekannt*: τόπος EuphChalc 91 c.7.

ναυάρχης, ὁ *Schiffskommandant*: AttalP 164,11. AnnaR 223,21.— LS, TLG, Kr, RBLG.

ναυάρχησις, ἡ *Kommando der Flotte*: NChonHi 369,82 v.l. pro στρατήγησις.

ναυαρχία, ἡ *Flotte*: ληστρική ProdRhod I 5. ναυτική PolemSched 291,26.— LS, RBLG + Sup, (Stam).

ναυαρχικός *den Schiffskommandanten betreffend*: χρυσός Greek Ostraca in the Bodleian Library II (1955) 2064,5 (s.IV).— KumN, Stam.

Ναυατικός *des Novatian*: θρησκεία Suda μ 63.— Ναυατιανικός L.

ναυβάτις, ἡ *Besteigerin des Schiffs, Passagierin*: ManasL 6348.— LS, TLG, PB, RBLG, Stam -ης.

ναυκέλιον, τό *kleines Schiff, Boot*: Naumach III 1; VII 122,1. MaurD XII B21,4 = LeoProb XII 45,1. ναυκέλλια LeoTact I 94,1207.

ναυκέλλα, ἡ (lat. naucella) *kleines Schiff, Boot*: MirDem 178,22.

ναῦκλα, ἡ (lat. navicula) *kleines Schiff, Boot*: MaurD IX 1,35; XII B 21,40 (= LeoProb XII 45,5). PsMeth I 121,21. VAlex 51,7. DeCerTM

225,105. VAndR 3932 v.l.— L, AndrArch, (Somav).

ναυκληρεύω *Schiffseigner sein*: Bas A 2439, 26. MM III 44 (a.1193).— LS -ρέω.

ναυκλήρημα, τό *Schiffahrt*: TzetzHist IX 53. ScholHes Op. 661 (Tzetz.).

ναυκλήριον, τό *Haus eines Schiffseigners*: VPanCrA 58,51; 69,54.— (LS).

ναυκρατέω *zur See siegen*: Hesych v 152. DeSent 441,27. Zonar II 149,23. GazEp 22, 112.— LS, TLG.

ναυκράτης, ὁ ein Fisch: PisidHex 999. Suda ε 3991. v 71. EustOd I 271,14. PhilesDüb 21,821.— LS, Kr, RBLG, (PB).

ναυλοκαταρτιατικόν, τό *Abgabe für die Beladung von Frachtschiffen*: EngPatm 33,2,6 (a.1264); 36,12 (a.1269).

ναυλομαχέω ? JoScyl 218,4 v.l.— Vgl. ναυλομάχος L.

ναυλοφόρος *Fracht tragend*: τριήρεις Syrop 198,23; πλοῖα 366,3. οἱ -οι (subst.) *Schauerleute*: SchreinFin 68,3.

ναυλοχάω *Schiffe in den Hafen aufnehmen*: Hesych v 129 cod.

ναυλοχέω *in den Hafen aufnehmen*: τινά NChonHi 74,53.— LS, TLG, Stam.

ναυλοχία, ἡ *Hinterhalt zur See*: AnnaR 224,26; 359,6; 381,41.— LS, Tgl, TLG, RBLG-Sup.

ναυλωτικόν, τό *Vermietung von Schiffen*: ALavra 67,77 (a.1196).— LS, LSSup, PHI (Pap.), KumN, Stam -ός.

ναυμαχεί *den Seekampf betreffend*: TheodGramm 76,4.

ναυμάχημα, τό *Kampf gegen die See*: EustMak 116,20. *Seeschlacht*: ProdPoesies 23,75. NChonOr 146,19.

ναυμαχικός *die Seeschlacht betreffend, für die Seeschlacht, See-*: ἐμπειρία καὶ τάξις Naumach I 2. πόλεμος TheophCont 715,7. πλεῦσις LampsAthana 292. στόλος VMelet A 61.— TLG, Tgl, PB, ODB, AhrwMer 475.

ναυπήγημα, τό *Schiff*: RegelFont 145,10; 157,24 (Mich. Rhet.). -γήμασι NChonHi 82,68 f.l. pro ναυπηγήματα.— KumN, Stam.

ναυπηγητέον *man muß Schiffe bauen*: PselTheol I 33,44. EustII II 21,26.

ναυπηγήτης, ὁ *Schiffbauer*: POxy XXVII 2480,15.26.33 (a.565/6?).— Vgl. -γός LS, LSSup, Stam.

ναυπηγικά, τά *Schiffbau*: NomRhod 40, 20.— LS -όν.

Ναυπλιώτης *aus (von) Nauplia*: τύραννος MiChonEp 100,211.— TLG, PLP.

Ναυπλιωτικός *von Nauplia*: σπήλαια MiChonEp 100,280.— Kr -ώτικος.

ναύπηρησις *Schiffe verbrennend*: γυναιῆες ScholLyc 297,22.24.— LS (Etym. Mag.), TLG.

ναυσία, ἡ *Seekrankheit, Übelkeit*: Dioscur II 41,1; 81,5. Hesych β 383.— LS, AndrArch, Karan; lat. nausia.

ναυσιάω *an Seekrankheit leiden*: Hesych ω 300. Suda ν 81. EustOd I 47,1.— LS, TLG, AndrArch.

ναυσίπλους *mit Schiffen fahrend, seefahrend*: ναύαρχοι ManasL 3846. στρατός 3938. Libad 80,16; 82,8. *schiffbar*: ποταμός TzetzOd Prooim. 2.

ναυσίπομος *mit einem Schiff geleitet*: λείψανον EuphChalc 137.— (LS).

ναυσιπορέω *mit dem Schiff (be)fahren*: (intr.) TzetzLol 83,19. (trans.) FontMin VIII 130 (9,22,3). -έομαι *von Schiffen befahren werden, schiffbar sein*: PsKais 164,5. ConstNic 120.— L.

ναυσιπόρος *schiffbar*: ὁ Ἴστρος Suda ε 3019. *mit dem Schiff fahrend*: GCedr II 33,9.— LS, TLG, Stam.

ναυσίφορος/-φόρος *von Schiffen getragen, seefahrend*: -φόρων ἀνδρῶν ScholPindAb Pyth. 1,69. *Schiffe tragend, schiffbar*: -φόρου ποταμοῦ AnnaR 382,10.— TLG; vgl. ναυσιφόρητος LS, TLG.

ναυσοίκητος *Schiffe beherbergend*: ScholOpp Hal. 461.— S. νηοκατοίκητος.

ναυσταθμοκράτωρ, ὁ *Beherrscher des Hafens* ? Miller: cod. Marc. XI 22,70v (Mang. Prodr.).

ναυστολαρχέω *die Flotte befehligen*: ProdGed XLVIII 9.

ναυστολάρχης, ὁ *Flottenkommandant*: ProdGed XLIX 15.

ναυστόλημα, τό *Flotte*: τὸ θεόσωστον ν. τῆς βασιλείας μου ZakythChrysob 36,152.— (LS).

ναυστόλησις, ἡ *Flottenexpedition*: ManasL 1455.3964.

ναυστολία, ἡ *Flotte*: JoGen 84,3. AnnaR 381,55.— (LS), L, TLG.

ναυστόν, τό ein Schlaginstrument: Alchim 437,18; 438,13.— ZPE 119 (1997) 80.

ναυτίασις, ἡ *Seekrankheit, Übelkeit*: AelProm 77,18. AlexProb 22,17 v.l. JoStaur 350,9.— L, Stam; ναυσ. LS, TLG.

ναυτιασμός, ὁ *Seekrankheit, Übelkeit*: Hesych ψ 65.— LS, L, TLG, Tgl, KumN.

ναυτίζομαι *mit dem Schiff fahren*: Chalk II 8,9.— Kr -ω.

ναυτικός, ὁ *Seemann*: Simoc VII 16,2. AASS Junii VI App. 70D (Acta Sebastianae). AttalP 55,20.— LS, LSSup, Tgl, TLG, Stam.

ναυτικῶς *nach Seemannsart*: JoanMnem 323 c.44. EustOd I 120,29; 224,15.— LS, TLG, KumN, Stam.

ναυτιλάρχης, ὁ *Schiffskommandant*: ProdRhod 2,23. Philes II 305,86,1.

ναυτιλεύομαι *zur See fahren*: EngPatm 8,31 (a.1119). ManasArist II 90. -λλ- DidymEccl 151,14.

ναυτιλικός *der Seefahrt*: νόμοι GermIIPG 612B.

ναυτίλλω *zur See fahren*: SethAn 123,26.— L; LS, TLG, Stam -ομαι.

ναυτιόω *Seefahrer sein*: τοῖς ναυτιούσιν ScriptOr 28,7.— (LS, Stam -άω).

ναυτίωσις, ἡ *Seekrankheit*: PalSteph 63,1.— Vgl. ναυσ. LS; s. ναυτίασις.

ναυτοζάραβος, ὁ *Schiffer*: PApollAno 28, 1.20 (a.713); 52,1.20 (a.703-715); 83,9 (a.712/3).

ναυτολογέω *Passagiere an Bord nehmen*: Hesych ν 141sq.— LS (auch ναυστ.), (Stam).

ναυτολόγος, ὁ *der Passagiere an Bord nimmt*: τῆς γεέννης οἱ -οι PsChrysPG 59,673,34. ein Steuerbeamter: MiChonEp 64,26.— LS, TLG, Stam; nautologus Blaise II; vgl. ναυστολόγος, ναυτηλόγος LSSup, L.

ναυφραγέω (< lat. naufrago) *Schiffbruch erleiden*: DidymEccl 106,11.— Vgl. -άγιον LSSup, L.

ναφθώδης *reich an Erdöl*: γῆ PapVar 82,28 (Tzetz.).

νάχον, τό (< ἤχος) *dumpfes Geräusch, Dröhnen, Sausen*: τὰ ὠτία ἔχουσιν ἤχον ἦτοι τὸ λεγόμενον νάχον DaremNot 140 λθ'.— τὸ νάχος GianKypri; ὁ ἀχός HL, LKN; (ὁ νηχός LexPont).

νάχη ? ν. καὶ ἄπαρ CodAstr II 130,13.

νέ (ital. né) *nicht*: Syrop 464,16.18.— Somav.

νέ ἄνες Intonation des zweiten ἤχος: PsJoDam 575-8.

νεαγενής *neugeboren*: ErmAnecd 239.— LS.

νεάζω (= νεάω) *umpflügen*: ἀγρούς NeophSyng I E 7,44. τόπον ABator 45,39 (a.1312).— LS, LSSup, BZ 4 (1895) 154, (Stam); νιάζω ChatzKypri, GianKypri.

νεάθλος, ὁ *neuer Märtyrer*: EustrHag 382. νεόαθλ. VEuth 123,33.

νέαιρα, ἡ *untere*: ν. γαστήρ ScholII N 532 (= νείαραν II. Π 465). id. PselAG I 239.— LS s.v. νείαρα, TLG, (PB).

νεάκιον, τό (< νεάκης, νεήκης) *Schöfbling, Ast, Zweig*: SullSieve 7,9. FoucStrat Par. 44,42 e.f. PraecMil 18,120. Uran 94,118. AnonObsid 49,18. νεάκειον LeoTact III 1104A.— AndrArch.

νεακόνητος *neu geschärft*: ScholII N 391a. μαχαίριδες ManasKurtz II 84,167.— LS, RBLG.

νεάλωτος *frisch gefangen*: ἰχθύες EustOd II 32,33.— LS, TLG (auch νεοάλ.).

νεαμελγής *frisch gemolken*: (γάλα) OribasEcl 76,5 (IV p.246,34).— LS.

νεάμελκτος *frisch gemolken*: ScholNicTher 606b. ScholNicAl 310d. νεοάμ. ScholNicAl 484c. id. Hippiatr II 213,14. PsZon 1393.— νεήμ. LS, νεοάμ. KumN.

νεανιεύς, ὁ *unverschämter Jüngling*: NilEp 489D.

νεανιεύω *jugendlich sein*: PhotBib 154a2. Bas A 2989,12.— LS, L -ομαι.

νεανισκοφανής *jung aussehend*: ὄρα Th-StudPG 745A.

νεαπόστολος, ὁ *neuer Apostel*: InnCost 74,2 v.l.

νεαρά, ἡ (sc. διάταξις) *Novelle*: Zepos IV 276. Bas B 193,17. PselPoem 8,1390.1412.— LS, Tgl, Kr s.v. νεαρός; ODB 1497, Kleis, Stam.

νεαρδής *frisch bewässert*: LudwAnek 77,17. EpimHom II 161,95; νεάρδης (?) 616,81.— νε(ο)αρδής LS, Tgl, TLG.

νεαροηχής *neu tönend (klingend)*: Schol-Aesch II 2,175 app.30;176,20. ScholSophAj 278,151c. νεαροχές ? ScholOpp Hal. 3,245.— LS.

νεαρόθεν *neuerdings, jüngst*: ἀπὸ v. OktoEng 42,1.

νεαροκλής *jüngst verkündet*: θεολογήματα NChonOr 72,8.

νεαροπρεπής *neumodisch*: πίστις JoGen 20, 13.— LS, LSSup, TLG.

νεαρότης, ἡ *Jugend, jugendliche Kraft*: MethEuth 647. Hippiatr I 340,9. NChryProg 190.— L, KumN, Stam.

νεαροφυής *neu hervorgebracht*: ἄνθος Mark-Anek E 23,16.

νεαρώς *in Form einer Novelle*: FontMin IX 141 (a.1081).— (LS, Tgl, TLG).

νεάσις, ἡ *Brachland*: Bas A 25,17 = Zepos V 502.— (LS, Stam), Digest 268.

νεασμός, ὁ *Erneuerung, Wechsel*: σελήνης TextPlant V 2,16.— (LS).

νεατίκιον, τό *Steuer für Brachland*: Eng-Patm 10,19 (a.1186).

νεατός, ὁ *frisch gepflügetes Feld, Brachfeld*: NomGeorg 97,1. NByzIsl 58,358. ScholHesOp 134,1. ScholII Σ 541b. (adj.) *frisch gepflüget, brach*: -ῆ γῆ Bas A 25,16 = Zepos V 502.— LS, TLG, AndrArch.

νεβρίτης, ὁ ein Edelstein: MelitS 1173 (νοῶ. cod.).— LS, LSSup.

νεβροκτόνος *Hirsche tötend*: Schol. Callim. Hym. 3,190a (II p.62 Pfeiffer).

νεβροχίτων *in das Fell eines Hirschkalbs gekleidet*: Διόνυσος NonnDion 26,28.— LS.

νεγατόριος (lat. negatorius) *verneinend*: τύποι Bas B 993,7.20. -ία (sc. ἀγωγή = actio negatoria) Klage zur Abwehr eines in Wahrheit nicht bestehenden Rechtes: FontMin VIII 18 (2,4,1); 19 (2,5,1); 317,21. Bas B 2527,6; 3507,20. PselPoem 8,565.— TriantLex.

νεγατορίως *verneinend*: Bas B 993,20. FontMin VI 52,21.— TriantLex -ορίως.

νεγοτιογέστωρ, ὁ (lat. negotium + gestor) *Geschäftsführer*: Bas B 60,8; 143,11.13 etc. νεγοστζιογέστωρ ib. 93,2. νεγοτιγέστωρ ib. 95,14; 619,15.

νεγότιον, τό (lat. negotium) *Übereinkunft, Kontrakt*: EclBas 87,33. Bas B 144,26; 365,17. FontMin VIII 277,8. νεγόστζιον Bas B 591,9.— FontMin VIII 435; vgl. νεγότζιον (< venez. negozio) GianKypri, νεγότσιο KontLeuk.

νεδάλα, ἡ (slav. nedelja) *Fest, Feier*: Gaut-Bulg 6,19.— SchreinLex 484f.

νεέκδορος *frisch abgezogen*: βύρσαι Tzetz-Hist IX 64. δέματα TzetzOd IV 73.

νεηγενής *neugeboren*: GregNazPG 37,461A. NonnDion 2,76. CarmChrist 169,187 (Cosm.). GabHym 11 η 2. νεηγ. EusPraep II 513,19 (coni.).— LS, Tgl, TLG.

νεηκονής *neu geschärft*: Hesych v 206. γλωσσα Prodrom 1266B. βέλος NChonOr 202, 3.— LS.

νεηλεχής *neuvermählt*: ProdTheil 122.

νεήλιξ, ὁ *Jüngling*: ThStudCatM 39 (p.110 MCL). νεόλιξ (?) *Jugendgefährte/-tin*: τοῦ ὁμοζύγου αὐτῆς καὶ τῶν νεολύκων (sic) αὐτῆς Krumb-Georg 104,6.— νεοῆλιξ LS.

νεηταφής *jüngst begraben*: Προόδωρος An-Laur 231,63.— νεοτ. LS.

νεικία, ἡ *Zank, Streit*: EphrSyrP IV 365. νεϊκεια BoissAn IV 395,580.

Νειλαγωγός *Führer des Nils*: ἀστήρ Diosk-Aphr p.77.

Νειλιαῖος *des Nils*: ὕδωρ A. Bataille et alii, Les Papyrus Fouad I (Kairo 1939) III 29,6 (a.224).

Νειλιακός *des Neileus*: μάλαγμα Galen XII 569.— (lat. Niliacus).

Νείλιος *des Nils*: CramOx III 362,1 (Tzetz.). EustOd I 170,11. ῥοῦς PsHerod 172. Νείλιον ῥεῦμα ib. 92. (sc. λίθος) ein Edelstein: MelitS 1173.— LSSup.

Νειλόβροχος *vom Nil bewässert*: POxy XIX 2242,3 etc. (s.III).— LS, WöPap II + Sup I-III.

Νειλόεις *des Nils*: νᾶμα PsZon 1392.

Νειλομέτρης, ὁ *Messer des Nilwassers* (ein Beamter): SB XVI 12692,4 (a.339).— Vgl. -μέτριον LS, LSSup.

Νειλοτροφεύς, ὁ *Zögling des Nils*: Ἀθανάσιος BalsamEpigr 203 XLV 37.

Νειλοφέρων, ὁ *Lastenträger des Nilhafens* ? — BerichtPap IX 157 (s.V).

Νειλοφυής *vom Nil hervorgebracht, ägyptisch*: πόσι Philes I 333,29.

νειοποιέω *ein Brachfeld anlegen*: JoGeoProg 2,2.— LS (auch νεοπ.).

νειρεύς, ὁ eine Meerschnecke: = ὁ κόχλος Suda v 420. PsHerod 92.189,263. PsZon 389. ScholOpp Hal I 315.— Vgl. νη(ε)ίτης LS.

νεκεσσάριος (lat. necessarius) *notwendig, erzwungen, unfreiwillig*: Anat 52,68; 60,105,3.9. Zepos IV 331.482. Bas B 204,29,35; 206,15 etc. CAG XXI 2,289,17 etc. FontMin IX 161.206,27. RhalPot I, 316 (Bals.).— TLG, FontMin VIII 434, TriantLex.

νεκεσσαρίως *notwendigerweise*: FontMin VIII 35,113. Bas B 997,12; 2693,34.

νεκμανίφεστος s. **μανίφεστος**

νεκραγωγέω *die Toten geleiten*: EustII II 487,19. EustOd II 328,39.— LS.

νεκραγωγός *Tote geleitend*: Timar 399.402 etc. Χάρων ManasArist I δ 5.— LS.

νέκραρχος, ὁ *Herr der Toten*: Ἄιδης MillRec II 265C v.147 (Mang. Prod.).

νεκρεγερσία, ἡ *Auferweckung von den Toten*: PsChrysPG 61,703,54; 706,17. HalkIned 9,7, 29.

νεκρέγερσις, ἡ *Auferweckung von den Toten*: ChristPas 239.893.2379.

νεκρέγερτος *von den Toten auferweckt (auferstanden)*: TR 91. ChristPas 239.780.1755. Mazaris 32,1. νεκροέγ. Leont XIV 56. id. MR VI 315. νεκρόγ. ScholArK III 1b,791c. *vom Tode erweckend*: νεκρέγερτανάματα EustrTheot 22, 132.— Kr, StudLex 194, KumN.

νεκρία, ἡ *Sterblichkeit*: MarcEr 18,23; 20,20.

νεκρίζω *sterben*: EustDam 533D.

νεκρόβιος *als Toter lebend*: TzetzAr I 134, 7.— (KumN, Stam).

νεκροβρεφοφάγος *tote Säuglinge fressend*: Κρόνος Melit 1488.

νεκρόγερτος s. **νεκρέγερτος**

νεκροδέγμων *die (den) Toten aufnehmend*: σορός HexEpi 227,18. Ἄιδης EustManas 320, 562. φρούριον ManasArist I δ 6. τάφος InscrThes I 251 (s.XIV).— LS, RBLG.

νεκροέγερτος s. **νεκρέγερτος**

νεκροειδής *wie ein Leichnam aussehend, totenähnlich*: ActaMarc 349,4. πέτρα ZurIt 174,19. ὄψις τοῦ προσώπου VBasVes I 56.— L.

νεκροειδῶς *wie ein Toter*: AnHier II 159,23; IV 377,27.

νεκροεκδύτης, ὁ *Leichenfledderer*: Ecloga P 186.

νεκροζωΐα, ἡ *totengleiches Leben*: VPetr I 51,35.

νεκροζῶν *tot und lebend zugleich*: EustII III 545,13.

νεκροζῶσος *tot und lebendig, halbtot*: NEug 3,355. *lebender Toter (Leichnam)*: PselPoem 21,103. AnHier V 185,5.— Vgl. -ζωή KumN.

νεκροθάπτης, ὁ *Totengräber*: Digest. XIV 3,5,8 app. TzetzHist schol. XIII 558.— LS, TLG, VolkGes 146, Stam.

νεκροθήλυνος *abtötend und verweichlichend* ? Melit 1728.

νεκροκηδευτής, ὁ *Leichenbestatter*: ChristMityl 82,3.

νεκροκομιστής, ὁ *Leichenbestatter*: NikMesEp 22,12.

νεκρολογία, ἡ *Rede von der Sterblichkeit (Christi)*: MarcEr 15,11.— (KumN, Stam).

νεκρομάντης, ὁ *Totenbeschwörer*: -τας CyrAIPG 68,433A. -ης CosmGr 125,24; -ην 210,31 cod.— LS, TLG, Hoven 230, Stam -ις.

νεκρόμαντις, ἡ *Totenbeschwöererin*: NikMuzEl 43,502.

νεκρομαχία, ἡ *Kampf mit dem Toten*: ProdGed LVIII 16. MercColl II 338,10 (cf.339).

νεκροπέρνας, ὁ *der die Toten geleitet*: Χάρων Melit 1596.— (LS, TLG).

νεκροποιέω *(ab)töten*: GrNyssOp VIII 1,184,6. MethAbneg 1321B. EustrTheot 87,81. AASS Nov II 1,343C (V. Ioannicii). PhotEp 219,22. PhotBib 500b38.— L, TLG.

νεκροπομπία, ἡ *Totengeleit, Leichenzug*: LudwAnek 213,22. PselPoem 64,5. NEugSteph 71,10. Longib 129,2 app. (f.l. pro νεκροπομπία).— Vgl. LS, TLG, Stam -πομπός, KumN -πομπή.

νεκροπομπικός *zum Totengeleit gehörend*: EustMin 59,61.

νεκροπορθμεύς, ὁ *Fährmann der Toten*: MarkAnek A 796. Philes II 310,87.

νεκροπράτης, ὁ *der Tote verkauft*: ChristMityl 114,70. ParaphLyc 276 (-περάτης cod.). CodAstr VII 117,24 (-πάρτους cod.).

νεκροπρεπής *dem Toten geziemend*: AbuQurra 126,50. Prosuch 1,144. ChristPas 2145. 2159. MelGal 108,9. Palam V 186,22.— L, TLG, StudLex 194f.

νεκροπῶλος, ὁ *der Tote verkauft*: ParaphLyc 276 (-όλος cod.).

νεκροστολικός *zur Leichenbestattung*: δεσμοί Zigab II 1352A.

νεκροστόλιος *Tote bestattend*: ReussLukPh 52a,4.— Vgl. -στόλι Somav.

νεκροστόλος, ὁ *Leichenbestatter*: LeoEpig X 16. PsOec I 110D. AHG VIII 44,219. (adj.) *der Leichenbestattung*: ὀθόνια PhotHom 111,29; σπάργανα 126,28. ὀθόνα LeoHom 81B.— LS, TLG; vgl. -στολίστρα KontLeuk.

νεκροσύλης, ὁ *Leichenräuber*: Philag II 668D.673C.— Stam -όσυλος.

νεκροταφέω *einen Toten begraben*: TzetzHist IV 157.

νεκροτάφια, τά *Leichentücher*: Leont III 140; XIV 147. NChonHi 222,79. *Totenfeier*: ib. 364,42; 648,28. -άφεια V DavSym 229,27.— L, TLG, (LSSup, Kr; Stam -φέιον).

νεκροτοκέω *ein totes Kind gebären*: VPetr II 107,6. Bas A 1799,19; 2077,12.— L, Stam.

νεκροτοκία, ἡ *Totgeburt*: Kyran p.155 schol. ad II 24,21.

νεκροτυμβοκλεπτολωποεκδύτης, ὁ *der Toten aus Gräbern Gewänder stiehlt*: KonstRhod-Matr 624,19.

νεκροφάγος *aasfressend, Tote fressend*: ὄρνεα Hesych γ 1017. ἄνθρωποι PassHelic 740E c.5. ὄρνιθες Zonar II 394,16. σκόληρες EustII IV 924,9.— LS, Stam.

νεκροφορέω *den Leichnam tragen, Leichen-träger sein*: Hesych ο 1736. ScholII Ψ 194-5. *zu Grabe tragen*: τινά TzetzAr III 750,4. Germ II 316,18.— LS, L, TLG.

νεκροφορία, ἡ *Tragen des Toten, Aufbahren*: EustII III 496,17.

νεκροφορικός *zum Tragen von Leichen*: ἀγγεῖον Hesych τ 190. ἀγγεῖα EpimHom II 979,9.— TLG, KumN.

νεκρόφρων *der Toten gedenkend*: ChristPas 2153. λογισμοί LampPal I 200,7 (Jo. Eug.).

νεκροφῶρ, ὁ *Leichenräuber*: ChristPas 1895. 2356 v.l.

νεκροχειροτόνητος *von einem Toten geweiht*: NarratArm 145 (cf. p.129).— L.

νεκρόχην, ὁ *tote Gans*: Philes I 204,5.

νεκρόχρως *totenbleich*: EpimHom II 931,36. TzetzAr II 575,14.— LS (Etym. Mag.), TLG.

νεκρόχρωτος *totenbleich*: -ωτε τὴν θέαν Psel-Poem 21,122.

νεκροψαλτικῶς *nach dem Gesang auf die Toten* (von Psalm 118): TzetzIamb 147,3.

νεκρόψυχος *von erstorbener Seele, mutlos*: AASS Mai VII 51D (V. Mariae c.4).— LS.

νέκρωμα, τό *Leichnam*: Damasc I 184,14. MakSym II 27,16; 85,17. PselPhil II 153,27.— LS, Stam.

νεκρώσιμος *mit Tod verbunden*: -ον εἶναι τὴν ἡμέραν CodAstr II 215,32. -ον ὄζειν *Leichen-geruch haben*: Germ II 329,17. *den Toten betreffend*: στιχηρά CarmChrist 83 XI tit. τὸ -ον *Totengesang*: τὸ ν. τοῦ Δαμασκηνοῦ TR 30.82.— L, Tgl, Kr, Dem, Kleis, Clugnet.

νεκρωτής, ὁ *der tötet, Töter, Todbringer*: AHG VI 176,198. MR I 303; VI 398. OR 319. PselPoem 53,160. διάβολος Sym II 893. φόβος ProdGed XXX 242.

νεκρωτικός *den Toten betreffend, Toten-: ὑψηλῆσαι MethEuth 567.— (LS, L, TLG, Tgl, LexPsel, RBLG, Stam).*

νεκτάρειος *von Nektar*: EtymMag 600,21. Suda v 143 v.l. ὕδατα PlanOvP 7,707.— TLG; LS, L -ρεος.

νεκταρίζω *mit Nektar trinken*: PassDion 52,14.

νεκταρόβλυστος *von Nektar triefend*: Philes I 216,43,4.

νεκταροβλύτης *Nektar verströmend*: Ὑμητός BernSic 69,202. Μανουήλ BernMang III 49.

νεκταρόβλυτος *von Nektar triefend*: Philes I 216 adn.4: ἡ τῆς σοφίας ν. χύσις cod. Par. 2075,413r (Jo. Eugen.).

νεκταρόβρυτος *von Nektar triefend*: ἡ τῆς σοφίας ν. χύσις Bandini III 322 (Jo. Eugen.). φωνή Rev. Or. Chrét. II 5 (1910) 103 (Jo. Eugen.). ποταμός Philes I 216 adn.4 (Jo. Eugen.).

νεκταρόχυμος *mit Nektarsaft*: βότρως ManasL 97. ὀπώρα 190.

νεκταρόχυτος *von Nektar strömend*: δέυματα LampPal I 163,20. Miller: φωνή cod. Par. 1295, 305r (Jo. Eugen.).

νεκταρόω *mit Nektar erfüllen*: GregAntEpit 60,21.

νεκταρόδης *nektarähnlich*: NEug 4,123. AASS Nov III 868A.— LS, L, TLG.

νεκύα, ἡ *Wollkraut, Königskerze, Verbascum*: = φλόμος DelAn II 336,15; 453,11.— LS s.v. νέκυια.

νεκυσάς *tot, gestorben*: Hesych v 254. Etym-Mag 600,4. Aëtos 288,18 (s.X?).— TLG.

νεκύδιον, τό *Blatt der Königskerze*: Kyran I 13,7.

νεκυόδεκτος *Leichen aufnehmend*: τόπος (= coemeterium) AnBoll 91 (1973) 46,29 (C. Acrop.).

νεκυολόγος, ὁ *der die Toten berechnet*: Αἰακός ProdGed LVI C 5 (cf. Luc. Cataplus 4,12).

νεκυομάντης, ὁ *Totenbeschwörer*: VBasVes II 31.91.— Vgl. -όμαντις LS, TLG.

νεκυοφορία, ἡ *Beerdigung, Begräbnis*: NEugSteph 80,18.

νεκυσίμος *für die Toten, Toten-: ἔθιμα Toten-feier*: ETornDisc 88,27.— Vgl. νεκύσια LS.

νέμαν s. **νήμα**

νεμανίφεκτος s. **μανίφεστος**

νεμεσητέος *zu tadeln*: ProdCom 30,27. HyrtEp 51 p.16. -έον *man muß tadeln*: EustII IV 20,8.— TLG.

νεμεσητής, ὁ *Rächer*: EustII III 290,23.

νεμεσητικῶς *tadelnd, in tadelnder Weise*: EustOp 114,40.— LS, TLG -ος.

νεμεσητῶς *tadelnswert*: ThMetNik 52. Th-Met 123.— LS, TLG -ός.

νέμημα, τό *Los, Schicksal*: ThMetPoems 16,145.

νεμητής, ὁ *Verteiler, Zuteiler*: SynesOp 59,4. KramCelt 259, 171sq. NikLamp 53,17.— LSSup, TLG, RBLGSup.

νεμητικός *zuteilend*: Doctrina Patrum 254,28 (Diekamp 1907). Mich. Ephes., CAG XXII 3,43,30.— TLG; vgl. διανεμ. LS.

νεμήτωρ, ὁ *Richter*: OktoEng 38,30.— (νεμέτωρ LS, TLG).

Νεμίτζια, ἡ *Germanien, Deutschland*: AttalP 161,18.

Νεμίτζιοι, οἱ *Germanen, Deutsche*: EphMetr 343,14. DeCer I 689,6.

Νέμιτζος, ὁ (slav. něm'c') *Germane, Deutscher*: AttalP 95,1; 110,5. JoScylCo 135,5; 144,1. PavlovPol 189. Zonar V 727,14 etc. AnnaR 79,28 etc. VClemII 588.— TLG; Νέμιτζος/-σος Kr, Somav; Vasmer.

νεμοπύρωμα, τό *Augenentzündung durch Luftzug (Bindehautentzündung?)*: Pradel 15,25; cf.93.— S. ἀνεμ.

νεμώνω ? *zürnen*: νέμωσεν Neoph 168.

νενανώ Intonation des zweiten ἤχου πλάγιος: PsJoDam 554 etc. -νῶ GabHier 541etc. id. Man-Chrysaph 301 etc. -νοῦ ChristHarm 269.— Stam.

νενηφότος *nüchtern, sachlich*: PselPoem 67,16. BoissAn V 456 (Gregor. ad Bessar.).— LS (Thom. Mag.).

νενοθενμένως *verfälscht*: CiccPoeti 12,52 (El. Sync.). VAthPatr 4,29. ManuelDial 17,1.— L.

νενομισμένως *gesetzmäßig*: AHG VIII 346, 155. HalkIned 37,3.— LS.

νεόαθλος s. **νέαθλος**

νεοάμελκτος s. **νεάμελκτος**

νεόβατος *neu zu begehen*: ὁδός ZigabPaul II 418.— KumN.

νεοβαφής *frisch gefärbt*: σφαγή MethAg 3. περιβόλαιον Longib 116,5.— WöPap Sup II, KumN.

νεοβλάστητος *frisch gesprossen*: φοίνικος ἔθνος ManasHod I 171.— LS, LSSup, TLG, Somav νεόβλαστος.

νεόβλυτος *frisch hervorgequollen (gemolken)*: γάλα PhilesDüb 34,1390 (-υστον mss.).

νεόβρυτος *frisch hervorgesprudelt*: νᾶμα ProdGed XLIV 131.

νεογαμία, ἡ ? *neue Ehe*: Miller: cod. Par.1496, f.A (= μονογαμία JoChrysPG 61,758, 55; cf. Ehrhard Überlieferung I 656).— Vgl. νεόγαμος LS, TLG.

νεογεννής *neugeboren*: CramOx II 97,1 (Theogn.). Miller: cod. Marc. XI 22,25r (Mang. Prod.).— LS -ενής.

νεογέννητος *neugeboren*: Kyran II 20,2. LexGreg 201,7. Suda v 182.— LS, TLG, Kr, Somav, Stam.

νεογέρον, ὁ *jugendlicher Greis*: CosVestZa 257.

νεογνής *neugeboren*: παῖς ThMetEth 204, 14.— Vgl. νεογενής und νεογνός LS.

νεογόμεφωτος *neu gezimmert*: ναῦς NChonHi 395,48.

νεογονία, ἡ *Kindheit*: ThStudBa 44,2 (v.l. νεογνία).— Vgl. νεογενία L.

νεόγραπτος *jüngst gemalt*: εἰκόν PsChrys I 36,28.— LS, (L).

νεογραφέω *neuerlich schreiben*: KamArs 32.— Vgl. νεόγραφος LS, L, TLG.

νεοδαρεῖς *frisch gehäutet*: δέσμα ... -ρέν Kyran II 38,11 (v.l. -ρές).— Vgl. νεόδαρτος LS, TLG.

νεόδηκτος *jüngst gebissen* ? Miller: cod. Par. 2286,82v.

νεοδόμητος *neu gebaut*: χωρίον Jos. Antiqu. Jud. VIII 102 (II p.198,20 Niese). Appian I 452,19 v.l. (Viereck-Roos). ταχίον JoCam 29,40. Suda v 185.— LS, RBLG -δημητος.

νεόδοξος *neu (seit kurzem) berühmt*: CramOx IV 40,21.

νεοειδής *von jungem Aussehen, jugendlich*: τὴν ὄψιν NChonHi 351,59; id. 653,5.— LS, TLG.

νεόζυμος *frisch gesäuert (aufgegangen)*: ἄοτοι ScholLyc 312,33.

νεοθανής *jüngst verstorben*: Timar 534.1191.— LS, TLG.

νεόθεν *neulich, jüngst*: GennSchol IV 298, 21.— LS, TLG.

νεοθνής *jüngst verstorben*: Zonar II 115,24.— LS, Tgl, TLG.

νεοίκιστος *neubegründet*: προάστειον Typ-Kosm 52,27.

νεοϊστόρητος *neu ausgemalt (mit Malereien versehen)*: ναός AZog 14,16 (a.1299).

νεοκαρής *neu geschoren*: μοναχός DemChom 79,60.

νεόκαρτος *neu geschoren, der gerade die Tonsur empfangen hat*: ἀρχιερεὺς DobChrist 224.— KumN.

νεόκαστρον, τό (lat. castrum) *neue Burg*: DeAdmImp 27,41; 28,48. Cusa 521 (a.1137).— Car, TLG, Stam, (ODB -α).

νεοκατάλεκτος *neuernannt*: Bas B 84,3.

νεοκατάσκευος *neuerbaut*: μονή VEuth 31,20; 33,31 etc.— TLG, RBLGSup; vgl. -σκεύαστος LS, TLG.

νεοκένωτος *neugeleert*: κεράμιον ἐλαιηρόν -τον African. Cest. I 19,110 (v.l. νεοκ., Vieillefond).

νεοκήπιον, τό *neuer Garten*: VGeorgChoz 99,4.

νεοκίνητος *neu hervorgebracht*: = νεαδής ScholOpp Hal. I 692.

νεόκλαδος *mit neuen Zweigen*: Herod II 683, 32.— LS -ής.

νεόκλαυστος *von Jugend an beweint*: ἐκ γενετῆς JoGeo 338,4.

νεοκληρονόμος *neu erbend*: CosmGr 161, 3.— L.

νεόκλητος *neu gerufen (berufen)*: μάργυς Th-StudEp 301,45. ἔθνος NPatLet 133,43. Ἰσραήλ ProdPoèmes 347,238.— L, KumN.

νεόκμητος *neu hergestellt*: Quint. Smyrn. 7,29. Hesych v 329. LudwAnek 77,23.— LS, LSSup, TLG.

νεοκομέομαι *neu eingesetzt werden*: -εἶσθαι τὸν βασιλέα PachF I 71,23; τοῦ μὲν -οιμένου 133,10. *soeben geschlüpft sein*: νεοσσούς -οιμένους ib. III 277,4.

νεόκοπος *frisch geschlagen (getötet)*: ὄψαριον θηησιμαῖον NicephPit IV p.408,5.— (LS, TLG).

νεόκοσμος *neu geschmückt*: χθών OracSib XI 241. (subst.) *neue Welt*: JoGeoHym 78,14 (epith. Mariae).— (L, KumN), Hellenika 38 (1987) 305f., Blaise II, NovGloss; vgl. neocosmic OED.

νεοκουρίτης, ὁ *mit neuer Tonsur, neuer Mönch*: Dmit II 282.— Tgl, BeckKirche 131.

νεοκρατέω *neu herrschen*: Schol. Aesch. Prom. 35 (Herington; = νέον κρατῆ Aesch.).

νεολαῖος *jung*: τῶν -αίων LGram 39,11.— Psaltes 298 A.1, Stam; LS, L, Kr, TLG, RBLG -αία.

νεολαμπής *neu strahlend*: CiccPoeti 138,4 (Jo. Gaz.). ThStudNeom 346. MartAmor 44,10. SynaxCpl 291,16.— LS, L.

νεολέκτης, ὁ *neu Angeworbener, Rekrut*: BerichtPap XI 147.173.192.— Vgl. νεόλεκτος LS, Kr.

νεόλιξ s. νεήλιξ

νεόλυπος *jüngst betrauert*: Gloss. Hes. Th. 98 (Flach p.185).

νεόλυχ(ν)ος *neu leuchtend*: τὸν -χον στάχυν τῆς εὐσεβείας ἔθρεψαν Leont XIII 214.— Vgl. heptalychus (= ἐπτάλυχος) Blaise I.

νεομαθής *der jüngst gelernt hat*: StephanitP 16,10.

νεόμακτος *frisch geknetet*: ψομίον Schol-Theocr 146,12.— Vgl. νεομάλακτος LS.

νεομάργυς, ὁ *neuer Märtyrer*: MR II 725. AHG IV 739,127. PapSyl 43,24.27 etc. Synax-Cpl 141,43.— L, KumN, Stam; neomartyr NovGloss, Blaise II.

νεομηνιακός *den ersten Tag des Monats be-*

treffend: ἡμέρα KayInscr Nr. 91,11 (a.4/5).— Vgl. νεομηνία (νουμηνία) LS, Νεομήνιος PB.

νεομόσχευτος *neu gepflanzt*: κλάδος ManasL 2265. δένδριον 5348. φυτάρια VTheodThess 68,11.

νεόνεκρος *jüngst verstorben*: Timar 534.537. 578.784.

νεονύμφη, ἡ *Braut*: PsKod 286,22.— νεό-νυ(μ)φη Kr, Somav; νιόνυφη LKN; vgl. -ος LS, Kr, TLG, AndrArch, Stam.

νεονυμφίος, ὁ *Bräutigam*: CiccPoeti 140,14 (Jo. Gaz.).

νεοξύρης *frisch rasiert*: ScholArK III 1b,100,516b. TzetzAr III 840,7.

νεόομαι (med.) *umpflügen*: νεόσασθαι τὴν ἔαυτῶν γῆν PselTheol I 33,64.— νεόω (= νεάω) LS.

νεοπαγία, ἡ *neue (eben erst erworbene) Festigkeit*: τῆς ἕξεως DidymPsalm 80,22.— Vgl. LS, L -γής.

νεοπανηγυρικόν, τό *neues Panegyrikon* (Buch mit Lobreden auf Heilige): TypMes 134.

νεοπάτητος *neugekellert*: οἶνος ManasL 6071.

νεοπεινής *neulich verarmt*: CramPar IV 186,16. νεοπεινῆς PsZon α 288.— LS s.v. νεοπένης.

νεοπήγνυτος Tgl: = νεοπαγής Lex. S. Germ., cod. Par. 345,125r.

νεόπιστος *neulich bekehrt*: Agathange 129, 9.— LSSup, L.

νεοπλάστις, ἡ *neue Schöpferin* (von Maria): JoGeoHym 78,14 (cf. app.).

νεόπλαστος *neugeschaffen*: σκευῶς MakSym I 213,9; id. II 167,23. Λάζαρος HesychHom XII 2,12.— L, TLG.

νεοπλαστούργητος *neugeschaffen*: GMet 330.

νεοπληθής *neugefüllt*: LudwAnek 185,24; 662,17.

νεόπληκτος *frisch getroffen*: νεκρός Paraph-Lyc 65. *jüngst begangen*: ἁμαρτία SymbGard 33,5.— L.

νεοπλυνής *frisch gewaschen*: ἐσθής BoissAn II 338 (Planud.).— LS, TLG.

νεοποίησις, ἡ *Erneuerung, Neugeburt*: AHG IV 539,24. GNikLog 1356A = GRhet 173,42. GermIIPG 756B.

νεοποίητος *neugemacht, erneuert*: TheodReg 228,8. Hesych v 358. Suda α 2874. MiAnchLog 337.— LS, TLG.

νεοπολέομαι *sich erneuern*: τὸ θαῦμα -λούμενον EnkomDav 251,15.

νεοπόρθητος *eben erst zerstört*: ScholAesch I 185,6.

νεόπριτος *frisch geschnitten*: ἐλέφαντες (ebora) NonnDion 18,86.— LS.

νεοπρόβλητος *neu vorgeschlagen*: VV 17 (1910) 237,13 (Steph. Ephes.) = Sym I 237D = Balsam I 113B.— KumN.

νεοπροσήλυτος *neubekehrt*: Alberti 157.— L.

νεόπτερος *mit neuen Flügeln*: ManasL 4590 v.l.— Vgl. -περιζω L.

νεοπτοίητος *neu erregt*: λαμπάς JoGaz II 167.

νεορακενδύτης, ὁ *neuer Mönch, Novize*: ColophCyp 352 nr. 6,8 (a.1251/2).

νεός, ὁ *Kirche*: GuillCorp V 3,55 (a.1098). CodMes 86,26.— Car; vgl. νεός, ναός LS.

νεόσβεστος *vor kurzem ausgelöscht*: GSkyl-Kan 486,26.— KumN.

νεοσπάζ *neu abgeteilt*: φάλαγξ Pisid fr.25.— LS, Tgl, TLG.

νεόσπορος *frisch besät*: χῶραι AstAmas IX 9,3.— (LS, L).

νεοσταθής *neuerrichtet*: μέλαθρον NonnDion 3,134.— LS.

νεόστατος *neu bestehend*: τεῖχος DobChrist 68 app. (v.l. pro νεοσύστ.).— LS, Tgl.

νεοστεφής *neugekrönt*: βασιλεύς NicephOp 209,16. υἰός NChonHi 17,32; βασιλεύς 219,78 v.l.— LS, Stam, RBLGSup.

νεοστός (νέος + νεοστί) *neu*: μονή Trinch 88sq. (a.1101).— Car (auch ἐγνεοστοῦ = ἐκ νεοστοῦ).

νεοστράτευτος *neu rekrutiert*: LydMens 173, 11. Hesych v 335. CorpGloss. Naumach VII 119,9.— LS, L, TLG, RBLGSup.

νεόστρατος *neu im Kriegsdienst, neu angeworben*: PallChrys IX 192 = HalkChrys 230,368.— LS, PHI, (PB, KumN).

νεοσύστατος *neubekehrt*: ἔθνος PhotEp 2,60,207,221,287. *neu erbaut*: μονή EngPatm 4,23 (a.1085).— LS, Stam.

νεοσφράγιστος *frisch mit einem Kreuz versehen*: δοῦς AIV 35,29 (a.1062).

νεοταγής *neu eingesetzt (aufgestellt, eingetreten)*: ThStudCatM 115 (p.851). DobChrist 224,2. LudwAnek 120,7. CupLeg 54,140 (Jo. Apoc.). ThMetDi 1,677. ThMetLuk 3,3.— Kr.

νεότακτος *neu festgesetzt*: ἔθνη καὶ δόγματα NGreg II 993,1.

νεόταφος *vor kurzem begraben*: Miller: cod. Coisl. 278,185r (Germ. II).

νεοτέλειστος *neu eingeweiht*: GMet 331.— Vgl. νεοτελής LS, L, RBLG.

νεοτελής *neugeboren*: NeophSyng IV 239, 45.— (LS, L).

νεοτητοπρόβατον, τό *Jungschaf*: Pintaudi, I papiri Vatic. di Aphrodito, 1980, 7 A 13 (s.VI).

νεότιλος *neugeboren*: NeophSyng IV 326,45; 495,6.

νεότονος *mit neuen Noten*: βιβλίον στιχεράριον -nov InvPatmos 121.

νεότριπτος *frisch gepreßt*: ScholNicAl 299cd.— Vgl. νεοτριβής LS, LSSup, TLG.

νεοτρύγητος *neulich geerntet*: μέλι EustII III 271,16.

νεόττεισις, ἡ *Ausbrüten*: EustEsp 154,25.— νεοσσ. LS.

νεοτιδής, ὁ *Vogeljunges*: PselMB V 332,18. νεοτιδής JoSyrp 10,22.

νεοττοπούα, ἡ *Nestbau*: Aes 3 I 11; II 12.— LS.

νεοττοτρόφος *Jungtiere fütternd*: ManasL 4895. NChonOr 22,12.

νεοτύπωτος *neu gestaltet*: ScholSophAj 15,6; 264,6c. μορφώματα NChonOr 135,7.

νεουλκέω *Schiffe an Land ziehen (eindocken)*: HephTheb II 43,23; 276,17. NGreg II 870,1.— νεολκέω LS, LSSup.

νεουλκία, ἡ *ans Land Ziehen der Schiffe, Eindocken*: ScholII A 308-11.— νεολκία LS.

νεούργημα, τό *neue Schöpfung, neues Werk*: VAndR App. d 136. VBasVil 74,22. VPhantJun 50,10. TheophylOp 189,20. EclBas 142,8.— L, AndrArch.

νεοῦφαντος *neu gewebt*: ζώνη SynaxCpl 935,27 = MenolBasil 613B.— LS, Stam.

νεοφανῶς *neu erschienen*: TM 8 (1981) 192.— L; L, TLG -ής.

νεόφητος *jüngst vernichtet*: ὁ νεοστί φθαρεῖς LudwAnek 77,25.— LS, Tgl, TLG.

νεόφθογγος *neu erklingend*: μέλος Philes II 56,549.

νεοφόρος *frisch gesprossen*: λάχανα VThSyk 101,12.

νεόφρων *von neuartiger Gesinnung*: ἀποστάτης NicephOp 165,25.— (PB), Stam.

νεοφύρατος *frisch geknetet*: TzetzHist II 575; schol. V 734. TzetzAr III 1015,8. ScholHes Op 558 (Tzetz.).— LS.

νεοφυτεῖον, τό *Neupflanzung* (eines Weingartens): BGU XVII 2690,6,8 (s.VI; νεοφύτιον pap.).— LS, LSSup, PHI.

νεοφύτευτος *neu gepflanzt*: πορφύρας βλαστός EustMin 173,12. παράδεισος NChonOr 90,11. κνήματα LascApol 107. ἀμπελών PhotEp 2,62 v.l.— Kr, Somav, KumN; vgl. νεόφυτος LS, L, TLG, Tgl, Stam.

νεοφύτιστος *neu gepflanzt, neubekehrt*: Bars 834,18 (v.l. νεόφυτοι).

νεόφωνος *mit neuer Notation*: στιχεράριον ABatop 15,153 (a.1247). στιχεράριον Anon-Quest 999.1030.

νεοφωτισμός, ὁ „*neue Erleuchtung*“, *neue (eben erst erfolgte) Taufe*: Leont 13,25.— KumN.

νεόφωτος *neugetauft*: νήπια VPhilar 857. νήπιον 858.— Vgl. νεοφώτιστος LSSup, L, Car, RBLGSup.

νεοχάλκευτος *neugeschmiedet*: ὄπλα TzetzII Σ 505. id. RegelFont 159,26 (Mich. Rhet.). βέλη NChonHi 404,8.

νεοχάρακτος *neugeprägt*: σημεῖα Walz IX 571,13 (Longin.). νόμος τῆς χάριτος ThStudPG 725D. rudis CorpGloss.— LS, TLG.

νεοχειροτόνητος *neu geweiht, neu eingesetzt*: βασιλεύς DeCerV II 3,10.14. ἐπίσκοπος Halk-Chrys III 52 p.225; V 52 p.365. ἱερεῖς DarRech 566,10. GMet 367.— L, Somav.

νεοχμέω *neu machen, erneuern*: JoScylCo 162,22 v.l.— LS, TLG.

νεόχημεις, ἦ *Neuerung*: EtymMag 600,48 v.l.— LS -οσις.

νεόχηνος *noch ohne Bart*: CosmGr 327, 23.— L.

νεόχυτος *frisch ausgegossen*: αἷμα TzetzEp 135,30. NChonHi 623,50.— LS, TLG.

νεοχώρια, τά (Toponym?) *neue Dörfer*: ὄσπερ τὰ ἐν Πάτραις v. MaasLex 67.— (PLP, Kleis).

νεόψητος *frisch gebacken*: ἄρτοι VasAnecd 261.

νέπα, ἦ (lat. nepa) *Skorpion*: LydMag 64, 10.

νεπέτα, ἦ (lat. nepeta) *Katzenminze, Nepeta*: Dioscur II 47,4. Galen XIV 477. νέπετα Lyd-Mag 64,22. νέπετος Galen XIV 44.— TLG, LS (auch νέπιτα), DurlDict, (PB).

νέπτα, ἦ (assyrg. naptu) *Naphtha, Roherdöl*: Oribas XI A 73.— νάφθα LS, TLG, Stam; naphtha LMA, OED.

νέπως, -ωτος, ὁ (lat. nepos) *Enkel; Verschwender*: LydMag 6,8; 64,4.6.23. PsHerod 191.— TLG, (PB).

νερά, ἦ *Wasser*: εἰς τὴν νεράν EphrSyrP III 168.— S. νερόν.

νεράϊδα, ἦ *Nymphe*: ScholArK III 4b,115,423b. VasAnecd 326. νεραγίδες Canab 42,20 (cf. 85).— Kr, Somav, Stam; Νηγηῖς LS.

νεράντζα, ἦ *Pomeranzenbaum*: BalsamEpigr 193 XXXI tit.— LexPont; νεραντζά/νεραντζέα/-ιά Kr, Duc, Somav, Dem.

νεράντζιον, τό (< pers. nārang) *Pomeranze, Orange*: = Μηδικόν μῆλον ScholNicAl 533,4. AndrIatr 385. Alchim 322,18. Falk 83,31. SchreinFin 4,58. -iv Alchim 328,23. (pl.) -τζα SchreinFin 4,39.42. ἐράντζι ib. 2,46.— Kr, Somav, Stam, Hemmer 31.

νεραντζόζουμον, τό *Orangensaft*: Duc: Nic. Myreps., de Emplastris, c.199.— Somav.

νερεδεγεριτεύω (= lat. pro herede gero): *den Erbschaftsantritt betreiben*: FontMin IX 219,375 app. (s.XII).

νερεδιτάριος (lat. hereditarius) *die Erbschaft betreffend, erbschaftlich*: ἀγωγία Bas B 106,33; δανεισताί 205,18. χρέος FontMin IX 220,397 app. *als Erbschaft hinterlassen, geerbt*: ἀποκαθιστάν τὰ -α FontMin IX 224,529 app.— Duc, FontMin VIII 424.

νερεδιτάτος (< lat. hereditatis) *der Erbschaft*: -άτη πεπιτών Bas B 1360,8; -άτην πεπιτόνα 2511,9.— TLG (νερεδιτάτις), FontMin VIII 424.

νερόγαλα, τό *Molke*: ExtrLex 108.

νερογλυμή, ἦ (< νερόν + γλύφω) *Wassergrube, Wasserstelle*: APant 20,47 (a.1394). ADion 25,24 (a.1430). AIV 99,35 (a.1430-48). Eulog-Chrys 766 (a.1463). -γλεμή ADion 26,18 (a.1464).

νεροδρόμος, ὁ *Wasserleitung*: MM III 18-20 (a.1192); 52.54 (a.1201, cf. DöReg 1661a).

νεροζάρδαμον, τό *Brunnenkresse, Nasturtium officinale*: AnonMetal 262,8. DelAn I 443,16; = σίον (confusum cum νεροσέλινον) II 317,16 et 426,16.— Duc, Stam, Heldreich 6, Athena 81 (1990-6) 193.

νεροκαταβασία, ἦ *Wasserableitung, Bewässerungsanlage*: MM IV 164 (a.1272).

νερομόσχευτος ManasL 2265 f.l. pro νεομ.

νερόμυλος, ὁ *Wassermühle*: EngPatm 74,8 (a.1285).— Somav, Dem.

νερόν, τό *Wasser*: Phys 218,5. BerichtPap X 117. Glotta 8 (1917) 259 (s.IX/X). KonstPorph-Mil C 191 etc. DeAdmImp 9,62. AESph 1,12 (a.1034). -ό (cf. textum hebr.) BZ 2 (1893) 575.— L (s.v. νηρός), TLG, PHI (Pap.), Tgl, Kr, Duc, Car, Somav, Stam, Andr, Apostol 544; s. νερά.

νεροσέλινον, τό *Wassereppich, Wasserpastinak*: TestMed 556,131. DelAn II 298,8 app. Del-Lex 86,21.— Duc, Kr (-o), Stam, Heldreich 52.

νεροτράφος, ὁ *Wassergraben*: EngPatm 50, 184 (a.1073).

νεροτριβεῖον, τό *Wasserkanal* ? -εῖα εἶ και μύλωνα Ἅγιος Παῦλος ὁ Ξηροποταμίτης 9 (1958) 79 (a.1385).

νερουῖα, ἦ *Quelle*: ALavra 90,14 (a.1300). AXen 4,31; 5,24 (a.1300). AIV 70,353 (a.1301). νερουγία AIV 75,483sq. (a.1318). νερούγια AChiland 22,10.40 (a.1304). id. ADoch 10,67.71 (ca.1307).— Hell 33 (1981) 417-420.

νεροφάκιον, τό *Wasserlinse, Lemna minor*: DelAn II 360,17 app.— Kr; -φακή Dem.

νεροφίδι(ον), τό *Wasserschlange*: LudwBatr 217,20; 246,20. νερόφις ib. 246,20; 247,9.— Stam; νερόφιδον Kr, Somav, LKN.

νεροχύτης, ὁ *Rinnstein*: ArmHex B 4,79 tit. FontMin VIII 214,3.— Kr, Somav, Stam, Tzit-zilis 357.

νευτερομάντις, ἡ *Totenbeschwörerin*: Prod-Tetrast 138 b 2.

νευτερόχρως *totenblaf*: LeoSyn 14,7.

Νερωιανός, ὁ (lat. Neronianus) ein Edelstein: σμάραγδος Mellap 194,24.25.26 (Epiph.).— LSSup, DucLat.

νέσσα, ἡ (hebr. notsah) ein Vogel: Olymp-Hiob 348,17.21; 349,10 (cf. LXX Jb 39,13).

νεσταθμέομαι *Anker werfen, wie in einem Hafen geborgen sein*: NeophSyng IV 112,43.

νέσταθμος, ὁ (= ναύσταθμος) *Hafen*: NeophSyng IV 66,134; 112,41. σωτηρίας NeophElass 330,10. νέσταθμος NeophSyng II 32,10; νεύσταθμος IV 61,6.

Νεστοριάζω *Nestorianer sein*: PselFor 1,223. DemBibl 322.326 (Nic. Meth.). NikMethLog 12.15. MiChonLog 11 (p.23).— S. -ριανίζω.

Νεστοριακός *nestorianisch*: -ῆ λύττα PselTheol I 12,16; id. 44,95.

Νεστοριανίζω *Nestorianer sein*: JoCaes II 8.22.161. Theorian 165AD.— L, KumN; s. -ριάζω.

Νεστοριανισμός, ὁ *Nestorianismus, Lehre des Nestorius*: PhotEp 284,1746.— S. -ριασμός.

Νεστοριανός *nestorianisch*: ACO II 1,1,76, 14. ConcCP 438,1; 474,20. Νεστορίου -νώτερον EustMon 557. ὁ -ός *Nestorianer*: EuchBarb 147,4. ThStudEp 40,33; 53,29. MethTheoph 10,27.— TLG, Soph, Kr, Kleis, Stam.

Νεστοριανῶς *nach Art des Nestorius, nestorianisch*: ὁμολογεῖν AnSinDux IX 2,72.

Νεστοριασμός, ὁ *Nestorianismus, Lehre des Nestorius*: PhotEp 284,1780.— L; s. -ριανισμός.

Νεστορικῶς *nach Art des Nestorius*: DarArm 137,75.

νεύβα, ἡ (arab. nawba) *Wechsel* (abwechselnder Wasserzulauf): ἡ ἀγωγή τοῦ ὕδατος ἦτοι τὰς εἰρημένας δύο νεύβας Cusa 609 (a.1103).— Car.

νευθάν ? εἶδος μέτρου Suda v 264.

νευρέα, ἡ *Seil aus Sehnen*: EtymMag 601,40. νευραία ChronMur 1216C. νεύρεα BGU I 40,4 (s.II/III).— Tgl, TLG, AndrArch, (νευρία Kr); νευρεῖη LS.

νευρίδιον, τό *kleine Sehne*: Hippiatr II 155,1 schol. GennSchol VIII 448,2.— TLG; s. νευρίς.

νευρίζω *auspeitschen*: HalkInHag p.65 c.1.— (L).

νευρικός *die Sehnen (Nerven) betreffend*: Dioscur I 53,8. συμπάθεια Galen XIII 182,16 etc. πάθη Kyran III 36,47. (= νευρώδης) *sehnig*: Hieroph I 332. τὰ -ά *Sehnen*: KamAst 1364. Überkleider (aus Filz): LeoTact I 92,1177; 104,1306; III 996A.— LS, L, TLG, RBLG, KolWaf 54f.79, Stam; s. νοβερονίγια.

νευριποδαράτος *der sehnige Füße hat*: KamAst 544.

νευρίς, ἡ *Sehne*: ταῖς -ισι δὲ χαλαρότατον LascEp 77,29.— S. νευρίδιον.

νευριτικός *die Nerven betreffend, Nerven-: συμπάθεια Galen XIII 346. id. PaulAeg I 306,6. an Nervenentzündung leidend*: Hippiatr I 304,14.16; 305,4 etc.— TLG.

νευροβατέω *seiltanzen*: CosmGr 322,10.

νευροβατικός *des Seiltanzens*: -ῆ (sc. τέχνη) BlemLog 709D.

νευροζόπος, ὁ *Marterinstrument zum Durchschneiden der Sehnen*: KrumbGeorg 17,17.— (AndrArch).

νευρολύτης, ὁ *Marterinstrument zum Durchschneiden der Sehnen*: KrumbGeorg 3,9.

νευρολύω *die Sehnen durchschneiden, entkräften*: τινά AASS Junii VI App. 61C (A. Sebastianae) = MartSebast 200 c.4.

νεῦρον, τό ein Meerestier: EpBib 13,1. KonstPorphMil C 148. TypPant 57,476. νεύρων θαλασσίον Hieroph I 334 codd. (cf. app. crit. p.218; ed. male corr. νεβρών) = νεῦρα (sic cod., cf. p.219) δὲ θαλάσσης III 337.— (LS, LSSup), Kr, (Somav, Stam).

νευροπάθεια, ἡ *Sehnenentzündung*: Hippiatr I 186,2.— KumN, Stam.

νευροπονέω *an Sehnenentzündung leiden*: Hippiatr II 202,20.

νευροπονία, ἡ *Sehnenentzündung*: Dmit II 125. CodAstr XI 2,189,19.

νευρόπους, ὁ *Sehne des Fußes*: -πόδων KamAst 1697.

νευρόσαρξ MillRec II 650A (Mang. Prod.).

νευροσπαδής *von der Sehne abgeschneilt*: ἄτρακτοι ManasKurtz II 80,41. id. EustManas 309,193. id. ManasArist I ζ 10. id. HolobOr II 93,37.— LS.

νευρόστρεμμα, τό *Sehnenzerrung*: DaremNot 149.

νευροσύμφορος *nervenkrank*: PsChrysAdor 751.

νευρογάλασις, ἡ *Erschlaffung der Sehnen*: TestSal 54*,9 v.l.

νευροχλαστικός *die Spannung der Sehnen lösend*: κατάπλασμα Hippiatr II 201,10 v.l. τὸ -όν ib. I 447,14. DaremNot 150 (?). — Kr, DucApp I s.v. μαρκιάτον, KontLeuk.

νεύρωμα, τό ? *Sehne*: BGU IV 1015,2 (s.III). — (KumN, Stam).

νεύρωσις, ἡ *Sehnengeflecht, Muskeln*: TzetzII E 56.— L, (Somav, Stam).

νεύσιον, τό = κενταύριον DelAn II 424,27.

νεῦσις, ἡ *Zustimmung*: θεία Mansi XVII 420C (a.879/80). id. IgnDiacGr 17,10; βασιλική 49,13. ἡ παρὰ θεοῦ v. SynaxCpl 888,53. *Wink*: ProdRhod 2,60.— (LS), Kr, Stam.

νεφάριος (lat. nefarius) *frevelhaft, ungesetz-*

lich: γάμος FontMin IV 176,1247.1250. id. Balsam II 677A. id. Bas B 1828,19; 1866,18. id. Zepos V 141 schol. τὸ -ον *ungesetzliche Ehe*: FontMin IX 164,7; 166,10.— LSSup, TLG, Soph, Duc, FontMin VIII 435, Stam.

νεφελασία, ἡ *Wolkenbewegung*: HomMarial I 458,37.

νεφελέω *bewölken, mit Wolken bedecken*: τὸν οὐρανὸν AkakSab ξδ'.— S. -λόω.

νεφέλη, ἡ *Sublimat*: τῆς -λης καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ἄρσις StephId 205,31.35 etc. *leichtes Gewand*: φάρη ἱμάτια, νεφέλαι Hesych φ 167. *Tuch für Abendmahlskelch und Teller*: Bull. Inst. Hist. Belge de Rome 42 (1972) 104.106 (s.XIII ?).— LS, L, TLG, Tgl, (Kr, Stam).

νεφελιδόν *wie eine Wolke*: Greg. Nyss. V. Mos. I 63 (SC 1, p.26).— LS, L.

νεφέλια, ἡ ? *feines Netz*: PsGalen XIV 519.— Vgl. νεφέλη LS.

νεφελιακός *aus den Wolken (kommend)*: ἀστραπή EustratMet 302,346.

νεφέλιον, τό ein Auswuchs: ἐν τῷ μετώπῳ v. ... ἵππομανῆς λέγουσιν Kyran II 17,3.— (LS, KumN, PB, Stam), RBLG.

νεφελοβατέω *auf den Wolken gehen*: PG 139,129A (Isid. Thess.).— Stam.

νεφελογενής *aus den Wolken geboren*: Plan-OvP 12,211.— Vgl. -γέννητος KumN.

νεφελοδρομέω *die Wolken durchlaufen*: Th-StudPG 757A.— S. νεφοδρ.

νεφελοδρόμος *die Wolken durchlaufend*: συνέλευσις MSyncDi 656 A. Ἡλιοῦ TomadJoseph 259,63. πτηνός JoMaurCan VII 259.— L; s. νεφοδρ.

νεφελόθεν *aus den Wolken*: IoAnag 64,10.

νέφελον, τό *Wolke*: Rom 52 ιε 4 cod.— Kr.

νεφελοπρέπεια, ἡ *Wolkenpracht*: Eustr-Heirm 38,1.

νεφελόπτολις *in den Wolken erbaut*: πόλις MillRec II 743A, v.279 (Mang. Prod.).

νεφελότης, ἡ *Bewölktheit*: Rev. Or. Chrét. 15 (1910) 123 c.4 (Ps.-Chrys.).— KumN.

νεφελοφόρος *Wolken bringend*: Δανούβιος Dionys. Byzant., ed. C. Wescher (Parisiis 1874) App. VIII p.122.31.— LS.

νεφελόω *bewölken, mit Wolken bedecken*: EustOp 106,25. RegelFont 189,7 (Greg. Ant.). Balsam II 1041C.1061C.— LS (Eust.), TLG; s. -λέω.

νεφελώδης *neblig, aus Nebel gebildet*: τόξον νεφελώδες Regenbogen: TzetzII Γ 85.— LS, Tgl, Stam.

νεφέλωμα, τό *Wolke*: Miller: cod. Coisl. 278,143v (Germ.II).— KumN, Stam.

νεφίδιον, τό *Wölkchen*: Walz VI 320,23. ChronMur 636,38.

νεφικός *aus Wolken, Wolken-*: ὄχημα Neoph-Syng II 267,84; ἄρμα 269,17; ἐπικάλυμμα III 499,8.

νέφιον, τό *Wölkchen*: KamAst 3184.— Andr-Arch; νέφι Kr.

νεφοδρομέω *durch die Wolken eilen*: TheodosDiac 726. *in den Wolken schweben*: θώκου -οῦντος LascApol 50.

νεφοδρόμος *durch die Wolken eilend*: πτηνοὶ EustrTheot 70,116; ἀετός 81,290.— S. νεφελοδρόμος.

νεφόθεν *aus den Wolken*: ManasL 5354.

νέφον, τό *Wolke* ? CatAlch V 2,62.— νέφος LS, AndrArch.

νεφοποιέω *umwölken, verfinstern*: τὸ πρόσωπον EustOp 261,9.

νεφόω *umwölken, verfinstern*: ἦλιον EustEsp 18,21.— LS, L, LSSup -όμα.

νεφραλγέω *Nierenschmerzen haben*: MelLap 188,15 (Ps.-Hippocr.).

νεφρικός (= νεφρικός) *der (für die) Nieren*: ScholHip II 269,5 (Theoph. Prot.). EugPan 3,40. DelAn II 301,3. *nierenkrank*: PaulAeg II 295,22. Kyran III 3,21 etc. Hippiatr II 168,26.— LS, TLG, Tgl, Kr, Stam.

νεφριτιάω *an Nierenentzündung leiden*: Hippiatr I 328,13.

νεφροάλησις, ἡ *Nierenschmerzen, Nierenentzündung*: BlemMed 60,15 = Ideler II 318, 17.

νεφρός, ὁ *Nierenentzündung*: -ῶ πολυχρονίω καὶ δυσουρίᾳ τρυχώμενος Theophyl II 23,27. (pl.) τὰ νεφρά *Nieren*: Ideler II,255,19; 322,8. PsZon 403.— (LS, L, RBLG), Kr, Stam, LexPont.

νέφω *bewölkt (dunkel) sein*: Herod II 795,38. EustDam 528C. EustII I 196,16.— TLG.

νέφωμα, τό *Umwölkung, Verfinstern*: τὸ κατὰ ἄνοιαν v. EustOp 19,28.

νέχιδρα, τά τὰ χλωρά ὄσπρια DelAn II 292,4 app.

νεωκόρη, ἡ *Kirchendienerin*: οἱ -οὐ καὶ αἱ -οὐα Ducas 319,22.— LS, LSSup, L, TLG, PB, RBLG+Sup, Kr, MargTit 183f. -ος.

νεώλκησις, ἡ *an Land Ziehen des Schiffes*: νεολκύσεως PAPHr 1435,26 (a.715/6).

νεωλκίζω *an Land ziehen*: -ισθήσεται ναῦς PselTheol I 3,142 v.l.— LS, BerichtPap XI 10 -κέω.

νεωλκίτης, ὁ ein Trugschluß: PselTheol I 3,137.— Byzantina 5 (1973) 433.

νεώνυμος *neubenannt (genannt)*: LascOp 2,113.

Νεωρίσιος *von Neorion* (in Kpl): λμὴν ScriptOr I 49,5. -ήσιος λ. Theoph I 370,26.

νεορυστικός *frisch ausgegraben*: = νεορυστής ScholNicTher 940b.

νέωσις, ἡ (*Um*)*pflügen*: NomGeorg 97,1.2. Philag I 7,5. GazSen 53a. *Erneuerung, Verjüngung*: TzetzHist XI 433.

νέωσω *erneuern*: CramOx II 143,26 (Theogn. can.).

νέωστί *demnächst, bald*: Achmet 32,10; 38,21; 58,4.— (LS, AndrArch, Stam).

νέωτα *nächste Zeit, demnächst*: ἐς νέωτα IoItOp 67,16 (= IoItQuaest 16,14). id. DarDoc 310,7. StephanitP 290,7. AnnaR 37,88.— (LS), LSSup, TLG, RBLG+Sup.

νεωτάριον, τό *Kindchen*: TzetzAr I 208,19.

νεωτερία, ἡ *jugendliche Dreistigkeit*: HalkRom 167 c.7; cf.160.

νεωτεριζέομαι *sich wie ein Jugendlicher benehmen*: Theophyl III 113A v.l.

νεωτεριστής, ὁ *Umstürzler*: Zepos II 217.360. ArmHex VI 7,10.— (LS, L), Kr.

νεωτέρσις, ἡ *Aufstand, Revolte*: EustEsp 44,15. NChonHi 369,60 etc.— LS, TLG.

νεωτέρισμα, τό *Neuerung, Umwälzung*: ThStudCatM 39 (p.284). *Rebellion*: HalkHag 58,26.— LS, TLG, Tgl.

νεωτεριστέον *man darf verändern*: Mohler III 83,7 (Bess.).

νεωτεριστικός *auführerisch*: TzetzAr I 105, 24.— Stam.

νεωτεροπρεπῶς *auf jugendliche Weise*: OlympGorg 22,25.

νεωτερόφρων *auf Neuerungen (Umwälzungen) sinnend*: GassisiPoesie 53,7.

νεωτεροφρονέω *etwas Neues sagen (verkünden)*: VStephJun 143,14.

νεοφυλακέω *Schiffe bewachen*: Hesych v 420. PhotLex I 445.— TLG; vgl. ναυφ. (Eust.), ναυφύλαξ LS; s. νηοφυλακεῖον.

νηῖαι, αἱ (= νῆες) *Schiffe*: AttalP 163,27. Ducas 69,7; 205,19 etc.— νῆα Kr, TLG (νῆαν Ps.-Sphr. 550,36).

νηάριον, τό *kleines Boot*: VStephJun 152, 16.— L.

νηβενσιάτον, τό ? eine Urkunde: νηγεγάτον, ἡγουν Ρωμαῖστί νηβενσιάτον DeCer I 389,9 (O. Kresten prop. ἰβενσιάτον < lat. investitio, investitura, cf. JÖB 54 [2004] 235–40; vox γηγεγάτον delenda est).

νήγετος *aus dem man nicht erwacht*: ὕπνος ManasL 3419 v.l.— νήγετος, ἀνέγετος LS.

νηδυκός *des Mutterleibs*: ἐκπορευθεὶς ἐκ -κῆς σου παστάδος EustrHeirm 130,54.

νηδύμιος *süß, lieblich*: EustOd I 140,9.— LS, TLG.

νηῖα, τὰ *Takelage*: PhotBib 429b28.31.— (LS).

νηκερδής *nutzlos, nichtig*: Suda v 308. Tzetz-II P 98.— LS, TLG, Tgl.

νήκερος *ohne Hörner*: LudwAnek 78,14; -ρος 181,28.— LS, TLG.

νήκουστος (= ἀνήκουστος) *unempfindlich, taub*: τῆς Μουσῶν λύρας KonstRhodMatr 630,92. *ungehört, unbekannt*: δέϊπνα MiChon II 386, 340.— LS.

νηκτικῶς *schwimmend*: PhilesDüb 51,118.— Stam -ός.

νηλεῆς *unbarmherzig*: DarEp VII 2,37; 3,60 (Theod. Nic.).— Vgl. ἀνηλεῆς LS.

νηλεόποινος *unbarmherzig strafend*: JoGal 312.— LS.

νηλίτης *schuldlos*: Hesych v 478. LudwAnek 174,26. Suda v 315.— νηλεῖτις LS, RBLG.

νήλος PsHerod 175.— LS, Tgl, TLG.

νήμα, τό *Gewebe*: Nomoc 151 nr. 500. NChonHi 30, 92; 411,5 etc. ἀρμείνεια νήμαν καναβένον AVaz 22,2 (ca.1260). *νέμαν Faden, Draht*: Alchim 323,6; 331,5.— (LS), LSSup, Tgl, Kr, (Somav), Stam.

νηματικός *gesponnen, gedreht*: σχοινίους ἐκ λίνου -οῖς SullSieve 44,35.— LS, LSSup.

νηματουργέω *spinnen*: GregAntKam 89, 757.

νηματουργία, ἡ *Spinnerei*: Περοικῆς ὕφασμα -ίας Philes II 4,33.— Stam.

νηματουργός *webend, spinnend*: σκόληξ GregAntEpit 148,21.— KumN, Stam.

νημερτῶς *untrügllich*: PlanBoethP 55,35. BoissAn IV 395,575.— LS -τέως.

νηνεμαίως *ruhig*: VParasc 288 c.9.

νηνεμί *windstill*: TheodGramm 75,4; 78,12.

νηνεμέω *windstill (ruhig) sein*: GregAnt-Rede 370,13. ConstNic 148. (med.) Hesych v 490.— LS, Stam.

νηνεμόεις *windgeschützt*: χώρα -μοέσση ThMetDi 2,61. ThMetPo 3,120.

νηνεμοποιός, ὁ *der den Wind erschafft*: LascTheol 105,180.

νηνία, ἡ (lat. nenia) *Totenklage*: LydMag 50,16 (I 33). PhotAm 323,44.— LS, RBLG.

νηοδρομέω *mit dem Schiff befahren*: πόντον NEugSteph 48,11.

νηοκατοίκητος *Schiffe beherbergend*: ScholOpp Hal. V 461.— S. ναυσοίκητος.

νηοπορέω *mit dem Schiff fahren, zur See fahren*: AHG XI 430,156.— LS.

νηοφυλακεῖον, τό *Schiffswache*: Suda v 320.— S. νεοφυλακέω.

νηπία, ἡ *kindlicher Sinn*: Anastas. Sin., PG 89,1273C. *Kindheit*: v. δὲ ἡλικία Suda v 322.— S. νηπεία.

νηπιακός *kindlich*: ἰδιώματα AnSinDux XIII 7,102.— Stam.

νηπίαχον, τό *Kleinkind*: τὰ τῶν βαρβάρων -α NChonOr 94,11.— LS, RBLG -ος.

νηπιεία, ἡ *kindischer Sinn*: Herod II 353,2. v., ἡ ἀφοροσύνη LudwAnek 213,15. — νηπιέη LS; s. νηπία.

νηπίειος *kindisch*: EtymMag 604,26. EustII II 771,2. EustOd II 331,5.

νηπιόβουλος *mit kindischem Willen*: παῖδες ManasL 6084.

νηπιογέρων, ὁ *in jungen Jahren ein Greis*: πνευματικός VSymBomp 86,10.

νηπιοδύναμος *mit kindlicher Kraft*: παῖδες ManasL 6362.

νηπιόθεν *von Kindheit an*: ἐκ v. VThSyk 167,82 (ed. male ἐκν.). ἀπὸ v. GMon 572,6. — L, TLG, Tgl.

νηπιόλεκτος *kindisch gesprochen*: ῥήματα NicephOp 203,4.

νηπιοτροφέω *Kinder aufziehen*: NikMuzEl 29,224. — LS.

νηπιοφόνος *Kinder tötend*: LXX Sap. 11,7 v.l. pro νηπιοκτόνος.

νηπιοφρόνως *mit kindischer Gesinnung*: MR I 253. Miller: cod. Coisl. 278,108r (Germ.II). — L.

νηπιοφροσύνη, ἡ *kindische Gesinnung*: Is-SyrSym 186. — LS (Eust), L.

νηπιωδῶς *kindisch*: ArethMin I 43,12. Halk-Hag 187,11. NChonOr 27,26. *wie ein Kind*: AHG XII 279,112. — Tgl, TLG; νηπιώδης L, Stam.

νηπίως *kindlich, kindisch*: CatNT VI 404,22. TzetzII Prol. 170. — TLG; LS -ιος.

νηπιονής *ungestraft*: βίος VThStud 292B. — νήπιονος LS.

νηπιονί *ungestraft*: Hesych v 507. PsHerod 255. — TLG, Tgl; LS -νεί.

νήπους, ὁ „ohne Füße“, *Fisch*: νηπόδων (an recte νεπόδων ?) γένη ἐπὶ τῶν ὑδάτων LascEp 202,50. — LS.

νηπιτικός *umsichtig, besonnen*: ἀντικατάστασις AnonObsid 48,1. *die Achtsamkeit betreffend*: κεφάλαια VGregSin 36,12. προᾶξις Palam V 99,9. — (LS), KumN (-ά).

Νηρηῶς *des Nereus*: διάδημα Dodone 5 (1976) 381 c.2. — Vgl. Νηρεῖος PB.

νήριον, τό *Oleander*: Oribas XIV 25,1; 60,2 etc. AëtOI I 114,7; 128,15. BoissAn II 402. τὸ ἄνθος τῆς ῥοδοδάφνης DelAn II 292, 1. — LS, TLG, RBLG, (PB), Saalfeld, Stam.

νήρις, ἡ *eine Nardenart*: = ὄρεινὴ νάρδος, νάρδων ἄγριον DelAn II 294,5; 316,7; νιορίς 452,2. — (LS, LSSup).

νήρος, ὁ *Zeitraum von 600 Jahren*: GSync 16,21; 17,16.18 etc. — TLG, (PB).

νηροφόρος, ἡ *Wasserbehälter, Wasserbecken*: PassCall 248 c.14. — νεροφ. L, (Kr, Stam); vgl. νηρόν „Wasser“ LS.

νησαίη λίθος *ein Edelstein*: Hesych v 528. PhotLex I 446. — (PB).

νησίζω *eine Insel bilden*: EustDion 258,1. -ομαι (med.) EustII I 530,3. — LS, TLG, Soph.

νησίον, τό *Insel*: AASS Nov II 1,405C.414C. VLucStir 196 c.64; 197 c.65. Suda v 341. -iv De-AdmImp 42,103.106. id. MM VI 221 (a.1307). -ί SchreinChron 232,22. — LS, BauAl, TLG, Tgl, Kr, Somav, Stam.

νησίον s. **νήτιον**

νήσις, ἡ *das Spinnen*: Achmet 215,21. ScholII Φ 31. ScholOd I 187,68. — LS, TLG, Tgl, RBLG, (PB).

νησοειδής *inselartig*: γῆ Procop III 2,104,14. τόπος GMon 710,12. — LS, TLG; s. νησώδης.

νησόπουλον, τό *Inselchen*: ChronMur 1248A. — Kr.

νησσαῖος *Enten-*: στέαρ Hippiatr I 447,18. — Stam; vgl. νητᾶιον Duc.

νησσάριον, τό (*kleine*) *Ente*: Hieroph I 21. LudwAnek 171,1. PsHerod 92.225. DaremNot 161. — LS (νητ.), Tgl, TLG, AndrArch, Stam.

νησσοειδής *einer Ente ähnlich*: γλαύκιον EustOd I 106,11.

νήσσος, ὁ *Enterich*: Tgl s.v. νησσάριον: νίσσου ἄρρενος Nicol. Myrepsus 1,185 in cod. ms. — νήσσοις AndrArch s.v. νήσσα; vgl. νῆττα LS.

νησσοφόνος s. **νηττοφόνος**

νήστευμα, τό *Fasten*: ThStudCatM 33 (p.242). EustOp 86,18; 129,22.

νηστεύσιμος *zum Fasten gehörig, Fasten-*: ἡμέρα Rom 51 κγ 4. id. SynaxCpl 315,39.

νήστευσις, ἡ *Fasten*: Germ II 345,24.

νηστευτέον *man muß fasten*: Constit. Apost. 7 pin. κγ (SC 336). BenSbornPril 56,11. Mi-ChonArs 185. — TLG.

νηστευτικός *fastend, zum Fasten geneigt*: EustMin 154,73. EustOp 32,20; 126,20; 129,31. VMeletB 99. *des Hungers*: Schol. Aesch. Prom. 599b (Herington). — L.

νηστευτικῶς *fastend*: EustMin 23,14.

νηστεύτρια *die fastende, des Fastens*: πόλις Jo. Carp., PG 85,1851. id. VCyrPhil 3,9 = 54,1.

νηστήμερος, ἡ *Fasttag*: ThomGor 436,11.

νηστήσιμος *des Fastens, Fasten-*: ἡμέρα Germ II 343,21. — Stam.

νηστίζομαι *fasten*: EustMin 24,50; 25,15; 26,30 etc.

νηστικός *eines Nüchternen*: σιελον Hippiatr II 62,3. — (LS, L, RBLG, Stam).

νηστικῶς *nüchtern*: PsGalen XIV 503.504. Hippiatr II 74,3. *fastend*: Pachom. reg. monach. 81,13 (Albers).

νήστις (adv.) *nüchtern*: φύλλα ... v. λαμβανόμενα TextPlant VI 122. — (adj., subst.) LS, LSSup, RBLG, Stam.

νηστοποσία, ἡ *Trinken auf nüchternen Magen*: Oribas V 29,10. Aët XI 117,14.— LS, TLG.

νηστός *gesponnen*: χιτῶνες ScholII Φ 31.— LS; γνεστός HL.

νηστωρίτης ? λίθος v. Galen XIV 148.

νησώδης *inselartig*: ScholPind III 49,6. τόπος VAlex 104,4 v.l.— S. νησοειδής.

νητική, ἡ *Spinnen*: PhotLex I 446.

νητοειδής *der letzten Saite (mit dem höchsten Ton) entsprechend*: AnonBellerm 63sq. MichItal 94,15.— LS, TLG, RBLG+Sup, Saalfeld.

νήτος, ὁ (lat. netus) *Gespinst, Gewebe*: οὐκ ἔκαυχῆσατο v. ἀπαλότητος εἰς περιβολὴν Theoph II 9,13.

νητρεκῆς *untrüglich, zuverlässig*: ScholHes Op. Prol. Procl. p.5,32. ὄναρ TraumGerm 433,6; 442,162 etc. ChrisPas 960. APApp III 288,1.— TLG.

νητρεκίη, ἡ *Wahrheit, Zuverlässigkeit*: Plan-BoethF 35,35.— Vgl. ἀτρεκία LS.

νητρεκός *untrüglich*: λόγοι PoetOtr I 10,19.

νητρεκῶς *untrüglich*: JoGeoPant 438. AHG III 543,122; IV 868 app. (= HungPhil 191,242r). ChristPas 30. ScholLyc 8,21. -έως ThMetPoems 15,287; 16,18.— LS, TLG.

νήτρεπτος (= ἀτρεπτος) *unveränderlich*: πόθος GennSchol IV 376,29.

νήτρον, τό *Spindel*: EpimHom I 91,57. Philes II 156,16; 179,89; 212 CCII 2.— LS (Suda).

νήττειος *Enten-*: ὠά Ideler I 370,31 (Jo. Actuar.).

νήττιον, τό (*kleine Ente*): Ael. de nat. anim. V 33 (I 124,5 Hercher). νησία SB VI 9107,1 (s.VI/VII).— νηττίον/νησ(σ)ίον LS, TLG, Duc 996, AndrArch.

νηττοκτόνος *Enten tötend*: κίρκος PhilesDüb 10,354.— RBLG.

νηττοφόνος *Enten tötend*: Ael. de nat. anim. V 33 (I 124,11 Hercher). νησοφόνοι ὄρνιθες ManasKurtz II 81,96.— LS.

νηφάλαιος *nüchtern*: Leont 4,89. *wachsam, aufmerksam*: λογισμός AstAmas III 4,2.— L, TLG, Car; LS -έως/-ιος.

νηφαλαιότης, ἡ *Nüchternheit, Wachsamkeit, Aufmerksamkeit*: Leont 13,190; 11,391.407. CodMes 81,25; 90,2.— S. -εότης.

νηφαλαίως *wachsam, aufmerksam*: CodMes 87,26.— LS -έως.

νηφαλεότης, ἡ *Nüchternheit*: PassJul I 34. *Wachsamkeit*: EphrSyrP I 243. PsalmKat II 121,16 (Didym.). νοός MercColl I 512,72. id. MR IV 330.— LS; L -ιότης.

νηφαλεώδης *besonnen, aufmerksam*: Th-StudCatM 118 (p.876; comp.).

νηφαλία, ἡ *Nüchternheit*: NBasOr 101,30; cf. BZ 80 (1987) 85.89.

νηφαλίως *nüchtern*: μεθύουσιν DidymPsalm 65,1. -τέρως IoXiphHom 265. *aufmerksam*: MakSym II 190,10.12.— LS, TLG, Soph.

νηφαντικός *ernüchternd*: κρήνη DamascPhil 229,3.— LS.

νηφαντός *nüchtern, besonnen*: λογισμός Her-genMon 23.— LS.

νηφότης, ἡ *Wachsamkeit*: CodMes 50.

νηώτης, ὁ (= ναύτης) *Seemann, Schiffer*: CramOx II 44,26 (Theogn. can.).

νίβλα, ἡ (lat. nibulus) ein Greifvogel: StephanitP 219,3 app.— Vgl. Νιβλάς Car, νίβιος Kr; REW 5904.

νιδίος, ὁ *Oleander*: = ῥοδοδάφνη TestMed 555,98; 556,120.— νίδιον Tgl, Langkavel 139,3; vgl. νήριον LS, TLG.

νιζεφέτον s. ντζεφέτον

νικαγάθεια, ἡ *Sieg des Guten*: τοῦ λογισμοῦ SymStylJun 44,14.

Νικαγοροικός *des Nikagoras* (= Nikephoros Gregoras): KalothSyng 313,241 etc.— TLG.

νικαγωγεύς, ὁ *der zum Sieg führt*: Lasc-Theol 104,166.

Νικαίαζε *nach Nikaia*: PachF I 299,19; III 215,16.

Νικαίαθεν *von Nikaia*: PachF III 69,20. Νικαίηθεν ib. I 95,18.

Νικαίαθι *in Nikaia*: PachF I 23, app.; II 383,11.

Νικαῖζω (dem Glaubensbekenntnis von) *Nikaia folgen*: ThStudEp 176,5.

Νικαῖνός *aus Nikaia*: POxy LIV 3765,16 (a.327). AlexTrall II 475,19. KonstPorphMil C 601.— DiethLex 86 (auch -ενός).

Νικάνδρειος *des Nikander*: Θηριακά Mi-ChonEp 109,32.

νικάριον, τό *Darstellung der Siegesgöttin* (auf der Rückseite der Münzen): τὰ ἐν τοῖς -ίοις τοῦ νομίσματος ὑποκείμενα Ῥωμαῖκά γράμματα GCedr I 563,14.— Tgl, (LS, LSSup, PB, PHI, TLG, RBLG -ιον/-ιος/-ία); vgl. νικάρος GianKyp.

νικάρχης, ὁ *Siegesfürst*: LascTheol 100,57.

νικάω *sichern, versperren*: νικήσατε τὰς θύρας, τουτέστιν „ἀσφαλίσατε“ DeCerV II 119,14; cf. DeCer II 318.— (LS, L, Kr, Stam).

νικεπωνυμέω *nach dem Sieg benennen*: πόλιν μεγίστην -μουμένην ProdTheil 252 = Prod-Papadim XXIII.

νικεπόνυμος *den Namen des Sieges tragend, siegberühmt*: Ἀνίκητος AHG XII 114,35. πόλις HornaAnal 34 IVb 2. id. NChonOr 139,7.

νίκησις, ἡ *Besiegung*: DelAn I 391,1.— Kr.

νικήτεια *siegreiche*: -εῖρας ... δυναστείας CodAstr II 182,31.